

Järvenpään luontotyyppiselvitys 2015

Raportti

Espoo 2015

Päiväys. 29.2.2016

Kannen kuva: Rehevää lehtoa Isokydön purolaaksossa

Valokuvat: © Elina Manninen/Faunatica Oy

Karttakuvat: © Faunatica Oy

**Pohjakartat ja
ilmakuvat:** © Maanmittauslaitos

Kirjoittaja: Elina Manninen

Kiitokset: Ilkka Holmila, Tuija Aaltonen, Sampo Perttula ja Hannele Selin (Järvenpään kaupunki) sekä Mia Vaittinen ja Terhi Wermundsen (Keski-Uudenmaan ympäristökeskus) sekä Yrjö Niskanen ja Juha Väisänen (Suomen metsäkeskus)

Sisällysluettelo

TIIVISTELMÄ.....	3
1. JOHDANTO.....	4
1.2. Selvitysalueet	5
2. TULOKSET	7
2.1. Arvokkaiden luontotyyppikohteiden kartat	22
2.2. Pistemäisten kohteiden kartat.....	34
3. SUOSITUKSET	49
4. LÄHTEET	58
Liite 1. Menetelmät	61
Liite 2. Luontotyyppikohteiden kuvaukset	66

Tiivistelmä

Järvenpään luontotyyppiselvitys tehtiin 17.6.–24.9.2015 välisenä aikana Järvenpään kaupungin toimeksiannosta. Selvityksen toteutti Faunatica Oy. Selvityksessä paikannettiin luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit, metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt, vesilain mukaiset suojeltavat kohteet, maakunnallisesti arvokkaat luontotyytit, METSO-kohteet, uhanalaiset luontotyytit ja muut huomionarvoiset luontotyytit ja elinympäristöt sekä luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät alueet.

Selvityksessä rajattiin 136 arvokasta luontokohdetta. Lisäksi paikannettiin 148 huomionarvoisten kasvilajien esiintymää, kookasta puuyksilöä tai muuta huomionarvoista pistemäistä kohdetta. Selvityksessä tarkastettiin myös ne aiemmin rajatut, Järvenpään luontotietojärjestelmässä olevat huomionarvoiset kasviesiintymät, jotka sijaitsivat selvitysalueilla.

Rajatut luontokohteet luokiteltiin sekä Suomen ympäristökeskuksen luokittelun (A-E) (Söderman 2003) että Faunatican oman luokittelun (I-IV) mukaisesti. Kohteista kahdeksan luokiteltiin huomattavan arvokkaiksi (luokka I), 26 arvokkaiksi (luokka II), 101 kohtalaisen arvokkaiksi (luokka III) ja yksi ei merkittäväksi (luokka IV). Vastaavasti kansainvälisesti arvokkaiksi (luokka A) luokiteltiin kaksi kohdetta, kansallisesti arvokkaiksi (luokka B) 12 kohdetta, maakunnallisesti arvokkaiksi (luokka C) 21 kohdetta, paikallisesti arvokkaiksi (luokka D) 101 kohdetta ja luokkaan E muut yksi kohde.

Kohteista kaksi, Lemmenlaakson luonnonsuojelu- ja Natura-alueeseen kuuluva lehtoalue (kohde 55) sekä Tuusulanjärven länsirannan Natura-alueeseen kuuluva luhtakokonaisuus (kohde 113), on jo suojeltu. Suosittelemme myös kaikkien muiden arvoluokan I ja II kohteiden säästämistä rakentamiselta kaavoituksessa. Luonnonsuojelulain mukaiset kohteet (4 kpl) on kaavoitettava suojelualueiksi. Lisäksi neljä muuta kohdetta suositellaan kaavoitettavan suojelualueiksi.

Arvoluokan III luontotyyppikohteet sekä pistemäiset kohteet suosittelemme säästettävän kaavoituksessa rakentamiselta ja muulta kohteita heikentävältä toiminnalta aina, kun se on kohtuullisin keinoin mahdollista. Luonnonsuojelulain mukaisesti osa kookkaista puista ja puuryhmistä voidaan rauhoittaa luonnonmuistomerkeinä.

29 kohdetta täyttää kartoittajan arvioin mukaan METSO-ohjelman valintaperusteet. ELY-keskus tai Metsäkeskus tekee päätöksen kohteen soveltuvuudesta METSO-ohjelmaan metsänomistajan tarjouksen pohjalta.

1. Johdanto

Järvenpään luontotyyppiselvitys tehtiin 17.6.–24.9.2015 välisenä aikana Järvenpään kaupungin toimeksiannosta. Selvityksen toteutti Faunatica Oy.

Selvityksessä paikannettiin seuraavat kohteet:

- Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit (Luonnonsuojelulaki 1996, Luonnonsuojeluasetus 1997/2005, Pääkkönen & Alanen 2000)
- Metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt (Metsäasetus 2010, Metsälaki 1996 ja siihen tehdyt muutokset 2013, Meriluoto & Soininen 2002)
- Vesilain mukaiset suojeltavat kohteet (Ohtonen ym. 2005, Vesilaki 2011)
- Maakunnallisesti arvokkaat luontotyytit (Uudenmaan liitto 2012)
- METSO-kohteet (Ympäristöministeriö 2008)
- Uhanalaiset luontotyytit (Raunio ym. 2008)
- Muut huomionarvoiset luontotyytit ja elinympäristöt sekä luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät alueet (esim. runsaasti lahopuuta sisältävät kohteet).

Työssä noudatettiin soveltuvien osin Södermanin (2003) ohjeistusta luontoselvitysten toteuttamisesta.

Työn tarkoituksena oli paikantaa uusia arvokkaita luontotyyppikohteita Järvenpäästä, mutta myös tarkastaa vanhoja, aiemmin tunnistettuja kohteita. Aiemmissa selvityksissä havaitut huomionarvoisten lajien esiintymät huomioitiin ja sisällytettiin arvokkaiden luontoalueiden kohdekuvauksiin. Kaikkia pieniä, hajanaisesti sijaitsevia tunnettuja kasviesiintymärajauksia ei käyty yksityiskohtaisesti läpi, sillä nämä selvitetään ajankohtaisten asemakaavojen yhteydessä.

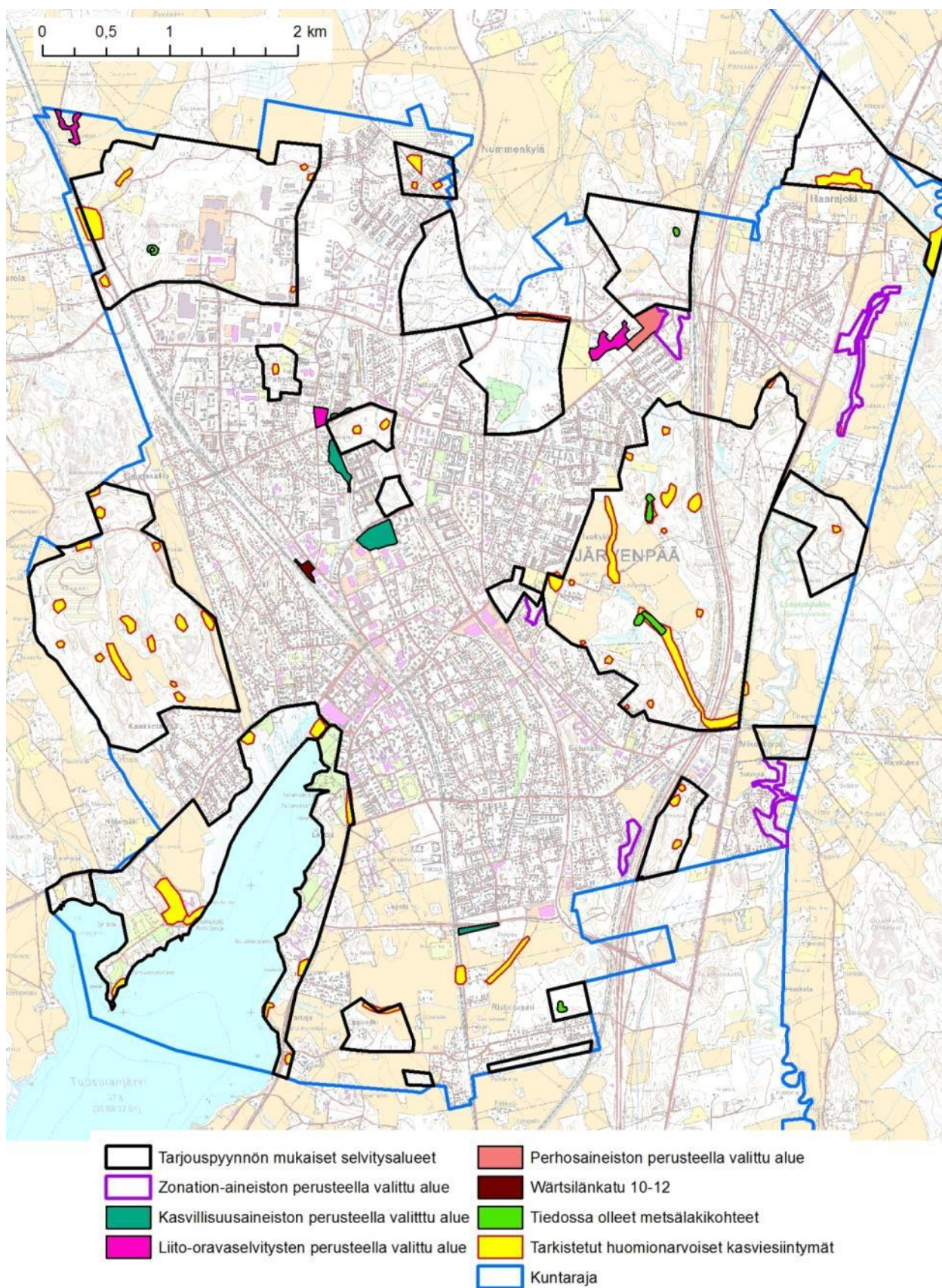
Työn tausta-aineistoina hyödynnettiin Järvenpään alueella aiemmin tehtyjä selvityksiä ja paikkatietoja mm. arvokkaiden luontoalueiden, lähteiden, biotooppilaikkujen ja kasvilajiesiintymien osalta. Aiemmin rajatuista arvokkaista luontoalueista ja harvinaisista kasvi- ja eläinlajeista on tietoja kaupungin paikkatietopohjaisessa luontotietojärjestelmässä ja sen luontotietokannassa (Takiainen / Access). Kasvitiedot perustuvat pääasiassa Järvenpäässä vuosina 1997–2000 ruutumenetelmällä tehtyihin kasvillisuuskartoituksiin ja 2006–2009 määriteltyihin biotooppilaikkuihin (Faunatica 2007–2009). Arvokkaisiin luontokohteisiin sisältyy myös paikkatietoon alueina rajattuja huomionarvoisten kasvilajien esiintymiä. Näiden lisäksi arvokkaisiin aluekohteisiin sisältyy mm. suolaikkuja, lehtoja ja arvokkaita puronvarsia.

Tiedossa olevista metsälakikohteista pyydettiin rajaukset Suomen metsäkeskukselta. Lisäksi hyödynnettiin Uudenmaan liiton maakuntakaavoituksen yhteydessä laatimaa Zonation-analyysiä (Uudenmaan liitto 2015).

Selvitysalueena oli lähtökohtaisesti koko Järvenpään kaupungin alue pois lukien rakennetut alueet, pellot, yksityiset pihat, Lemmenlaakson luonnonsuojelualue sekä Poikkitie- kaava-alueeseen liittyvän aiemman luontotyyppiselvityksen alue (Ahola 2014).

1.2. Selvitysalueet

Selvitysalueet on esitetty kuvassa 1. Alkuperäiset, tarjouspyynnön mukaiset selvitysalueet (21 kpl) rajattiin Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Järvenpään kaupunkikehityksen yhteistyönä. Zonation-aineiston ja ilmakuvatarkastelun perusteella otettiin lisäksi mukaan viisi uutta aluetta. Näiden lisäksi selvitykseen otettiin mukaan alueita, joilla Järvenpäässä toteutetuissa aiemmissa luontoselvityksissä (Faunatica 2004, 2006, 2008, 2007–2009, 2010, 2011, 2013a) on havaittu merkittäviä luontoarvoja. Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen pyynnöstä käytiin vielä tarkastamassa metsikkö osoitteessa Wärtsiläntie 10–12.

Kuva 1. Luontotyyppiselvityksen selvitysalueet.

2. Tulokset

Selvityksessä rajattiin 136 arvokasta luontokohdetta. Osa kohteista on huomionarvoisten kasvilajien laajoja esiintymiä. Kohteiden jakautuminen erilaisiin laki- tai muihin tyyppisiin on esitetty taulukossa 1. Kaakkolasta löydettiin lisäksi haitallisen vieraslajin, jättiputken (*Heraclum persicum* -ryhmä) laajoja kasvustoja (Maa- ja metsätalousministeriö 2012). Kohteista 40 oli aiemmin tiedossa joko Järvenpään luontotietokannan huomionarvoisina tai biotooppikuviokohtaisina kasviesiintyminä, lähteinä, luonnonsuojelu- tai Natura-alueina tai metsälakikohteina.

Vaikka toimeksiantoon ei sisällynyt putkilokasviselvitystä, huomioitiin luontotyyppiselvityksen yhteydessä kaikki uhanalaisten, silmälläpidettävien, rauhoitettujen, harvinaisten, kansainvälisten vastuulajien tai muuten merkittävien putkilokasvien esiintymät. Kaikkiaan paikannettiin 148 huomionarvoisten kasvilajien esiintymää, kookasta puuyksilöä tai muuta huomionarvoista pistemäistä kohdetta.

Järvenpään arvokkaat luontotyypit ja niitä koskevat tiedot on kerätty taulukkoon 2. Arvokkaat luontotyyppikohteet on esitetty kartoilla kuvissa 2–12. Jokainen luontotyyppikohde on kuvattu tarkemmin liitteessä 2. Kartoituksessa löydetty huomionarvoiset pistemäiset kohteet ja niitä koskevat tiedot on kerätty taulukkoon 3 ja esitetty kartoilla kuvissa 13–22.

Selvityksessä tarkastettiin ne aiemmin rajatut, Järvenpään luontotietojärjestelmässä olevat huomionarvoiset kasviesiintymät, jotka sijaitsivat selvitysalueilla. Jos esiintymillä oli edelleen luontoarvoja, ne rajattiin arvokkaina luontotyyppikohteina tai pistemäisinä kasviesiintyminä. Useimmissa tapauksissa esiintymien rajausta tarkennettiin aikaisemmasta. Tarkastetut esiintymät on esitetty taulukossa 4, jossa on kerrottu myös kohteen nykytila.

Rajatut luontokohteet luokiteltiin sekä Suomen ympäristökeskuksen luokittelun (A-E) (Söderman 2003) että Faunatican oman luokittelun (I-IV) (ks. liite 1) mukaisesti. Kohteista kahdeksan luokiteltiin huomattavan arvokkaiksi (luokka I), 26 arvokkaiksi (luokka II) ja 101 kohtalaisen arvokkaiksi (luokka III). Luonnontilaltaan selvästi heikentynyt lähde luokiteltiin ei-merkittäväksi (luokka IV). Vastaavasti kansainvälisesti arvokkaiksi (luokka A) luokiteltiin kaksi kohdetta, kansallisesti arvokkaiksi (luokka B) 12 kohdetta, maakunnallisesti arvokkaiksi (luokka C) 21 kohdetta, paikallisesti arvokkaiksi (luokka D) 101 kohdetta ja luokkaan E muut yksi kohde.

Taulukko 1. Rajattujen luontokohteiden jakautuminen eri tyyppeihin. Kohteet voivat kuulua useaan eri tyyppiin. *Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012). ** Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma (Ympäristöministeriö 2008).

Tyyppi	Lkm
Natura 2000 -alue	2
Luonnonsuojelulain (LsL) mukaiset luontotypit	4
Metsälain (ML) mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt	85
Vesilain (VL) mukaiset suojeltavat kohteet	12
Maakunnallisesti arvokkaat kohteet (LAKU*-kriteerin täyttävät)	19
METSO-kohteet**	29
Uhanalaiset luontotypit	81
Muut arvokkaat elinympäristöt (mae)	45
Huomionarvoisten kasvilajien esiintymät ja järeiden puiden kasvustot	14

Taulukko 2. Järvenpään arvokkaat luontotyytit.

- Luokkien I ja II kohteet on lihavoitu.
- Luontotyyppien lyhenteet (esimerkiksi OMaT-lehto) on avattu tarkemmin kohteiden kuvauksissa liitteessä 2.
- LsL = Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit; ML = Metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt, VL = Vesilain mukaiset suojeltavat kohteet. Natura = Natura 2000 -verkostoon kuuluva alue.
- Luontotyyppien uhanalaisuus (Raunio ym. 2008): NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut, EN = erittäin uhanalainen, CR = äärimmäisen uhanalainen, DD = puutteellisesti tunnettu. Uhanalaisuus on valtakunnallisen luokituksen mukainen. Kasvilajeista lisäksi RT = alueellisesti uhanalainen.
- LAKU = Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).
- METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma (Ympäristöministeriö 2008).
- Kohteiden arvoluokitusten selitteet löytyvät liitteestä 1.
- Aiemmin tiedossa olleen kohteen numero viittaa Järvenpään luontotietojärjestelmässä olevaan huomionarvoiseen kasviesiintymään.

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
1	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hyvä			0,53
2	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä	MT, OMT	muu arvokas	NT	x	I	II	C	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet kankaat ja keski-ikäiset sekapuustoiset lehtomaiset kankaat	5,88
3	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,47
4	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hyvä			0,21
5	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,22
6	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,28
7	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,62
8	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,10
9	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,39
10	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hieman heikentynyt			0,26
11	Lehto/Ruoho- ja	AthOT/RhK	ML	NT/VU		II	III	D	Hieman		Yhdistyy Metso-kohteena kohteen	0,97

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
	heinäkorpi								heikentynyt		18 kanssa	
12	Lehto	OMaT/HeOT	ML	VU/CR		II	II	C	Hyvä	Nro 79	Lehmuksia	1,49
13	Ruoho- ja heinäkorpi	RhK	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,25
14	Korpi	NigNK	ML	EN			III	D	Hieman heikentynyt			0,18
15	Räme	KgR	muu arvokas	NT			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 78		0,23
16	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,46
17	Räme	KgR	muu arvokas	NT			III	D	Hieman heikentynyt			0,08
18	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä	MT/OMT	muu arvokas	NT	x	I	II	C	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	5,05
19	Lehto	OMaT/AthOT	muu arvokas	VU/NT		I	III	D	Hieman heikentynyt			0,41
20	Lehto	OMaT	muu arvokas	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,17
21	Lehto	OMaT	ML	VU	x	I	II	C	Hyvä			0,85
22	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä/lehto	MT/OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU	x	I	II	C	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	3,01
23	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,58
24	Lehto	VRT/OMaT/FT	ML	EN/VU			II	C	Hyvä	Nro 73		0,55
25	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,23
26	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,49
27	Lehmus-esiintymä		muu arvokas				III	D	Hyvä	Nro 34	Kohteella lisäksi iäkkäitä katajia sekä yksi n. 2 m tammi	0,09
28	Lehto, valkolehdokin (rauh.)	OMaT	muu arvokas	VU			III	D	Selvästi heikentynyt	Nro 35 (osa)	Voimakkaasti harvennettu lehto, jossa runsaasti mm. näsiää, metsäruusua, kuusamaa ja	1,68

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
	kasvupaikka, lehmusesiintymä kyiden paistattelurinne										koiranheittä	
29	Lehto	HeOT	ML	CR			II	C	Hyvä	Nro 72 (osa)	Lehmuksia	0,69
30	Korpi	PK/PKgK	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 71		0,51
31	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,14
32	Lehto	FT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 70 (osa)	Korpiorsimon (vastuulaji) kasvupaikka	0,49
33	Lehto	OMaT	muu arvokas	VU			III	D	Hyvä		Kulttuurivaikutteinen, puistomainen, lehmuksia, kuvion laidalla musta-apilan (NT) kasvupaikka	1,40
34	Vienansaran (vastuulaji) kasvupaikka		muu arvokas	NT			III	D	Hyvä	kyllä	Kasvupaikka suurruohoniittyä	0,11
35	Kookkaita vaahteroita ja siperianpihtoja		muu arvokas				III	D			Puut istutusalkuperää	0,03
36	Kookkaita vaahteroita ja lehmuksia		muu arvokas				III	D			Puut istutusalkuperää	0,16
37	Kookkaita vaahteroita		muu arvokas				III	D			Puut istutusalkuperää	0,30
38	Lehto ja puro	OFiT/OMaT/savi-maiden purot	ML, VL	VU/CR	x	II	II	B	Hyvä	kasvi-esiintymä tiedossa	Korpinurmikka (NT)	2,57
39	Korpi	LuNK/SK	ML	NT			III	D	Hyvä	Nro 48a-48b		0,34
40	Korpi	LuNK/SK	ML	NT			III	D	Hyvä	Nro 48a-48b		0,38
41	Lehto	MeLaT	ML	EN			III	D	Hieman heikentynyt			0,38
42	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman			0,36

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
									heikentynyt			
43	Lehto	OFiT/OMaT	ML	VU	x		III	C	Selvästi heikentynyt		korpiorvokki (RT)	0,47
44	Korpi	MK	muu arvokas	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 51		0,32
45	Lehto	VRT/OMaT	ML	EN/VU			II	C	Hyvä	Nro 46		0,44
46	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,10
47	Lehmusmetsikkö	MT	muu arvokas				III	D	Hieman heikentynyt	Nro 45	Runkomaisia lehmuksia (rinnankorkeusläpimitta > 7 cm) 13 kpl ja lukuisia pienempiä puita sekä pensaita	0,37
48	Korpi	RhMK	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 44		0,15
49	Lehto ja puro	VRT, savimaiden purot	ML ja VL	EN/CR			II	B	Hieman heikentynyt		Kulttuurivaikutteinen	1,51
50	Lehto ja puro	OFiT/HeOT/AegT, savimaiden purot	ML ja VL	VU/CR			II	B	Hieman heikentynyt			2,88
51	Lehto ja puro	HeOT/AthOT/OMaT/AegT/savimaiden purot	ML ja VL	CR/NT/VU	x	I	I	B	Hyvä	Nro 14, ML-kohde (osa)		10,62
52	Niitty	Tuoreet pienruhoniityt	muu arvokas	CR			III	D			Ketosukkulakoin elinympäristönä siirretty Nummenkylästä vuonna 2006	0,05
53	Keltasauramon kasvupaikka		muu arvokas				III	D		Nro 49 (rajaus muut.)		0,02
54	Lehto	OMaT	ML	VU	x		II	C	Hieman heikentynyt		Soikkokaksikko (RT)	0,69
55	Lehto	OMaT/PuViT	Natura	VU/CR	x	I	I	A	Erinomainen	Ls-alueetta		6,42
56	Lehto, purokäytävä, puro	OMaT, savimaiden purot	muu arvokas	VU/CR			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 13 (osa)	Lehto kulttuurivaikutteinen. Kuvion arvo perustuu etupäässä sen muodostamaan ekokäytävään	2,97
57	Korpi	NigNK	ML	EN			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 26		0,07

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
58	Lehmus- esiintymä		muu arvokas				III	D	Hyvä			0,06
59	Lähde		muu arvokas	EN			IV	E	Selvästi heikentynyt	kyllä	Lähteessä kaivonkansi. Ympäriällä ei MetsäA:n tarkoittamaa välitöntä lähiympäristöä, jossa ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmasto	0,004
60	Korpi	RhK	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,22
61	Lähde/lampi		VL	EN			III	D	Selvästi heikentynyt	kyllä	Ympäriällä ei MetsäA:n tarkoittamaa välitöntä lähiympäristöä, jossa ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmasto	0,05
62	Kallio	Avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,09
63	Räme	PsKR	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 11a-11b		1,26
64	Räme	PsKR	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	Nro 11a-11b		0,72
65	Korpi	RhKgK	ML	EN		I	II	C	Hyvä	ML-kohde		0,93
66	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,33
67	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,30
68	Lähde ja lähteen lähiympäristö	RhK	VL, ML	EN/VU			III	D	Selvästi heikentynyt			0,05
69	Korpi	RhKgK	ML	EN			III	D	Hieman heikentynyt			0,22
70	Luhta	PaLu	ML	NT			II	C	Hyvä			1,29
71	Lampi		VL	CR			II	C	Hieman heikentynyt		Luontaisesti runsasravinteiset lammet	1,13
72	Luhta	SRhLu	ML				II	C	Hyvä		Avoluhdat	1,72
73	Luhta	PaLu/RuLu	ML	NT			III	D	Hyvä		Avoluhdat	0,62
74	Luhta/korpi	TeLu	LsL ja ML	VU	x	I	I	B	Hyvä			0,26
75	Luhta/korpi	TeLu	LsL ja ML	VU	x	I	I	B	Hyvä			0,67

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
76	Kallio	Avokallio	ML	NT			III	D	Hyvä	Nro 39	Keskiravinteiset järvenrantakalliot	0,19
77	Luhta/korpi	TeLu	LsL ja ML	VU	x	I	I	B	Hyvä			1,03
78	Lehto	OFiT	ML	VU	x		II	C	Hyvä			0,11
79	Puisto		muu arvokas		x		II	C			Puustoltaan monipuolinen puisto, jossa järeitä ja lahoja lehtipuita	1,99
80	Korpi	SaK	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt	ML-kohde		0,43
81	Lampi	metsälampi	VL				III	D	Hieman heikentynyt		Ympäriällä ei MetsäA:n tarkoittamaa välitöntä lähiympäristöä, jossa ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmasto	0,04
82	Korpi	MK	muu arvokas	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,71
83	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,15
84	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hyvä			0,10
85	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä	MT/OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU		II	II	C	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet kankaat	1,87
86	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Selvästi heikentynyt	ML-kohde		0,91
87	Kivikko		ML				III	D	Hyvä			0,20
88	Lehto	PuViT	muu arvokas	CR			III	D	Ei luonnon-tilainen		Kulttuurivaikutteinen	0,64
89	Lehto	OMaT	muu arvokas	VU			III	D	Ei luonnon-tilainen		Kulttuurivaikutteinen	0,27
90	Lehto ja noro	RHeT, havumetsä-vyöhykkeen norot	muu arvokas/VL	CR/DD			III	D	Hieman heikentynyt		Kulttuurivaikutteinen	0,16
91	Lehto	VRT/HeOT/OFiT	ML	EN/CR/VU	x	I	II	C	Hyvä	Nro 2		2,92
92	Lehto	RHeT	muu arvokas	CR			III	D	Hieman heikentynyt		Kulttuurivaikutteinen	0,25
93	Lehto	OMaT/OFiT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,47

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
94	Lehto	HeOT/OFIT	ML	CR/VU		II	II	C	Hyvä			0,99
95	Lehto	VRT	ML	EN					Hieman heikentynyt			0,37
96	Luhta	PaLu/SRhLu	ML	NT					Erinomainen		Pensaikko- ja avoluhdat	1,35
97	Lehto ja puro	HeOT/OFIT, savimaiden purot	ML ja VL	CR/VU			II	B	Hieman heikentynyt			0,73
98	Runas-lahopuustoinen kangasmetsä	OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU		II	III	D	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset lehtomaiset kankaat	0,88
99	Runas-lahopuustoinen kangasmetsä	OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU		II	III	D	Hieman heikentynyt		Keski-ikäiset kuusivaltaiset lehtomaiset kankaat	2,32
100	Lehto	OMaT	ML	VU					Hyvä			0,15
101	Lehto	OMaT	ML	VU					Hieman heikentynyt			0,59
102	Järeitä kilpikaarna-mäntyjä		muu arvokas								Maisemallisesti tärkeitä	0,19
103	Lehto	AegT, jalopuulehto	LsL ja ML	CR/EN	x	I	I	B	Hieman heikentynyt	Nro 37a-37b	Jalopuumetsiköt	2,09
104	Kalliokedot ja niityt	Karut kalliokedot, karut pienruohokedot ja tuoreet pienruohoniityt	muu arvokas	EN/CR	x		I	C		Nro 37a-37b (osa)		2,81
105	Lehto, valkolehdokin kasvupaikka	VRT	ML	EN					Hieman heikentynyt			0,78
106	Lehto	OFit	muu arvokas	VU					Hieman heikentynyt		Kulttuurivaikutteinen jalopuumetsikkö	0,26
107	Luhta	TeLu	ML	VU					Hieman heikentynyt		Ei täytä LsL:n kriteereitä	0,13
108	Lehto	OFit	ML	VU					Hieman heikentynyt	Nro 38		0,37
109	Lehto	OMaT	muu arvokas						Hieman heikentynyt		Kulttuurivaikutteinen	0,09
110	Järeitä		muu arvokas									0,15

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
	vaahteroita ja muita lehtipuita											
111	Järeitä vaahteroita		muu arvokas				III	D				0,10
112	Järeitä tammia		muu arvokas				III	D		Nro 37a-37b	Aiemmin rantaan asti ulottunut metsä on raivattu	0,34
113	Luhtha	KoLu, PaLu, RuKsLu, SRhLu	Natura	NT	x	I	I	A	Hieman heikentynyt	Natura- aluetta		31,84
114	Korpiorvokin kasvupaikka		muu arvokas	RT	x		II	C	Erinomainen			1,96
115	Korpi	RhKgK	ML	EN			III	D	Hieman heikentynyt		Kuviolla lammikoita	0,13
116	Lehmus- esiintymä		muu arvokas				III	D		Nro 67		0,03
117	Runsas- lahpuustoinen kangasmetsä	MT/OMT	muu arvokas	NT		II	III	D	Hieman heikentynyt		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	1,05
118	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,20
119	Runsas- lahpuustoinen kangasmetsä/ lehto	OMaT/OMT	ML	VU/NT		I	III	D	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset lehtomaiset kankaat	0,87
120	Runsas- lahpuustoinen kangasmetsä	MT/OMT	muu arvokas	NT		II	III	D	Hieman heikentynyt		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	1,78
121	Kallio ja louhikko	Avokallio	ML				III	D	Hyvä		Jyrkänne	0,13
122	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,57
123	Räme	IR	ML				III	D	Hyvä			0,15
124	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,55
125	Lampi	Metsälampi	VL				II	B	Erinomainen	ML- kohde		0,09
126	Neva	SN	ML				II	B	Erinomainen	ML- kohde		0,08
127	Räme	IR/KgR	ML	NT			II	B	Hyvä	ML-		0,28

Id	Rajausperuste	Luontotyyppi	Lainsäädännöllinen kohte / Muu arvokas	Uhanalaisuus	Maa-kunnallisesti arvokas (LAKU)	METSO-kohde; luokka	Faunatican arvoluokka	Ympäristö-hallinnon luokitus	Luonnontila	Aiemmin tiedossa kohde	Lisätietoja	Pinta-ala (ha)
128	Kallio	Kalliometsä/avokallio	ML				III	D	Hyvä			0,73
129	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä	MT/OMT	muu arvokas	NT		II	III	D	Hyvä		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	2,18
130	Lehto ja noro	AthOT, havumetsä-vyöhykkeen norot	ML ja VL	NT/DD		II	III	D	Hieman heikentynyt			0,26
131	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä/lehto	MT/OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU		II	III	D	Hieman heikentynyt		Keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat	1,96
132	Lehto	OMaT	ML	VU		II	III	D	Hieman heikentynyt		Vuonna 2013 tavattu tuoksumataraa (NT)	1,27
133	Runsas-lahopuustoinen kangasmetsä	OMT/OMaT	muu arvokas	NT/VU		II	III	D	Hieman heikentynyt		Keski-ikäiset kuusivaltaiset lehtomaiset kankaat	0,94
134	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,29
135	Lehto	OMaT	ML	VU			III	D	Hieman heikentynyt			0,34
136	Vienansaran ja mahdollisesti hetesaran esiintymiä		muu arvokas	NT/vastuu-laji			III	D		Nro 21		0,21

Taulukko 3. Selvityksessä paikannetut huomionarvoiset pistemäiset kohteet.

Piste	Uhan- alaisuus	Tyyppi	Kohde	Puun rinnan- korkeus- läpimitta (cm)	Lisätiedot
1		huomionarvoinen	metsälehmuksia		muutama pensasmainen
2		huomionarvoinen	metsälehmuksia		muutama pensasmainen
3		harvinaistunut	aholeinikki		
4	NT	silmälläpidettävä	korpinurmikka		
5		iso puuyksilö	puistolehmus	65	
6		iso puuyksilö	2 kuusta	60	
7	NT	silmälläpidettävä	musta-apila		
8		iso puuyksilö	koivu	50	
9		iso puuyksilö	koivu	55	
10		iso puuyksilö	koivu	55	
11		iso puuyksilö	koivu	55	
12		harvinainen	hakarasara		
13		harvinainen	hakarasara		
14	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
15		harvinainen	hakarasara		
16	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
17	VU	vaarantunut	vuorijalava		istutusalkuperää
18	(VU)	(vaarantunut)	keltamatarä/ piennarmatarä		ilmeisesti piennarmataran takaisinristeymä kantajajinsa kanssa
19	RT	alueellisesti uhanalainen	korpiorvokki		
20	RT	alueellisesti uhanalainen	korpiorvokki		
21	RT	alueellisesti uhanalainen	korpiorvokkia		laajalla alueella
22	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
23	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
24	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
25	(VU)	(vaarantunut)	kelta-/piennarmatarä		ilmeisesti piennarmataran takaisinristeymä kantajajinsa keltamataran kanssa
26		harvinainen	hakarasara		
27		harvinainen	hakarasara		
28	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
29		haitallinen vieraslaji	jättiputki		muutama pienehkö
30	VU, NT	vaarantunut ja silmälläpidettävä	keltamatarä ja ketoneilikka		
31		iso puuyksilö	3 lahoa vaahteraa	40-50	
32		iso puuyksilö	tammia	n. 100	
33		iso puuyksilö	mänty	90	kaksihaarainen

Piste	Uhan- alaisuus	Tyyppi	Kohde	Puun rinnan- korkeus- läpimitta (cm)	Lisätiedot
34	VU, NT	vaarantunut ja silmälläpidettävä	keltamatara ja ketoneilikka		
35	VU	vaarantunut	keltamatara		
36	VU, NT	vaarantunut ja silmälläpidettävä	keltamatara ja ketoneilikka		
37	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
38		iso puuyksilö	tammi	n. 100	
39		iso puuyksilö	tammia	n. 100	
40		rauhoitettu	valkolehdokki		
41		iso puuyksilö	iäkäs mantty		maisemapuu
42		iso puuyksilö	iäkäs mänty		maisemapuu
43		iso puuyksilö	vaahtera	65	
44		iso puuyksilö	vaahtera	70	
45	RT	alueellisesti uhanalainen	korpiorvokki		
46	NT, RT	silmälläpidettävä, alueellisesti uhanalainen	ojatädyke		esiintymä tukahtumassa korkeiden ruohojen alle
47	NT, RT	silmälläpidettävä, alueellisesti uhanalainen	ojatädyke		esiintymä tukahtumassa korkeiden ruohojen alle
48	VU	vaarantunut	vuorijalava		
49	NT, RT	silmälläpidettävä, alueellisesti uhanalainen	ojatädyke		esiintymä tukahtumassa korkeiden ruohojen alle
50	VU	vaarantunut	vuorijalava		
51	NT	silmälläpidettävä, vastuulaji	vienansara		
52	NT	silmälläpidettävä, vastuulaji	vienansara		
53		iso puuyksilö	kuusi	65	
54	NT	silmälläpidettävä	hetesara?		Sara ei kukkinut, joten lajimääritys ei varma. Paikalla on aiemmin tavattu hetesaraa.
55	NT	silmälläpidettävä	hetesara?		Sara ei kukkinut, joten lajimääritys ei varma. Paikalla on aiemmin tavattu hetesaraa.
56	NT	silmälläpidettävä	hetesara?		Sara ei kukkinut, joten lajimääritys ei varma. Paikalla on aiemmin tavattu hetesaraa.
57	NT	silmälläpidettävä	kissankäpälä		
58		iso puuyksilö	kuusi	60	
59		iso puuyksilö	kuusi	70	
60		iso puuyksilö	koivu	65	
61		iso puuyksilö	raita	55	monirunkoinen; paksuimman haaran läpimitta
62		iso puuyksilö	koivu	55	
63		iso puuyksilö	koivu	60	

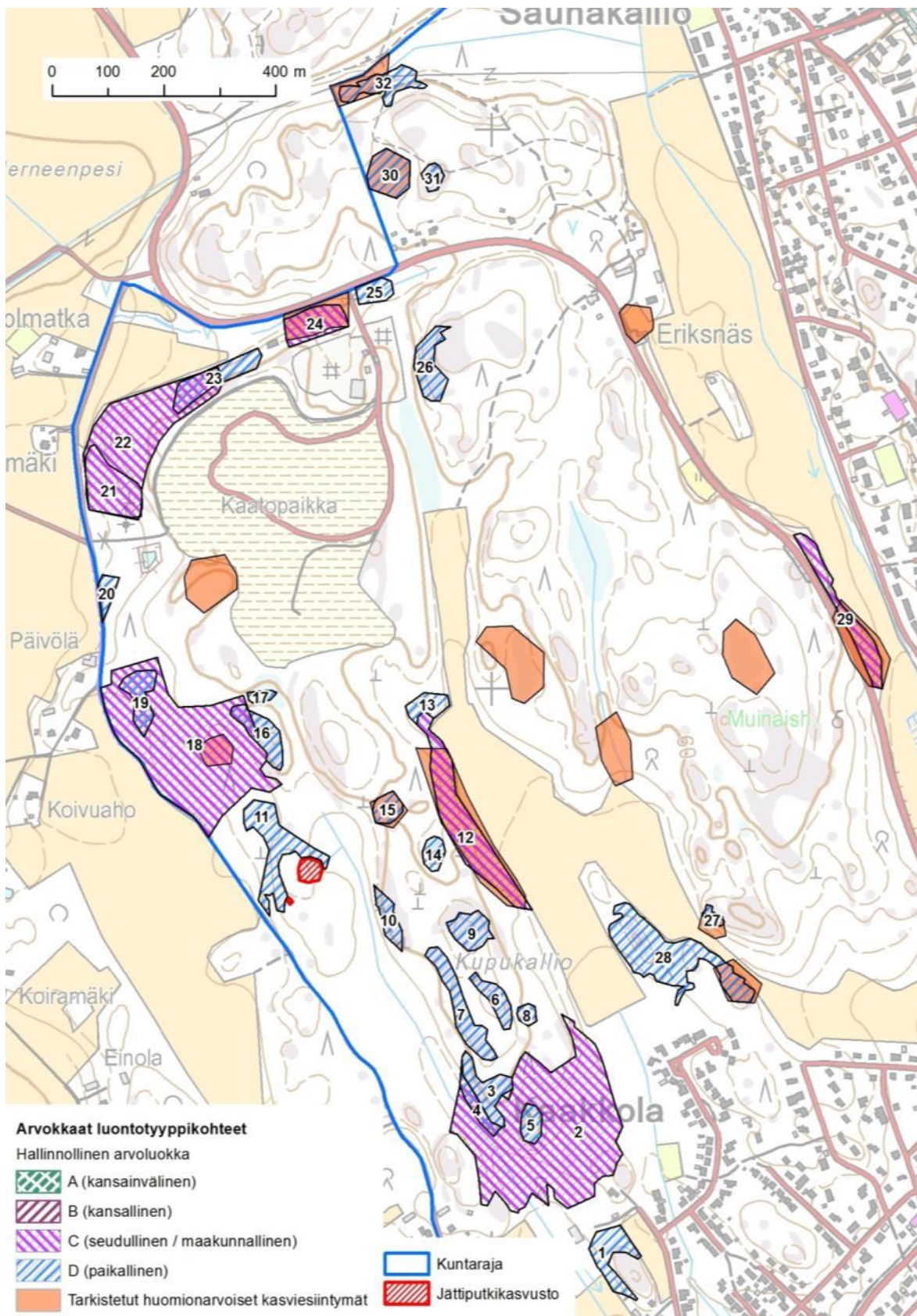
Piste	Uhan- alaisuus	Tyyppi	Kohde	Puun rinnan- korkeus- läpimitta (cm)	Lisätiedot
64		iso puuyksilö	2 tammea	50 ja 65	
65		iso puuyksilö	2 kanadantuijaa	20-35	monirunkoisia
66		iso puuyksilö	koivu	55	
67		huomionarvoinen	suuri muurahaiskeko 1,5 m		
68	NT	silmälläpidettävä	hete- tai vankkasaraa		Sara ei kukkinut, joten lajimääritys ei varma. Paikalla on aiemmin tavattu hetesaraa ja vankkasaraa.
69		huomionarvoinen	3 metsälehmusta		pieniä puita
70	NT	silmälläpidettävä	hetesara?		Sara ei kukkinut, joten lajimääritys ei varma. Paikalla on aiemmin tavattu hetesaraa.
71		huomionarvoinen	metsälehmusia		pieni ryhmä pensasmaisia
72		huomionarvoinen	metsälehmusia		pieni ryhmä pensasmaisia
73	NT	silmälläpidettävä	kaislasara		
74	NT	silmälläpidettävä	kaislasara		
75		harvinainen	hakarasara		
76	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
77		harvinaistunut	ruiskaunokki		
78		huomionarvoinen	metsälehmusia		ryhmä pensasmaisia
79		huomionarvoinen	metsälehmusia		ryhmä pensasmaisia
80	VU	vaarantunut	keltamatara		
81	NT	silmälläpidettävä	kissankäpälä		
82	NT	silmälläpidettävä	kissankäpälä		
83		iso puuyksilö	saarni	3x25	kolmihaarainen
84		iso puuyksilö	vanha, osin laho terijoensalava		
85		iso puuyksilö	raita	100	
86		iso puuyksilö	raita	55	
87		iso puuyksilö	raita	65	
88		rauhoitettu	valkolehdokki		
89		huomionarvoinen	metsälehmus		pensasmainen
90		huomionarvoinen	metsälehmus		pensasmainen
91		huomionarvoinen	suuri muurahaiskeko 1,5 m		
92	NT	silmälläpidettävä	korpinurmikka		
93		huomionarvoinen	metsälehmus		
94		huomionarvoinen	metsälehmus		
95		huomionarvoinen	metsälehmus		
96	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
97	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		

Piste	Uhan- alaisuus	Tyyppi	Kohde	Puun rinnan- korkeus- läpimitta (cm)	Lisätiedot
98	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
99		huomionarvoinen	metsälehmuksia		
100		huomionarvoinen	suuri muurahaiskeko 1,5 m		
101	NT	silmälläpidettävä, vastuulaji	vienansara		n. 2 m matkalla ojassa
102		harvinainen	heinäkaura		Lajia kasvaa myös tien vastakkaisella puolella.
103		harvinainen	heinäkaura		Lajia kasvaa myös tien vastakkaisella puolella.
104	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
105	NT	silmälläpidettävä	vankkasara		
106		harvinainen tulokas	puistonurmikka		myös vieraslaji
107		harvinainen tulokas	valkopiippo		
108		harvinainen tulokas	puistonurmikka		myös vieraslaji
109	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
110		huomionarvoinen tulokas	valkomaksaruoho		
111		huomionarvoinen tulokas	valkomaksaruoho		
112		harvinainen tulokas	puistonurmikka		myös vieraslaji
113		huomionarvoinen	jokileinikki		runsas kasvusto
114		harvinainen	hakarasar		
115	VU	vaarantunut	hirvenkello		
116		huomionarvoinen	ketun pesäluolasto		
117	NT	silmälläpidettävä	hetesara		
118	NT	silmälläpidettävä	vankkasara		
119	NT	silmälläpidettävä	vankkasara		
120	VU	vaarantunut	5 vuorijalavaa		
121		huomionarvoinen	suuri muurahaiskeko 1,5 m		
122		huomionarvoinen	2 suurta muurahaiskekoa n.1,5 m		
123	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
124		huomionarvoinen	suuri muurahaiskeko 1,5 m		
125	RT	alueellisesti uhanalainen	korpiorvokki		
126	NT	silmälläpidettävä, rauhoitettu	taponlehti		puutarhakarkulainen
127		rauhoitettu	valkolehdokki		
128		iso puuyksilö	koivu	50	

Piste	Uhan- alaisuus	Tyyppi	Kohde	Puun rinnan- korkeus- läpimitta (cm)	Lisätiedot
129		harvinaistunut	aholeinikki		
130		harvinaistunut	aholeinikki		
131		vastuulaji	korpisorsimo		
132		huomionarvoinen	metsälehmuksia		vesoja hakkuualalla
133		huomionarvoinen	kyy		
134		iso puuyksilö	raita	60	kaksihaarainen
135		haitallinen vieraslaji	jättiputki		
136		huomionarvoinen	metsälehmuksia		pensasmaisaa
137		huomionarvoinen	metsälehmus		
138		rauhoitettu	valkolehdokki		
139		huomionarvoinen	2 kyytä		
140		huomionarvoinen	metsälehmuksia		
141		huomionarvoinen	metsälehmuksia		
142			ketoneilikka		
143	RT	alueellisesti uhanalainen, rauhoitettu	soikkokaksikkko		
144	NT	silmälläpidettävä	ketoneilikka		
145	NT	silmälläpidettävä	vankkasara		laaja kasvusto
146	VU, NT	vaarantunut ja silmälläpidettävä	keltamatara ja Ketoneilikka		
147		iso puuyksilö	2 kelomäntyä		
148		iso puuyksilö	kelomänty		

2.1. Arvokkaiden luontotyyppikohteiden kartat

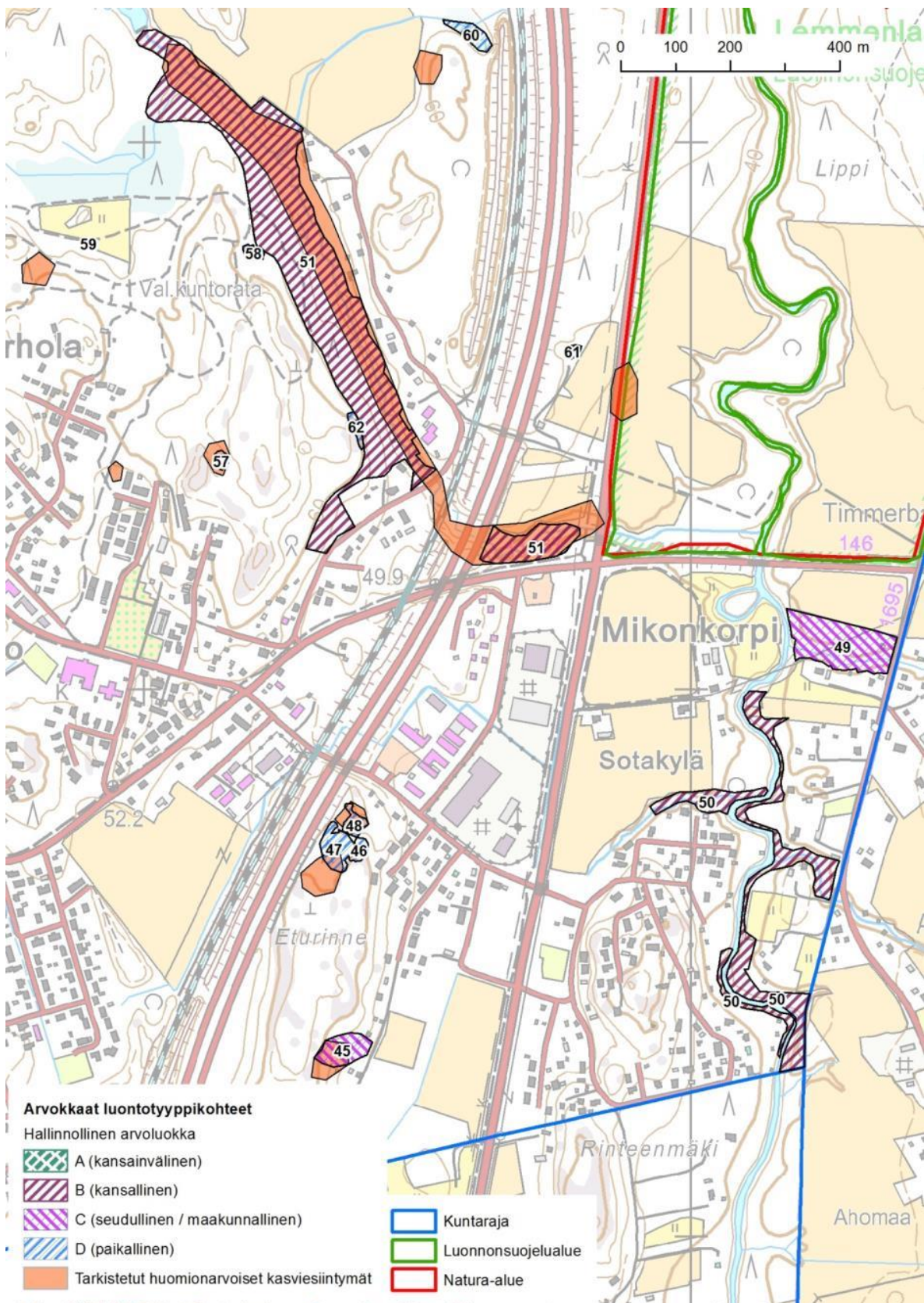
Kuvissa 2–12 on rajattu Järvenpään arvokkaat luontotyyppit peruskarttapohjalle. Kohteet on eroteltu rasterein ympäristöhallinnon (Söderman 2003) luokitusten mukaisesti. Luokitusperusteet on kuvattu tarkemmin liitteessä 1. Karttoihin on merkitty lisäksi ne Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoiset kasviesiintymät, jotka tarkastettiin tässä selvityksessä.

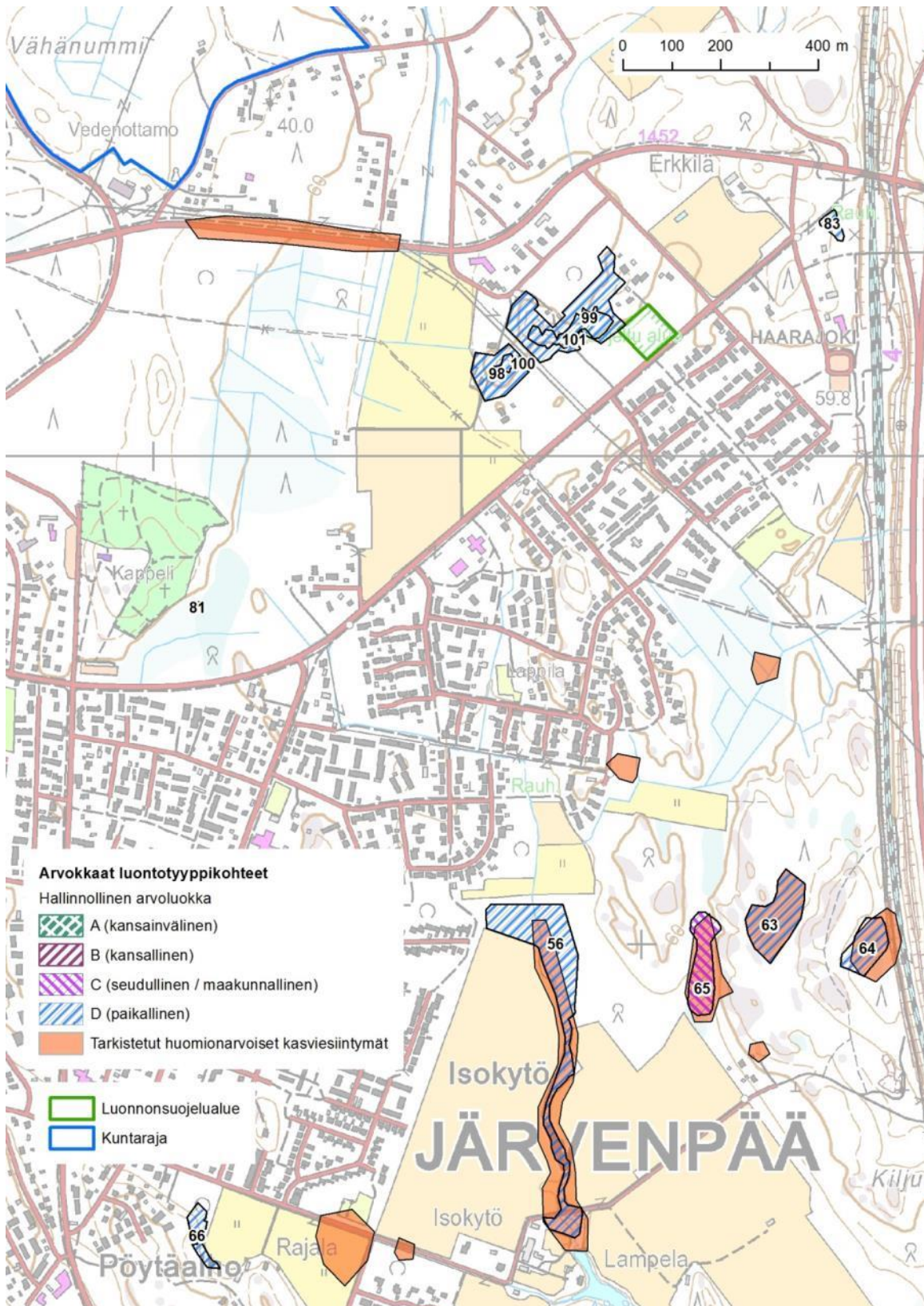
Kuva 2. Arvokkaat luontotyyppikohteet Kaakkolassa sekä haitallisen vieraslajin, jättiputken, kasvustot. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

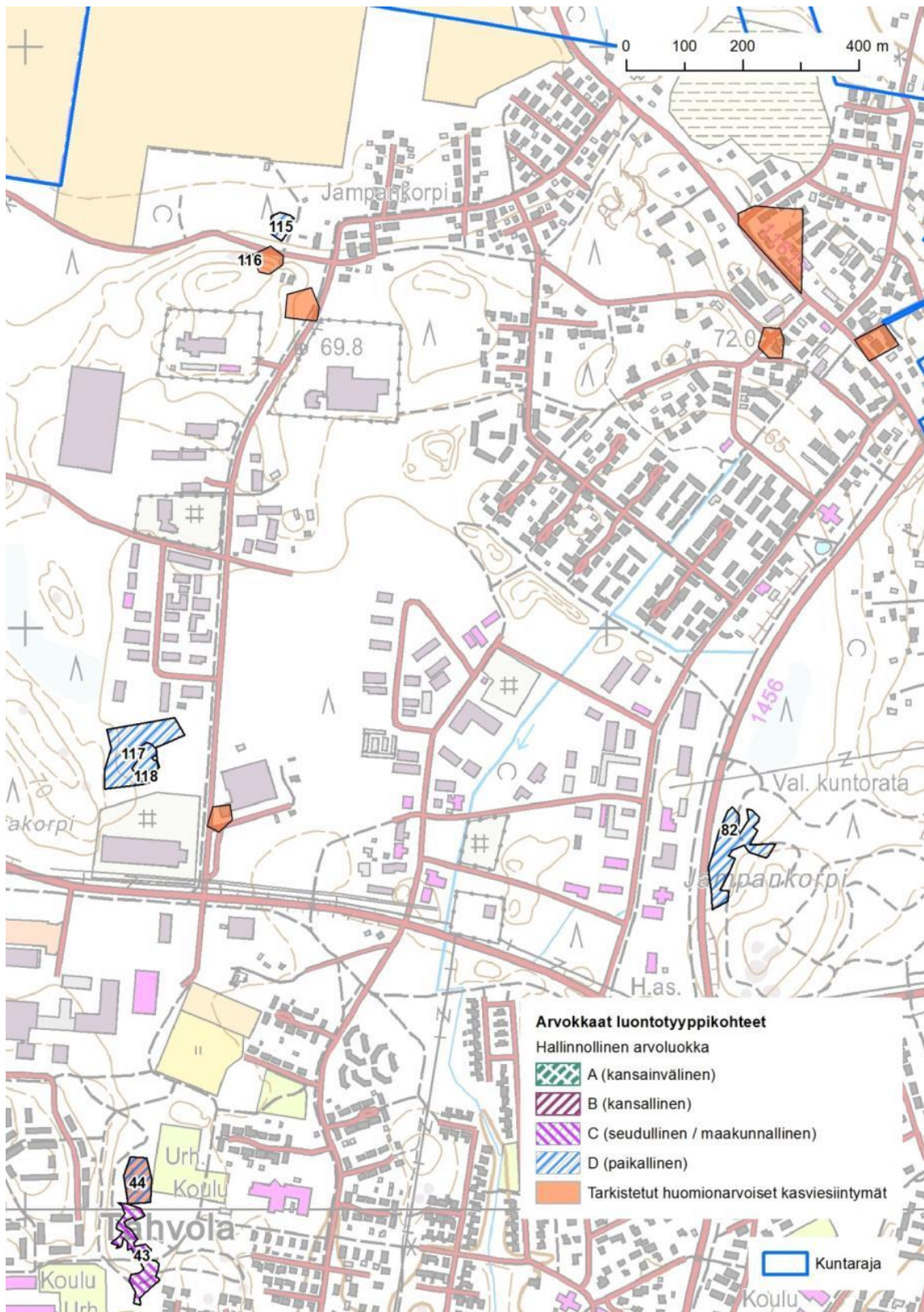
Kuva 3. Arvokkaat luontotyyppikohteet Pajalassa, Kartanonseudulla ja Tahvolassa.

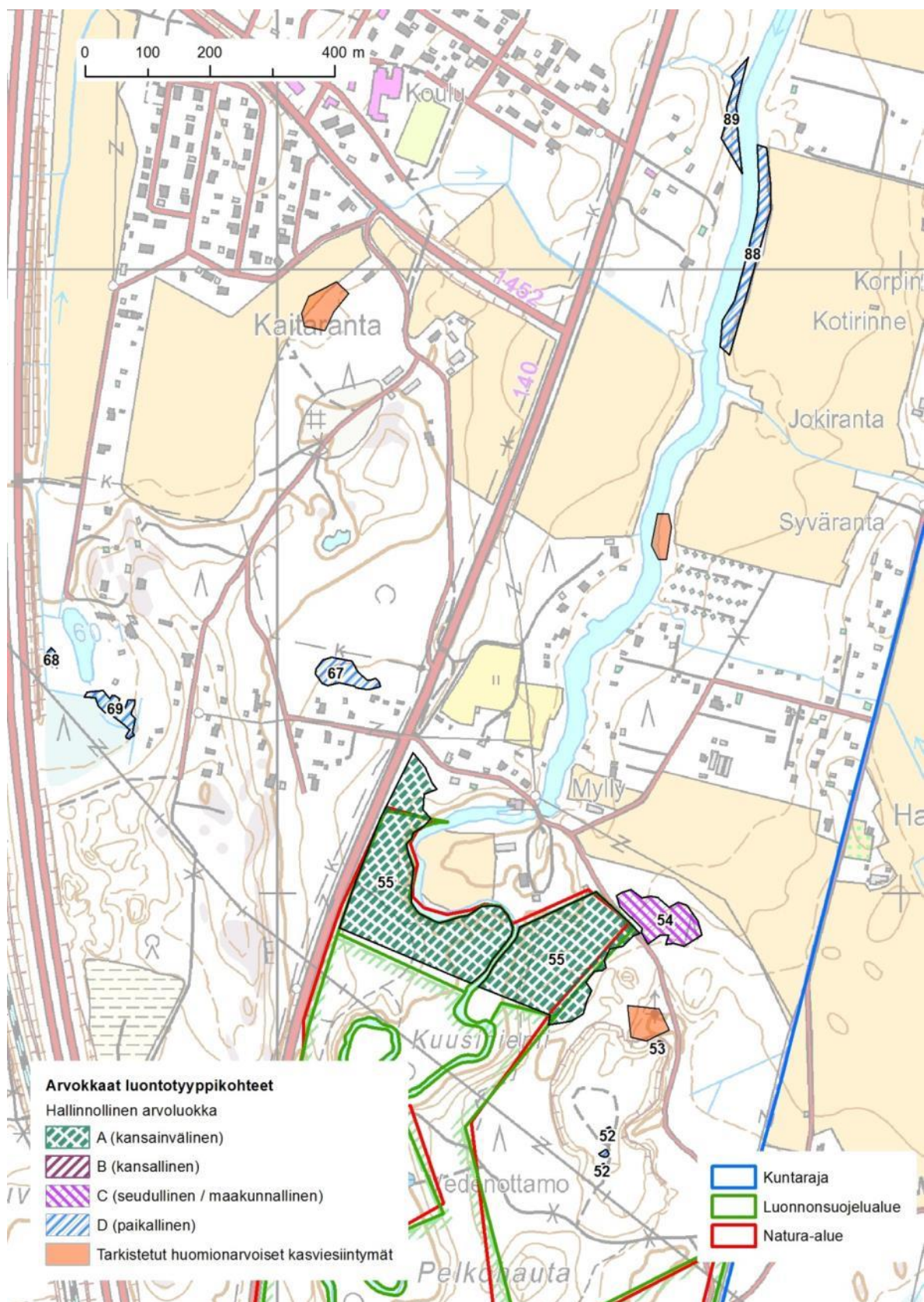
Kuva 4. Arvokkaat luontotyyppikohteet Eturinteessä, Mikonkorvessa ja Isokydön eteläosassa. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

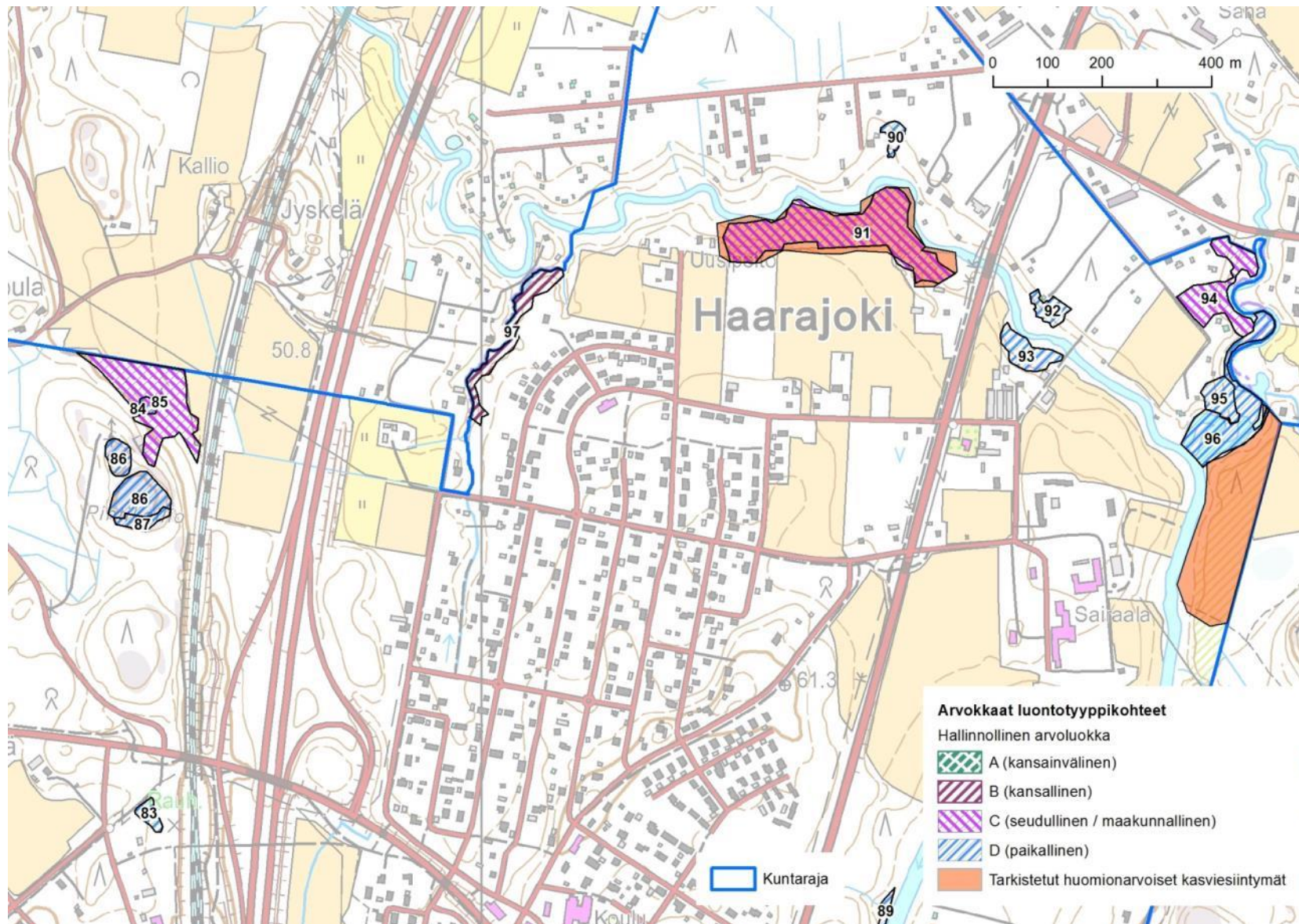
Kuva 5. Arvokkaat luontotyyppikohteet Isokytön pohjoisosassa, Hautausmaan alueella ja Pietilässä. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

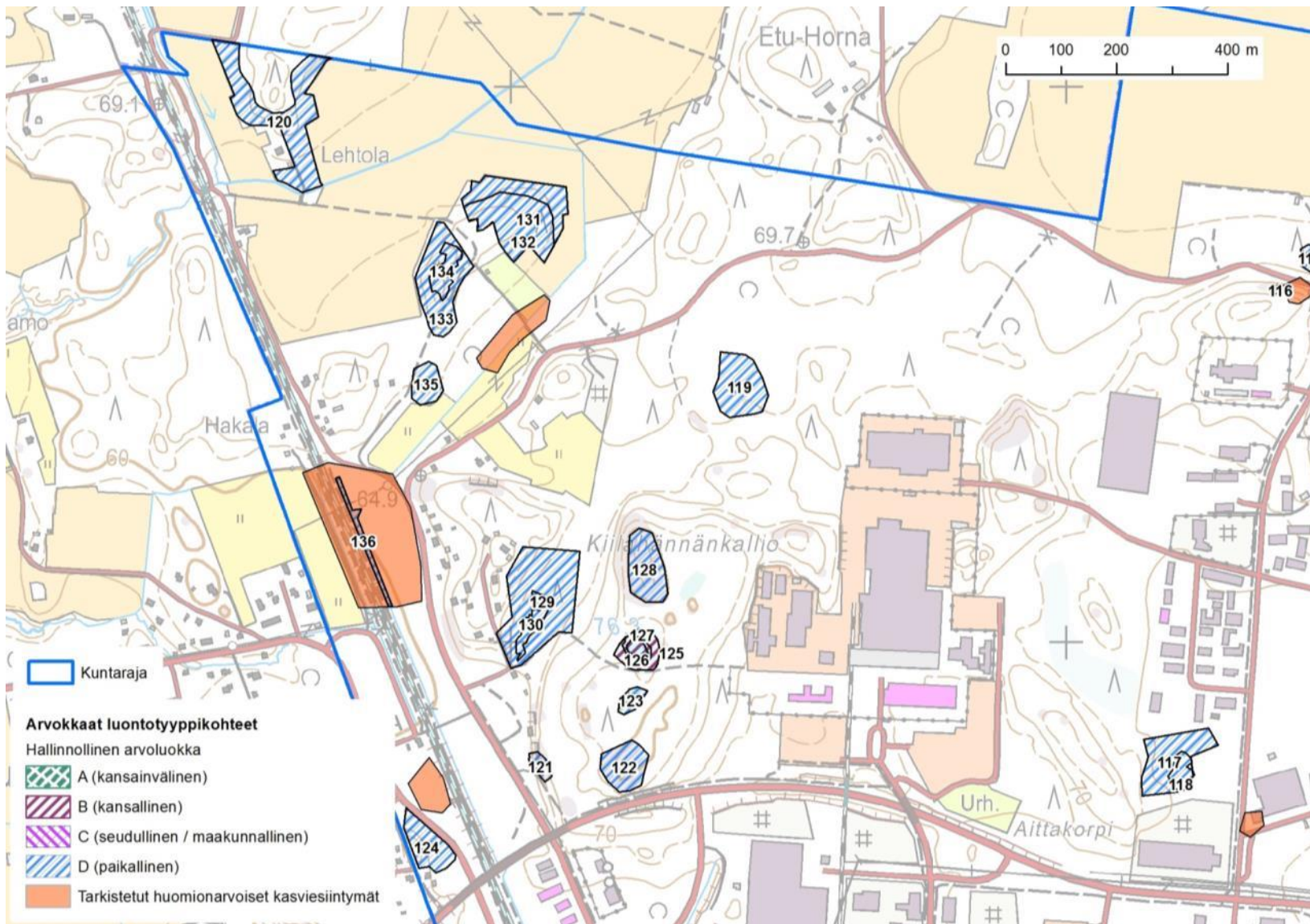
Kuva 6. Arvokkaat luontotyyppikohteet Jampankorvessa, Tahvolassa ja Vähänummella. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

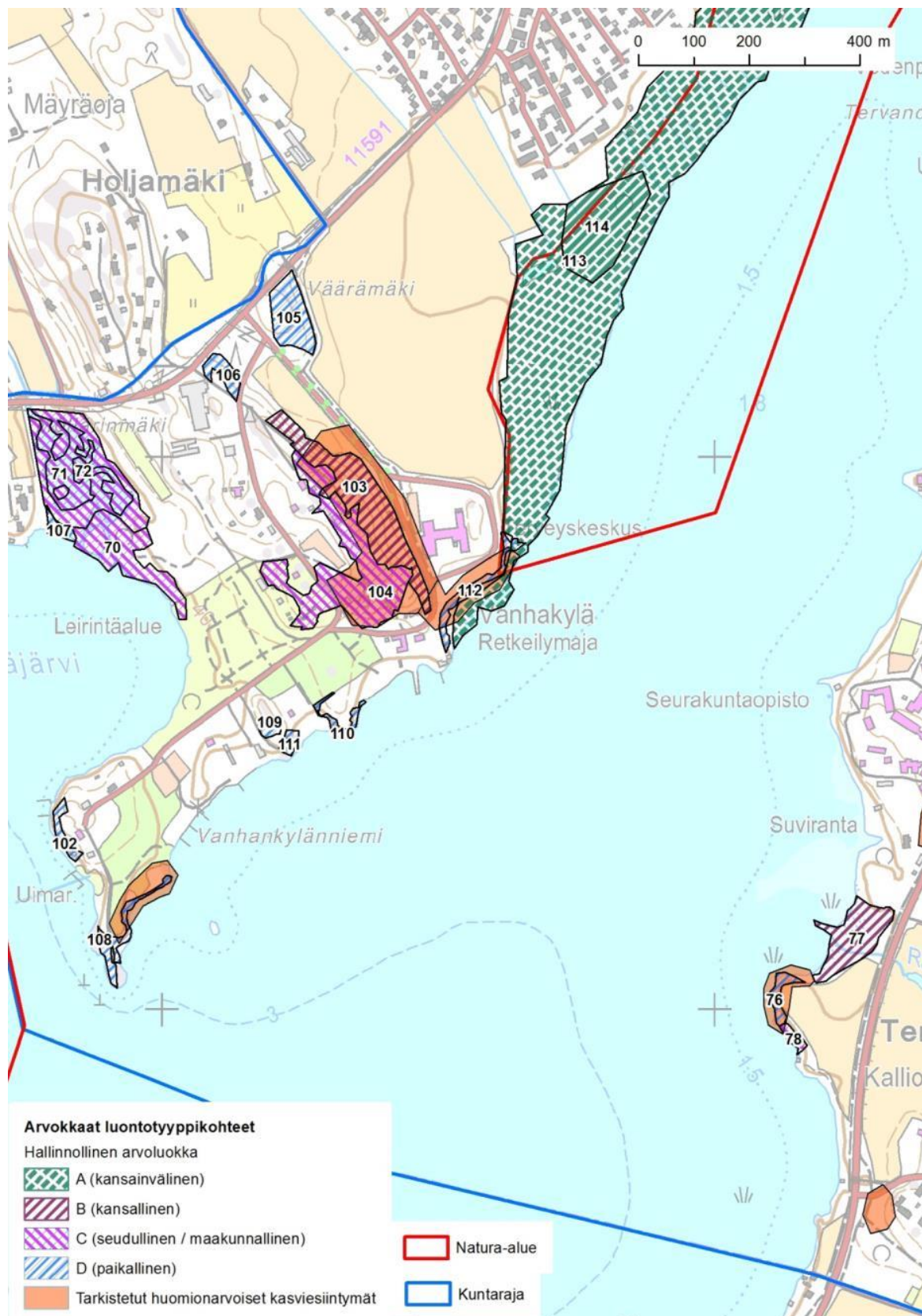
Kuva 7. Arvokkaat luontotyyppikohteet Kaitarannassa, Lemmenlaakson pohjoispuolella ja Keravanjoen varrella. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

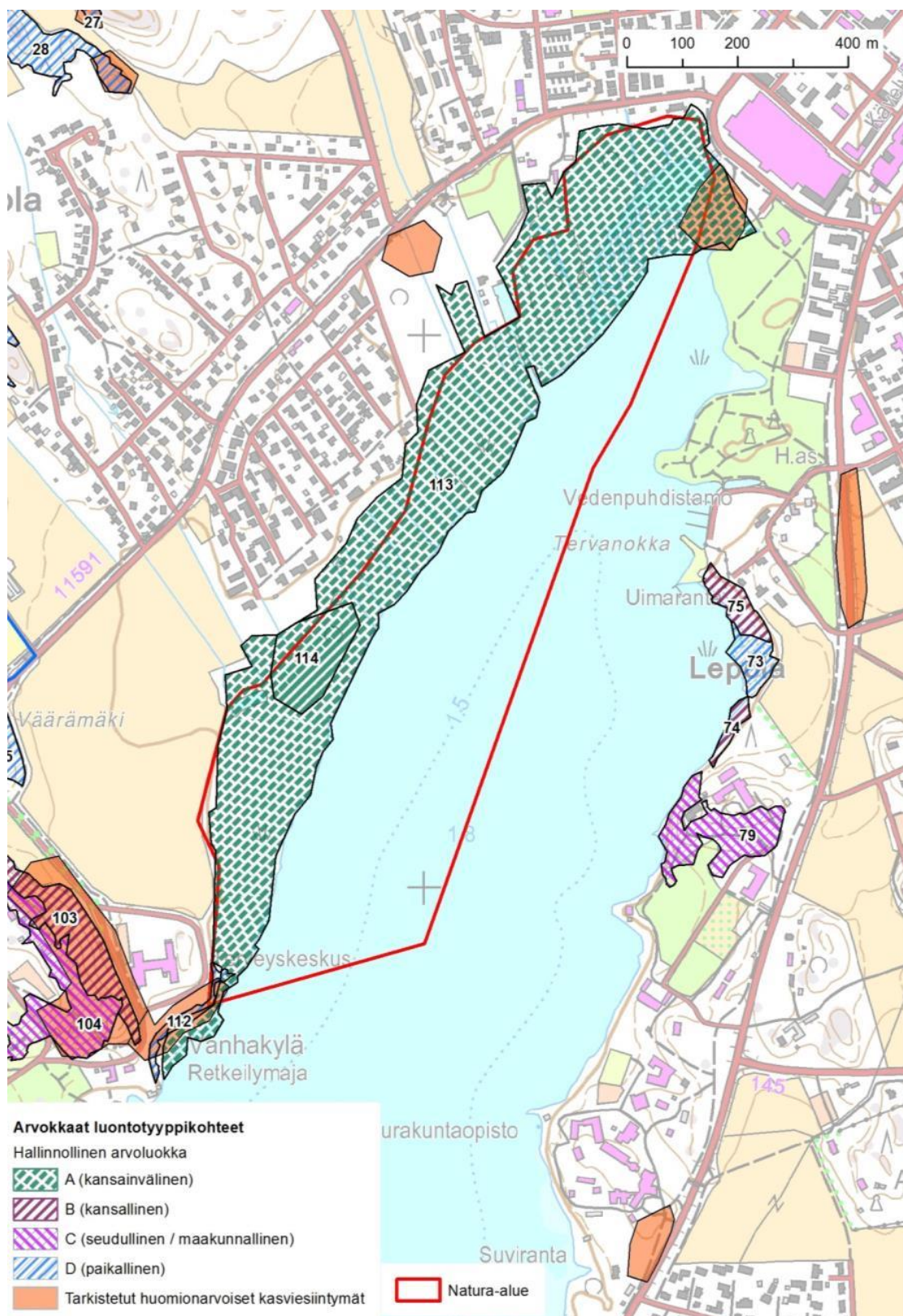
Kuva 8. Arvokkaat luontotyyppikohteet Haarajoella. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

Kuva 9. Arvokkaat luontotyyppikohteet Jampankorvessa ja Purolassa. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

Kuva 10. Arvokkaat luontotyyppikohteet Vanhankylänniemessä ja Tuusulanjärven rannoilla. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

Kuva 11. Arvokkaat luontotyyppikohteet Tuusulanjärven rannoilla. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

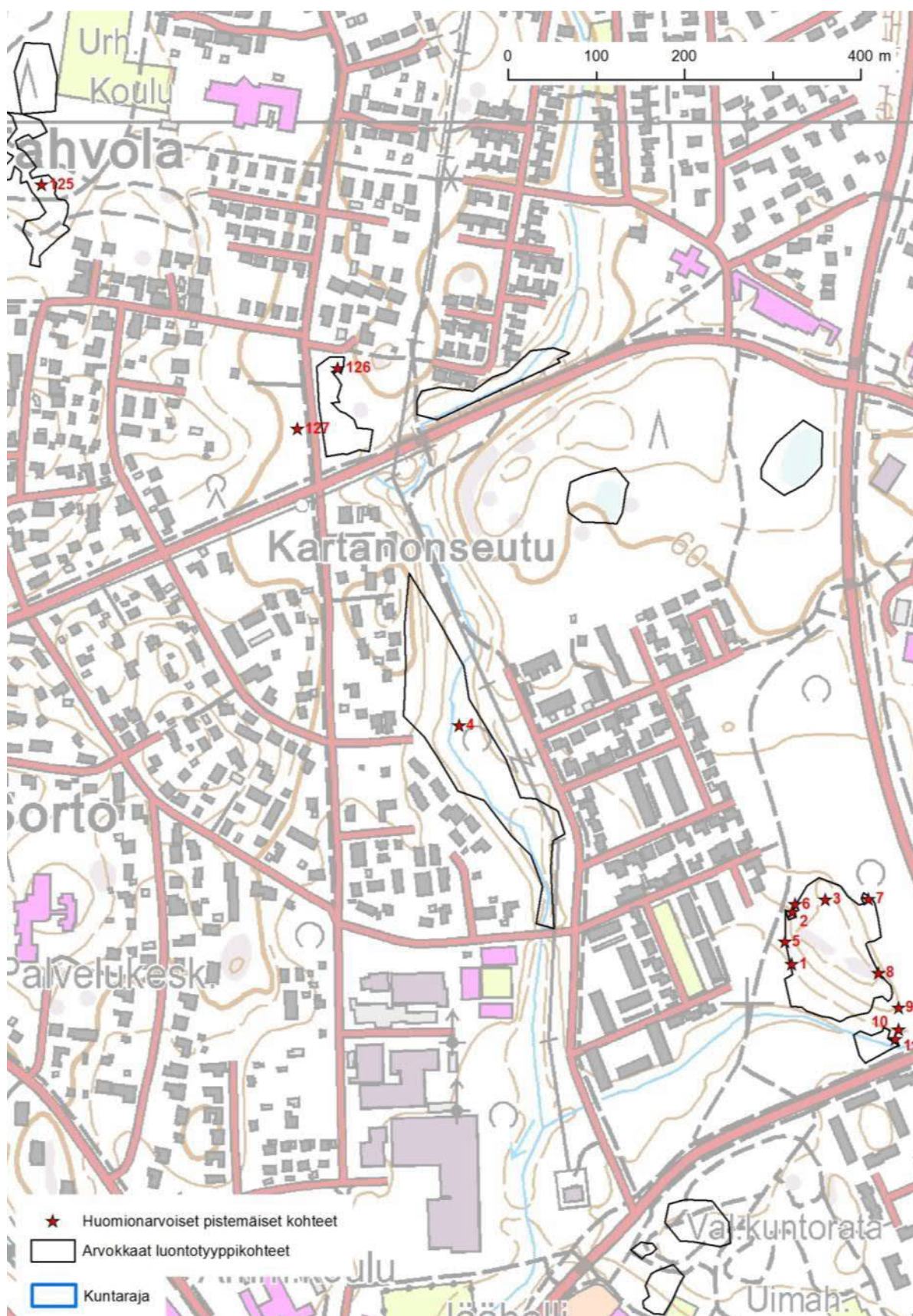
Kuva 12. Arvokkaat luontotyyppikohteet sekä Poikkien luontoselvityksessä (Ahola 2014) rajattu arvokas luontotyyppikohde (noro ja sen välitön lähiympäristö saniaiskorpi) Ristinummella. Kuvioiden luokittelu on Södermanin (2003) mukainen.

2.2. Pistemäisten kohteiden kartat

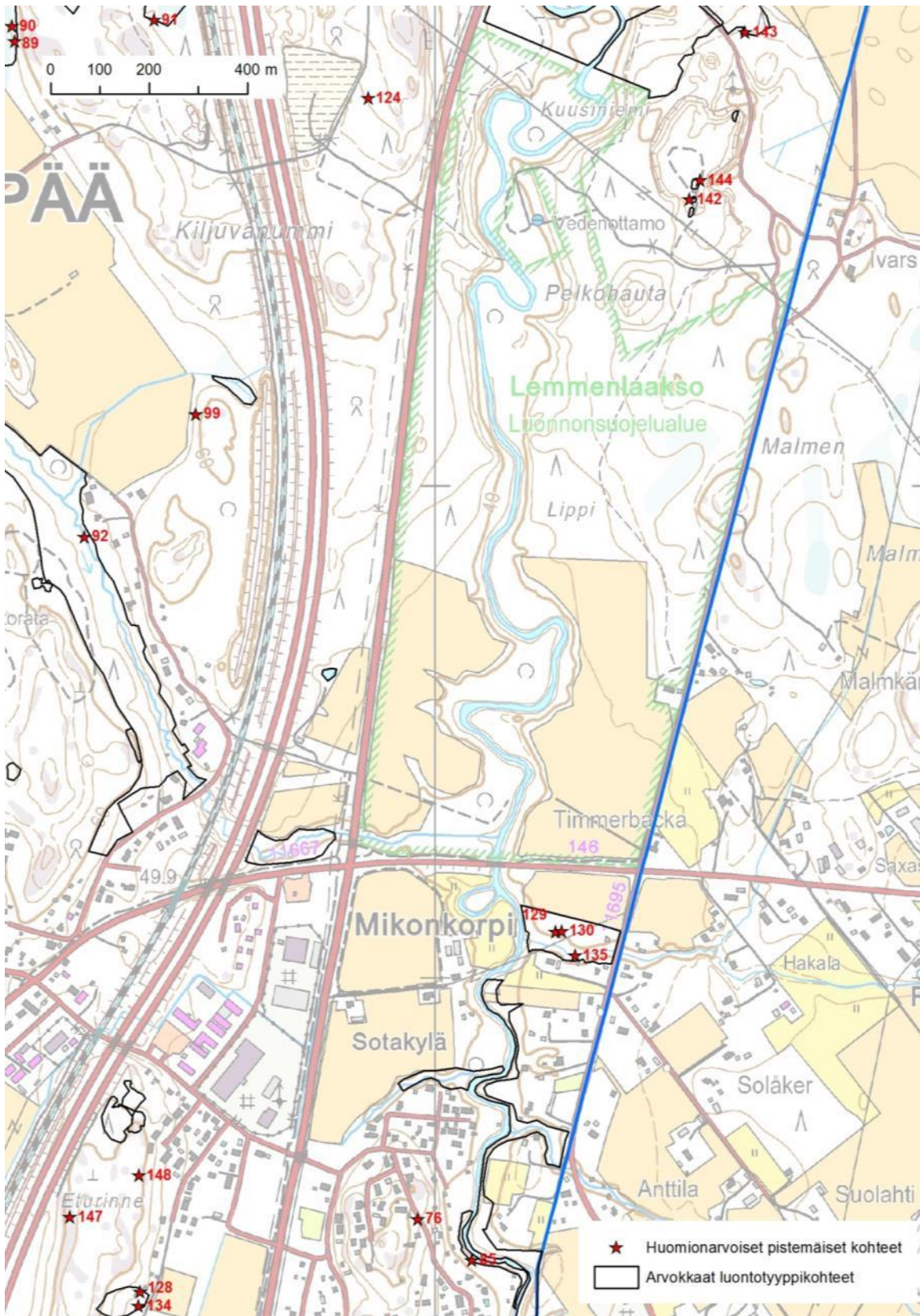
Kuvissa 13–22 on esitetty Järvenpään huomionarvoiset pistemäiset luontokohteet. Tällaisia ovat esimerkiksi huomionarvoisten kasvilajien esiintymät, kookkaat puuyksilöt, suuret muurahaiskeot ja haitallisen vieraslajin, jättiputken esiintymät.

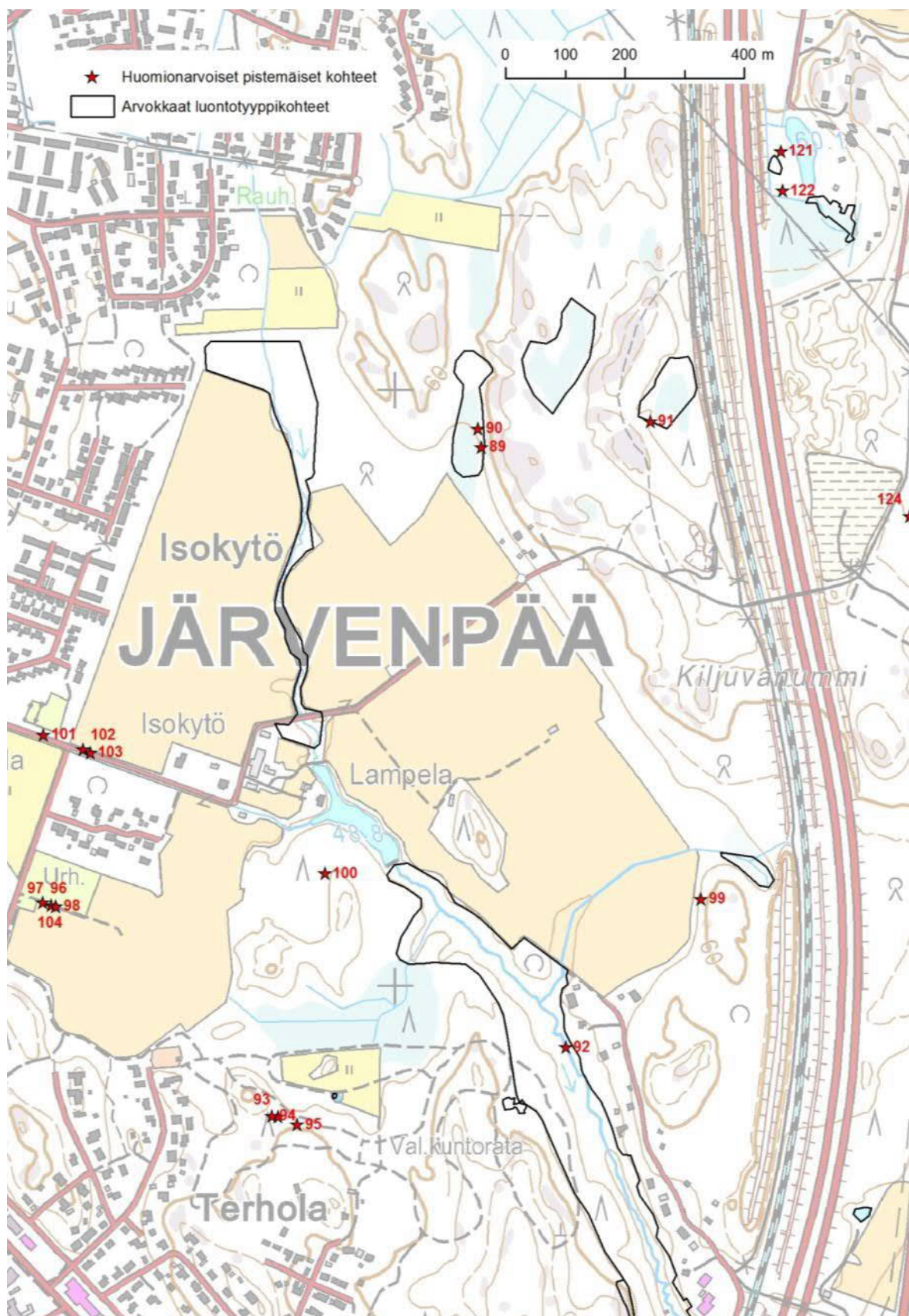
Kuva 13. Pistemäiset kohteet Kaakkolassa.

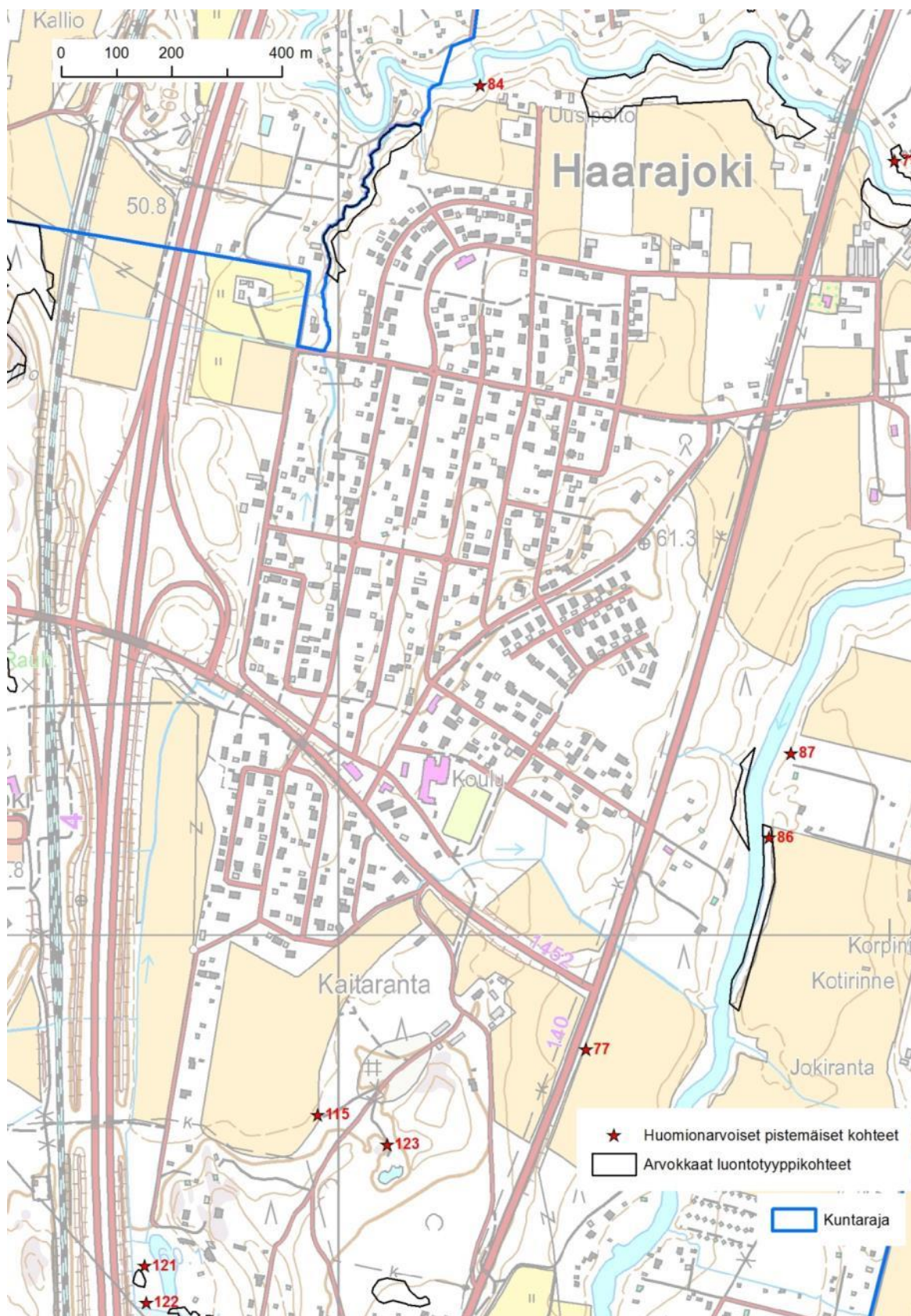
Kuva 14. Pistemäiset kohteet Pajalassa, Kartanonseudulla ja Tahvolassa.

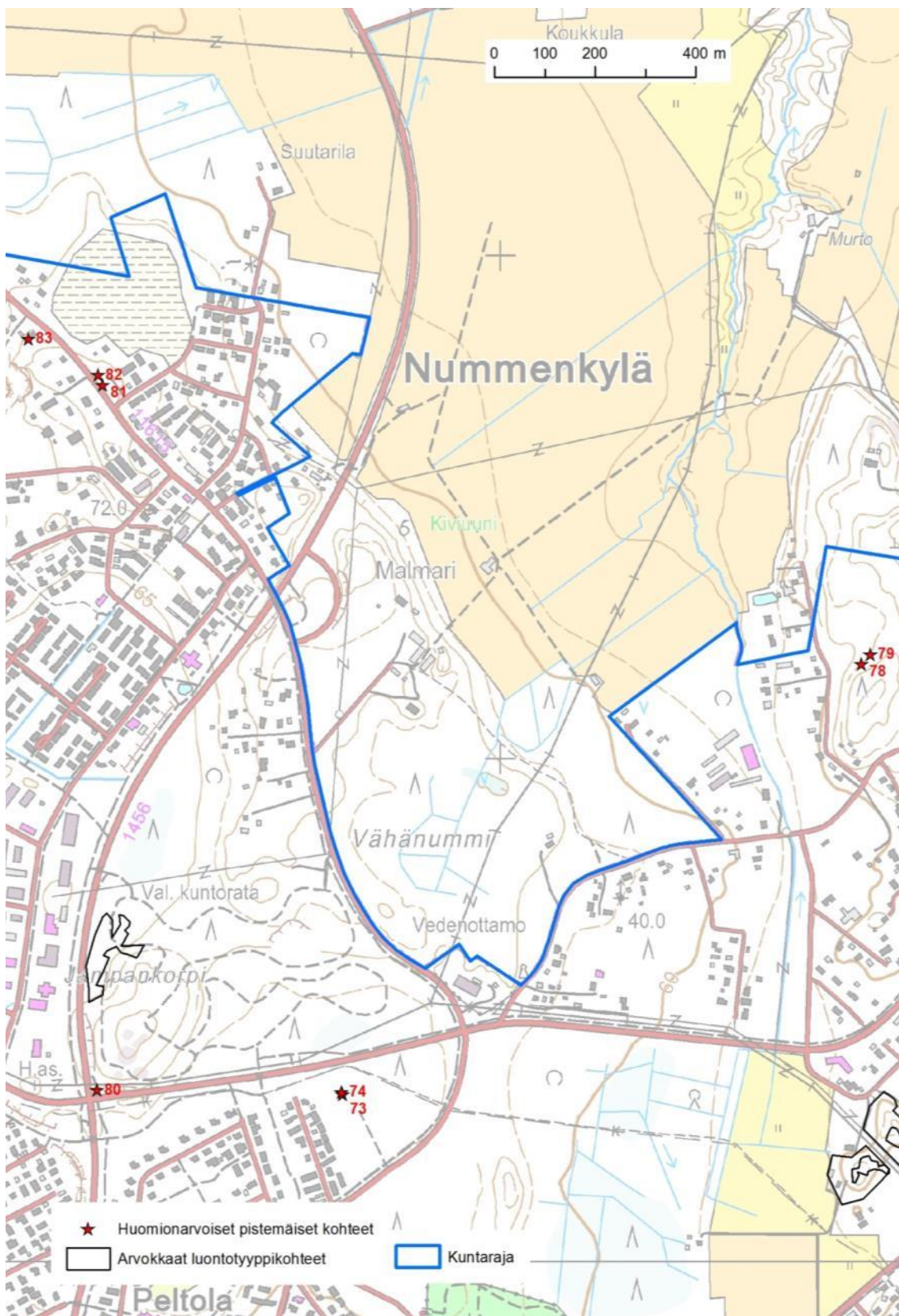
Kuva 15. Pistemäiset kohteet Eturinteessä, Mikonkorvessa, Lemmenlaakson pohjoispuolella ja Isokydön eteläosassa.

Kuva 16. Pistemäiset kohteet Isokydön pohjoisosassa.

Kuva 17. Pistemäiset kohteet Kaitarannassa ja Haarajoella.

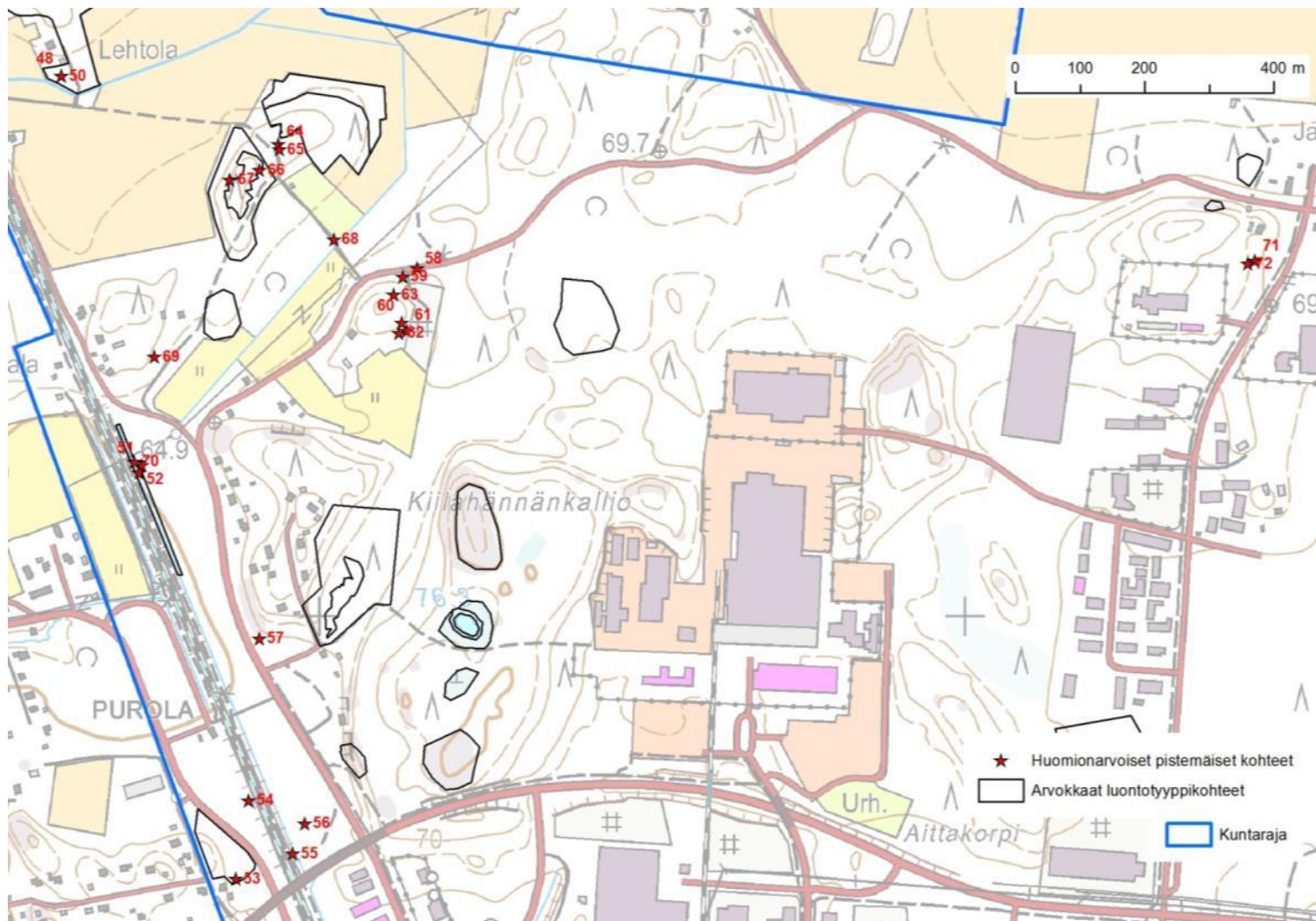
Kuva 18. Pistemäiset kohteet Jampankorvessa ja Nummenkylässä.

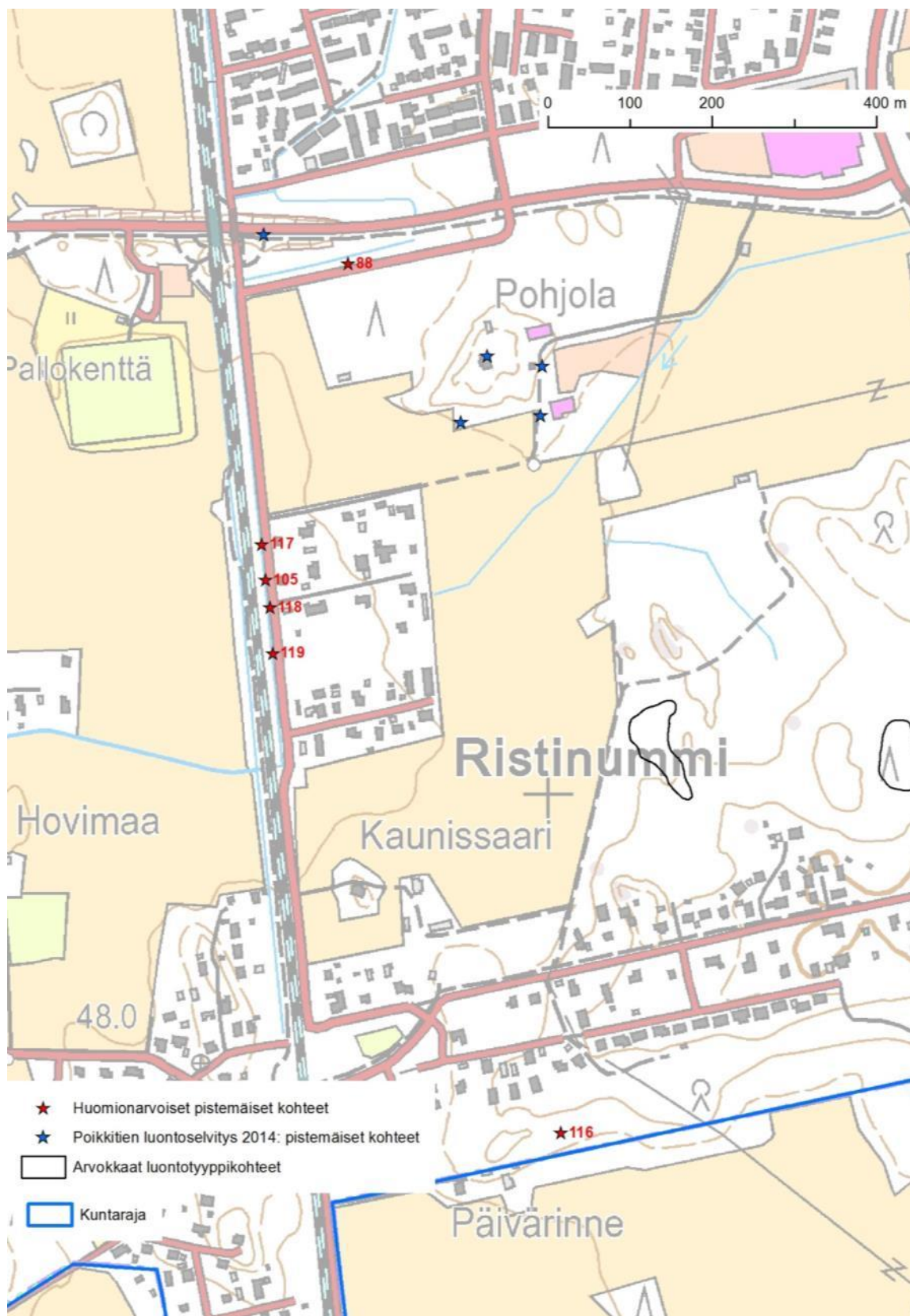
Kuva 19. Pistemäiset kohteet Tuusulanjärven rannoilla

Kuva 20. Pistemäiset kohteet Vanhankylänniemessä.

Kuva 21. Pistemäiset kohteet Jampankorvessa ja Purolassa

Kuva 22. Pistemäiset kohteet ja Poikkien luontoselvityksessä (Ahola 2014) paikannetut kohteet Ristinummella.

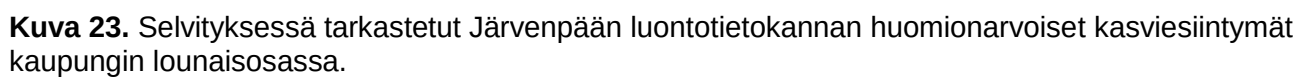
Taulikko 4. Selvityksessä tarkastetut Järvenpään luontotietokannan huomionarvoiset kasviesiintymät ja niiden nykytila. Selvityksessä tarkastettiin muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta vain tämän selvityksen selvitysalueilla sijaitsevat huomionarvoiset kasviesiintymät. Tarkastetut esiintymät on esitetty numeroituina kuvissa 23–25.

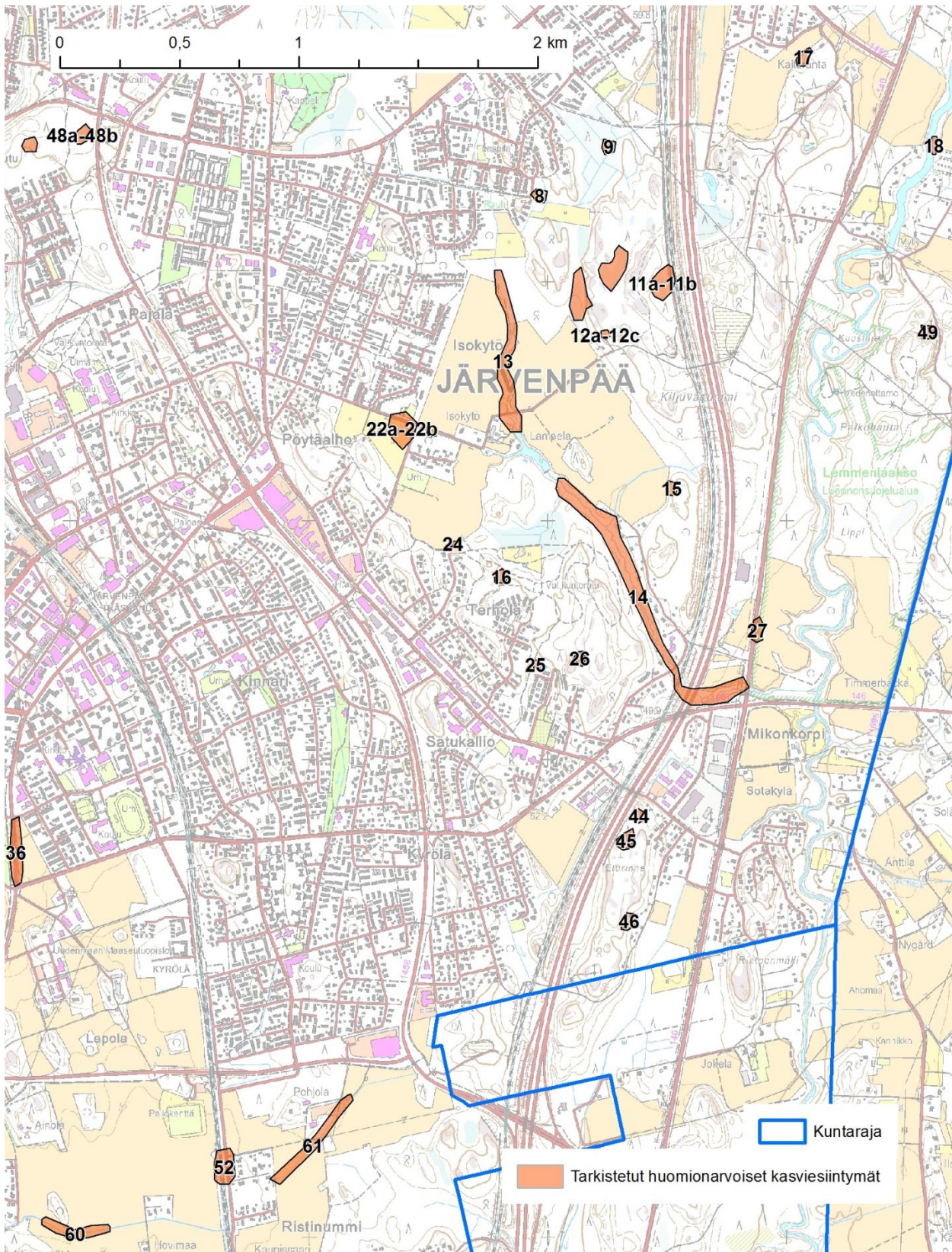
ID	Kohde	Nykytila	Status luontotietojärjestelmässä
1 a-c	Nummenkylän kedot	Kedot ovat jääneet rakentamisen alle. Ketoneilikkaa tai keltamataraa ei tavattu. Kissankäpälää vain pistemäisinä esiintyminä.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
2	Haarajoen jokivarsilehto	Luonnontila hyvä. Rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 91.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
4a ja b	Kaislasaran ja kahtaissaran kasvupaikkoja	Lajeja ei havaittu. Tien penkka ja osin myös ojan reunat oli kartoitushetkellä juuri niitetty, joten on mahdollista, että lajeja edelleen kasvaa paikalla.	Tarkistettava
8	Lehmusryhmä	Ei lehmuksia. Kuvion poikki on rakennettu tie.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
9	Kaislasaraesiintymä	Paikalla ei kasva kaislasaraa.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
11a ja b	Rämeitä	Rämeet säilyneet, vaikka ympäröivää metsää on käsitelty. Arvokkaat luontotyyppikuviot 63 ja 64.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
12a-c	Lehmuksia	Kaksi metsälehmusesiintymää paikannettiin (pistemäiset kohteet 89 ja 90). Eteläisimmällä kuviolla ei kasva lehmuksia. Laajin raja-alue on yhteneväinen aiemmin tiedossa olleen ML-kohteen kanssa. Paikalla on ruohokangaskorpi, joka rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 65 mutta jolla ei kasva lehmuksia.	Osa kuvioista ajankohtaisia; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
13	Isokydönojan pohjoisosan purokäytävä	Kohde säilynyt ennallaan. Rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 56.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
14	Isokydönpuron rantalehdot	Luonnontila säilynyt hyvänä. Rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 51.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
15	Metsälehmus ja kevätlinnunherne	Paikalla on lehmusryhmä (pistemäinen kohde 99). Kevätlinnunhernettä ei havaittu.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
16	Metsälehmus	Paikalla kasvaa edelleen lehmuksia (pistemäiset kohteet 93-95).	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
17	Hirvenkellon esiintymä	Paikalla ei kasva hirvenkelloa mutta kohteesta n. 300 m pellonreunaa etelään on elinvoimainen hirvenkelloesiintymä (pistemäinen kohde 115).	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
18	Siirtolapuutarhan pohjoispuolinen rantasaraikko, mm. kaislasaraa.	Paikalla tavattiin suursaroista vain luhta- ja viiltosaraa, ei harvinaisempia lajeja. Kohde on vaikeakulkuinen, joten kaislasaran esiintymistä ei voi täysin poissulkea.	Tarkistettava
21	Vienansaran esiintymiä, hetesaran esiintymä	Radan itäpuolen niityllä kasvaa nykyään nuorta lehtisekametsää ja saraesiintymät ovat hävinneet. Kaksi vienansaran esiintymää paikannettiin kuitenkin radanvarren ojissa (pistemäiset kohteet	Tarkistettava

ID	Kohde	Nykytila	Status luontotietojärjestelmässä
		51 ja 52). Lisäksi ojan varressa kasvaa todennäköisesti hetesaraa (luontokohde 136), mutta koska sara ei kartoitushetkellä kukkinut, lajinmääritys ei ole varma.	
22a ja b	Kaisla- ja vienansaran sekä heinäkauran esiintymiä	Vienansaran esiintymä löytyi tien varren ojasta (pistemäinen kohde 101) ja heinäkauran esiintymiä tien penkalta (pisteet 102 ja 103). Kaislasaraa ei havaittu. Laidun oli aidattu sähköpaimenella joten siellä ei kartoitettu.	Tarkistettava
24	Kaislasaran esiintymä	Lajia ei havaittu.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
25	Metsälehmus	Paikalla ei kasva enää lehmusta.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
26	Räme	Kohde ei ole räme vaan juolasarakorpi, joka rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 57.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
27	Vienansaran esiintymä	Lajia ei havaittu.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
28	Mikonkorven hevoslaidun	Vaikka kohde kuului selvitysalueeseen, siitä ei kartoitettu, sillä siellä laidunsi hevosia. Koska kohteen tila näyttää säilyneen ennallaan, voidaan olettaa, että myös kasvillisuus säilynyt.	Edelleen ajankohtainen
33	Vankkasaran esiintymä	Vaikkeakulkuisuudesta huolimatta kohde kartoitettiin eikä vankkasaraa havaittu. Suursaroista paikalla tavattiin luhtasaraa.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
34	Lehmus	Lehmusesiintymä on tallella (arvokas luontotyyppikohde 27)	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
35	Lehmuslehto	Kohde on tallella (arvokas luontotyyppikohde 28).	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
36	Ojatädykkeen kasvupaikka	Ojatädykkeen kasvustot (pistemäiset kohteet 46, 47 ja 49) ovat tukahtumassa korkeiden ruohojen alle. Kohdetta tulisi niittää, muuten laji on vaarassa hävitä.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
37a ja b	Vanhankylänniemen metsät ja niityt	Kalliokedot ja niityt rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 104 ja jalopuuvaltainen lehto kohteena 103. Rannassa sijannut metsä on raivattu ja paikalla kasvaa korkeaa, mesiangervovaltaista suurruohoniittyä. Jäljelle jääneet vanhat tammetsä on rajattu kohteena 112. Niiden alla kasvaa edelleen hieman lehtokasveja kuten mustakönnänmarjaa.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
38	Rantalehto	Rantalehto rajattu arvokkaan luontotyyppikohteena 108.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
39	Kallioniemi	Kallio rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 76.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
40	Puistometsikkö	Metsikön paikalla on nykyään paikoitusalue. Valkopiippoa ja puistonurmikkaa löytyi kuitenkin laikuittain tien pientareelta.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
41	Kalliokohokin kasvupaikka	Kasvupaikka on jäänyt korkeiden	Ei enää ajankohtainen; voidaan

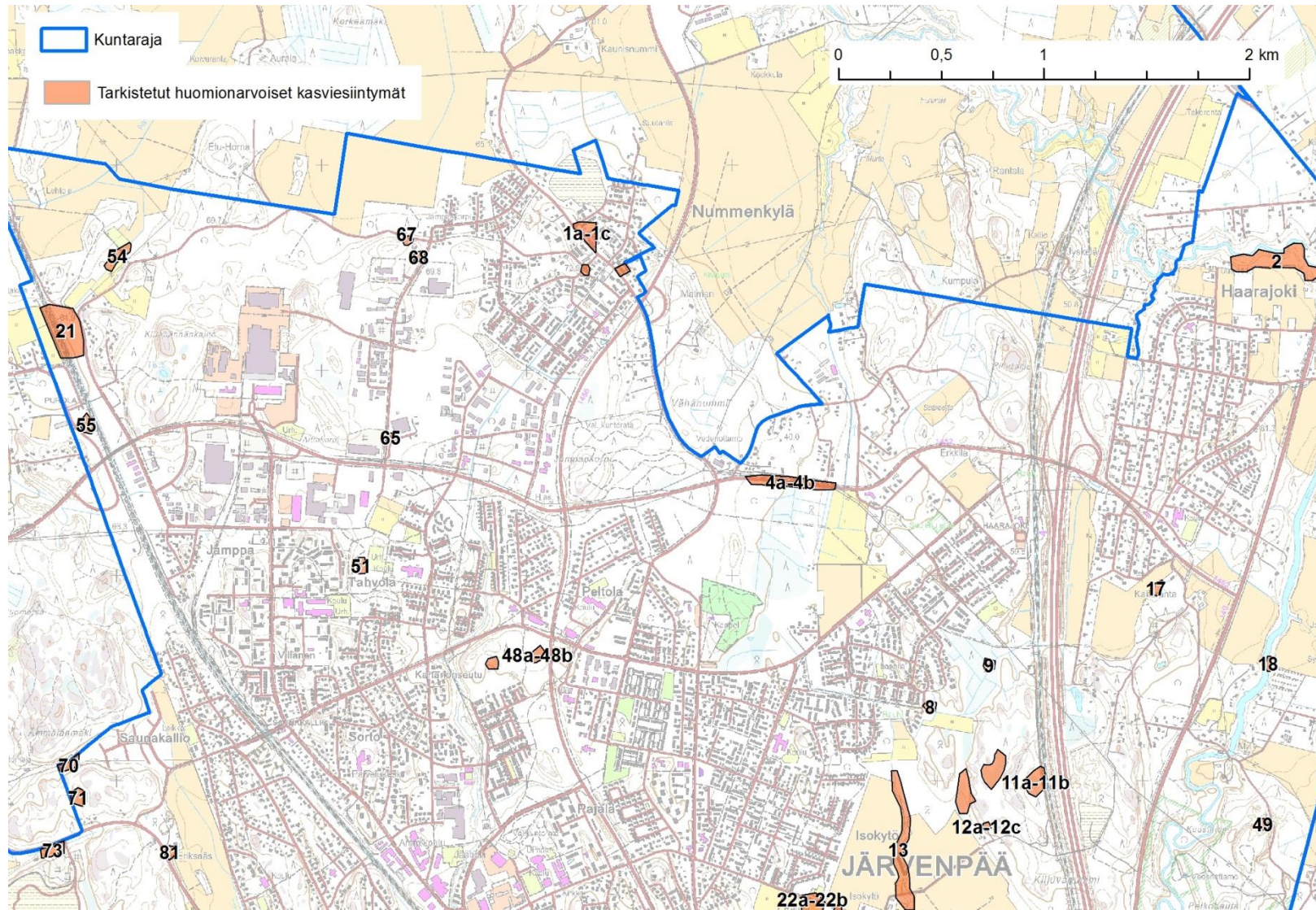
ID	Kohde	Nykytila	Status luontotietojärjestelmässä
		ruohojen ja heinien sekä vieraslajikasvustojen alle. Lajia ei enää kasva paikalla.	poistaa paikkatiedoista
44	Suo	Korpi rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 48.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
45	Eturinteen lehmukset	Lehmusmetsikkö rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 47.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
46	Eturinteen lehtorinne	Kohteella on kuivaa lehtoa, joka rajattiin arvokkaana luontotyyppikohteena 45.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
48a ja b	Kartanonseudun soistumat	Kohteiden luonnontila on säilynyt hyvänä ja ne rajattiin arvokkaina luontotyyppikohteina 39 ja 40	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
49	Keltasauramon ja ketokelton kasvupaikka	kasvupaikka rajattiin kohteen eteläpuolelle (luontotyyppikohde 53).	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
51	Jampan kuntopolun korpi	Rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 44.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
52	Hete- ja vankkasaran esiintymiä	Esiintymät paikannettu (pisteet 105 ja 117–119)	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
54	Hetesaran ja vankkasaran esiintymä	Paikalla havaittiin todennäköinen heta- tai vankkasaran kasvusto (piste 68) mutta koska sara ei kartoitushetkellä kukkinut, lajia ei voitu varmuudella määrittää.	Tarkistettava
55	Hetesaran esiintymä	Paikalla ei havaittu suursaroja.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
59	Vankkasaran esiintymä	Lajia ei havaittu.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
60	Vankkasaran esiintymä	Lajia ei havaittu. Suursaroista paikalla kasvaa vain luhtasaraa.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
61	Vankkasaran esiintymä	Lajia ei havaittu. Suursaroista paikalla kasvaa vain luhtasaraa.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
65	Vienansaran esiintymä	Lajia ei havaittu.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
67	Lehmusesiintymä	Lehmukset rajattu luontotyyppikohteena 116.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
68	Lehmusesiintymä	Pistemäiset kohteet 71 ja 72	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
70	Kotkansiipilehto	Lehto rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 32.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
71	Korpi	Rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 30.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
72	Metsälehmusesiintymä ja kallionaluslehto	Sekä lehmusesiintymä että lehto säilyneet luonnontilaltaan hyvinä. Rajausta laajennettu pohjoiseen päin (luontotyyppikohde 29).	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
73	Puronvarsilehto	Lehto rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 24.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
74	Räme	Puusto hakattu.	Tällä hetkellä ei merkittäviä luontoarvoja mutta luontoarvot saattavat palautua, kun puusto kasvaa. Paikkatiedot säilytetään
75	Korpi	Puusto hakattu.	Tällä hetkellä ei merkittäviä luontoarvoja mutta luontoarvot saattavat palautua, kun puusto kasvaa. Paikkatiedot säilytetään
77	Korpi	Kaatopaikka-alue on laajentunut kohteen päälle.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista

ID	Kohde	Nykytila	Status luontotietojärjestelmässä
78	Räme	Rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 15.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
79	Lehmusesiintymät ja kallionaluslehdot	Luonnontila säilynyt hyvänä. Rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena 12.	Edelleen ajankohtainen; tiedot päivitetty tässä selvityksessä
80	Yksittäinen lehmus	Lehmusta ei löytynyt. Paikalla on paljon tuulenskaatoja, joiden alle pieni puu on voinut jäädä.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
81	Eriksnäsin keto	Paikalla oli vain yksipuolinen nurmipuntarpäävaltainen heinänurmi. Ei luontoarvoja.	Ei enää ajankohtainen; voidaan poistaa paikkatiedoista
82	Lehmusesiintymä	Pääosin hakattu. Hakkuun laidalle on jätetty muutamia pensasmaisia lehmuksia ja kaadetut lehmukset vesovat. Lehtoruohoja ei paikalla enää kasva.	Tällä hetkellä ei merkittäviä luontoarvoja mutta luontoarvot saattavat palautua, kun puusto kasvaa. Paikkatiedot säilytetään
83	Metsäalue	Koko alue hakattu siemenpuuasentoon.	Tällä hetkellä ei merkittäviä luontoarvoja mutta luontoarvot saattavat palautua, kun puusto kasvaa. Paikkatiedot säilytetään

Kuva 24. Selvityksessä tarkastetut Järvenpään luontotietokannan huomionarvoiset kasviesiintymät kaupungin kaakkoisosassa.

Kuva 25. Selvityksessä tarkastetut Järvenpään luontotietokannan huomionarvoiset kasviesiintymät kaupungin pohjoisosassa.

3. Suositukset

Suosittelimme kaikkien Faunatican arvoluokkien I ja II kohteiden säästämistä. Kaksi luokan I kohdetta on jo suojeltu. Nämä ovat Lemmenlaakson luonnonsuojelu- ja Natura-alueeseen kuuluva lehtoalue (kohde 55) sekä Tuusulanjärven länsirannan Natura-alueeseen kuuluva luhtakokonaisuus (kohde 113). Luontotyyppikohteet 74, 75, 77 (Tuusulanjärven itärannan tervaleppäkorpia) ja 103 (Vanhankylänniemen jalopuulehto) ovat Luonnonsuojelulain 29 § mukaisia luontotyyppisiä, joita ei saa muuttaa niin, että niiden ominaispiirteet vaarantuvat. Nämä kohteet tulee kaavoittaa suojelualueiksi (SL). Luonnonsuojelulain 29 §:n luontotyyppien muuttamiskielto ei tule voimaan suoraan lain nojalla, vaan se edellyttää rajauspäätöstä, jossa ELY-keskus määrittelee suojeltuun luontotyyppiin kuuluvan alueen rajat ja antaa päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille. Muuttamiskielto annetaan julkipanon jälkeen, ja siitä on kuulutettava kunnan ilmoitustaululla. ELY-keskuksen on oltava yhteistyössä alueellisen metsäkeskuksen kanssa jalopuumetsiköiden rajauksesta ennen rajauspäätöstä. (Raunio ym. 2013)

Muita kohteita, joiden luontoarvot puoltavat kaavoittamista suojelualueiksi, ovat Kartanonseudun purolehto (38), Isonkydönpuron lehtoalue (51), Haarajoen jokivarsilehto (91) ja Vanhankylänniemen perinnebiotooppikokonaisuus (104). Nämä kohteet olisi luontoarvojensa takia perusteltua varata SL-alueiksi; asiasta on kuitenkin tätä ennen neuvoteltava alueellisen ELY-keskuksen kanssa. Kohteet, joille suositellaan SL-merkintää, on esitetty yhteenvetokartassa (kuva 26).

Arvoluokkaan II kuuluville muille kuin suojelualueeksi kaavoitettaville luontotyyppikohteille suosittelemme kaavamerkinnäksi pääosin MY-varausta taikka sl- tai luo-merkintöjä. Käytännössä merkintätapa riippuu kunkin kohteen luonteesta ja laajuudesta. Kohteet on esitetty yhteenvetokartoissa (kuvat 27–29).

29 kohdetta täyttää kartoittajan arvioin mukaan METSO-ohjelman valintaperusteet. ELY-keskus tai Metsäkeskus tekee päätöksen kohteen soveltuvuudesta METSO-ohjelmaan metsänomistajan tarjouksen pohjalta. Rauhoituksen hakeminen kohteelle on kuitenkin vapaaehtoista.

Arvoluokan III luontotyyppikohteet suosittelemme säästettävän kaavoituksessa rakentamiselta ja muulta kohteita heikentävältä toiminnalta aina, kun se on kohtuullisin keinoin mahdollista. Metsälakikohteiden kohdalla voidaan joko käyttää M-, MU- tai MY-, VL- tai VR-alueen sisällä merkintää ”luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”, tai luo-merkintää, jonka yhteydessä määräyksessä kerrotaan kohteen olevan Metsälain 10 § mukainen erityisen tärkeä elinympäristö. Metsälakia ei kuitenkaan sovelleta asemakaava-alueilla lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen osoitettuja alueita. Samojen periaatteiden mukaan voidaan toimia myös muiden luonnon monimuotoisuudelle arvokkaiden kohteiden kuin metsälakikohteiden kohdalla, jolloin kohdamerkinnästä ja sen selityksestä käy ilmi, mistä luonnon monimuotoisuudelle tärkeästä kohteesta on kysymys.

Alueelta löytyneet pistemäiset kohteet ovat lähinnä paikallisesti arvokkaita esiintymiä. Suosittelemme huomioimaan ne maankäytössä silloin, kun se on kohtuullisin keinoin mahdollista. Monet kasvilajiesiintymät sijaitsevat rajatuilla luontotyyppi- ja

elinympäristökuvioilla, jolloin ne nostavat kyseisten kuvioiden arvoa. Luonnonsuojelulain 23 § mukaisesti osa puista ja puuryhmistä voidaan rauhoittaa luonnonmuistomerkeinä. Yksityismaalla sijaitsevan luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta päättää kunta maanomistajan hakemuksesta tai suostumuksella.

3.1. Hoitosuosituks

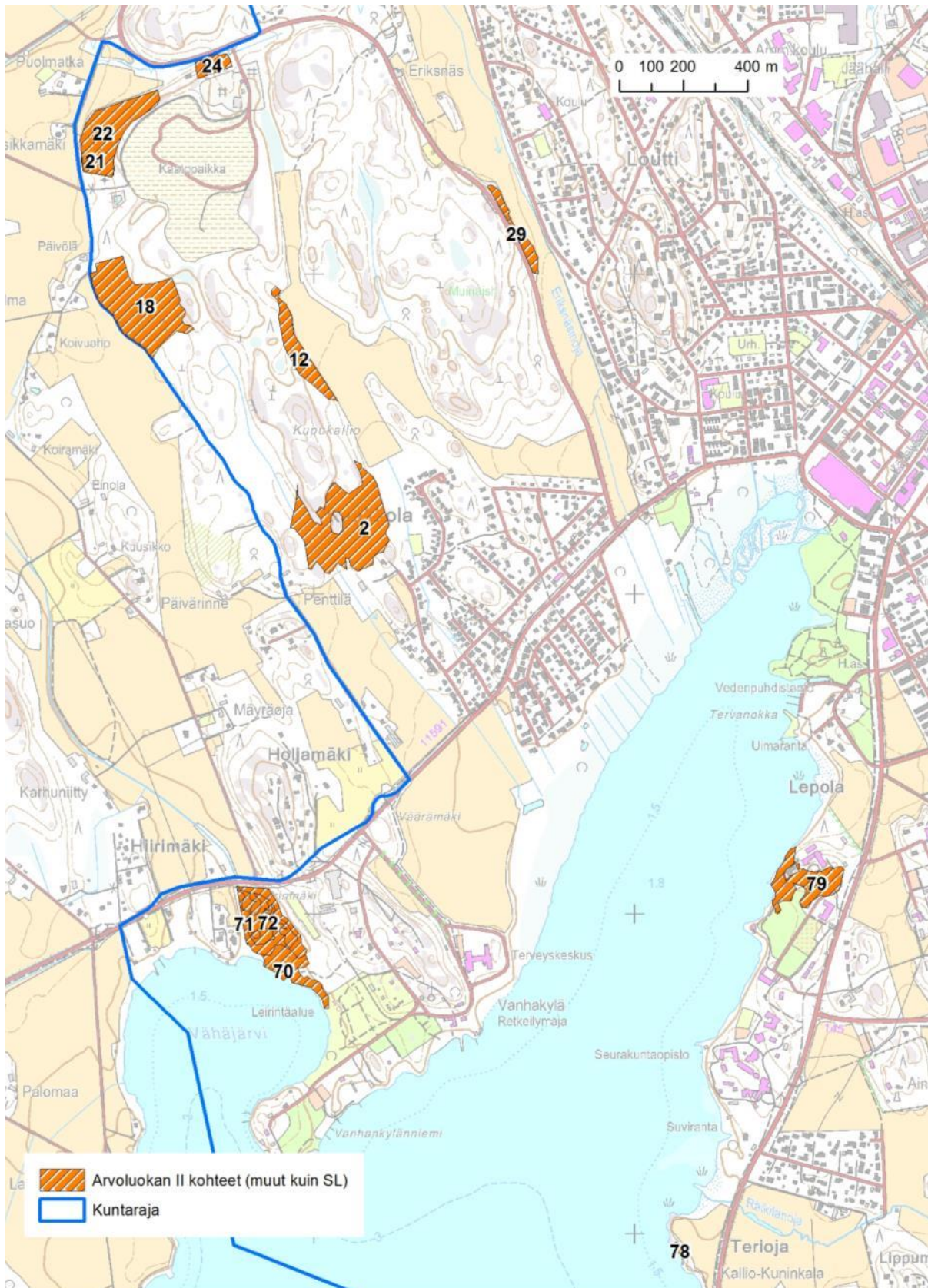
Lemmenlaakson sorakuopan kolme niittylaikkua (kohde 52) kaipaavat hoitotoimia, sillä korkeakasvuiset heinät ja ruohot ja jopa männyn taimet uhkaavat tukahduttaa alleen pienikasvuiset lajit. Myös lupiini uhkaa levitä niityille. Hoitotoimiksi suositellaan niittoa ja puun taimien repimistä.

Änäsin lähdelampi ja sen ympäristö ovat roskaisia, ja lampi on täynnä isovesihernettä (*Utricularia vulgaris*) ja uistinvitaa (*Potamogeton natans*). Sen ennallistamismahdollisuuksia kannattaisi selvittää.

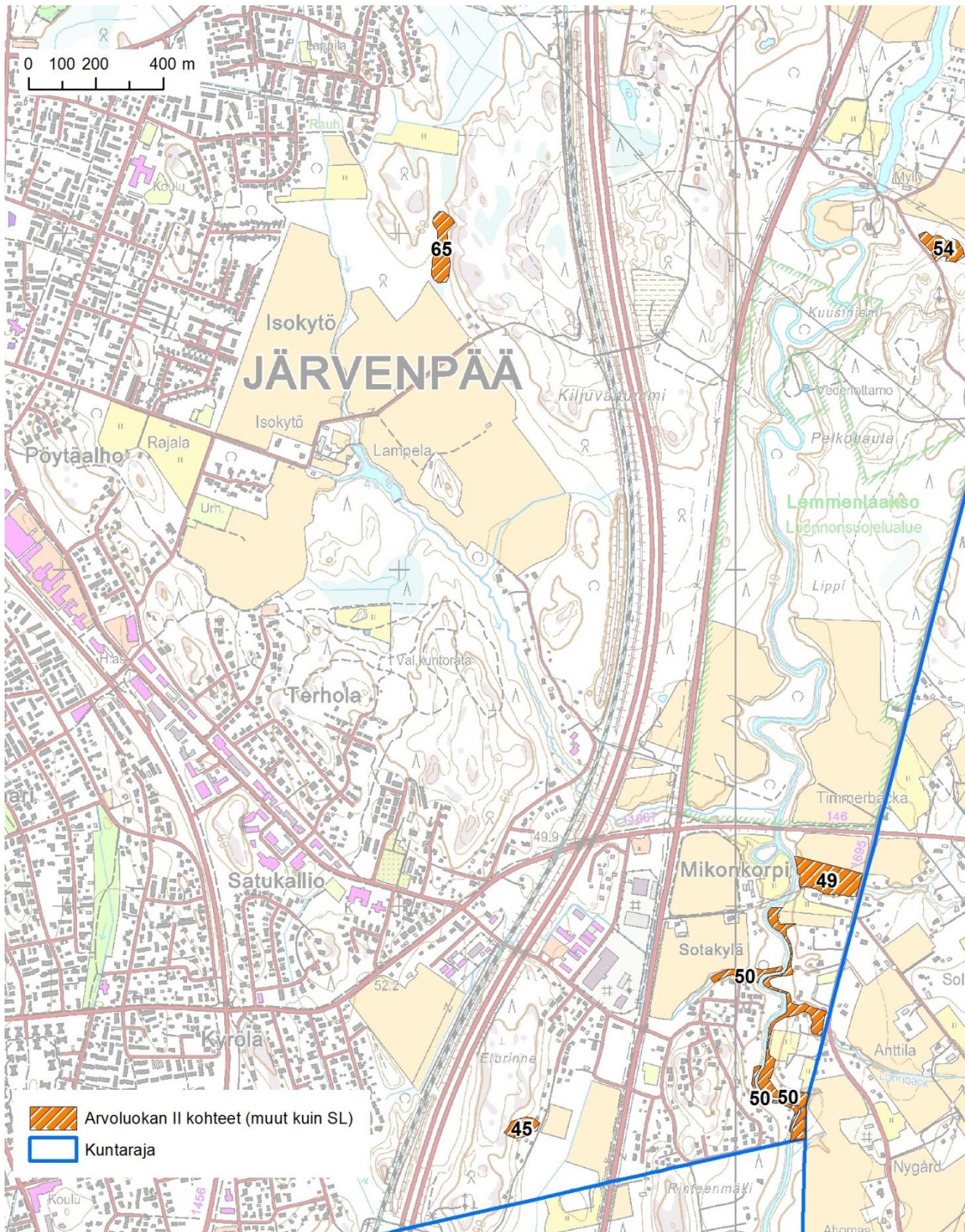
Vanhankyläniemen perinnebiotooppikokonaisuudelle (kohde 104) tulisi laatia hoito- ja käyttösuunnitelma. Kohdetta kai hoidetaan tätä nykyä joiltakin osin, mutta se selvästi hyötyisi laajemmastakin niitosta ja vieraslajien poistosta.

Haitallisen vieraslajin jättiputken laajat esiintymät Kaakkolassa (ks. kuva 2) sekä pistemäiset esiintymät (pisteet 29 ja 135) suositellaan hävitettäväksi mahdollisimman pikaisesti. Laji on terveydelle vaarallinen.

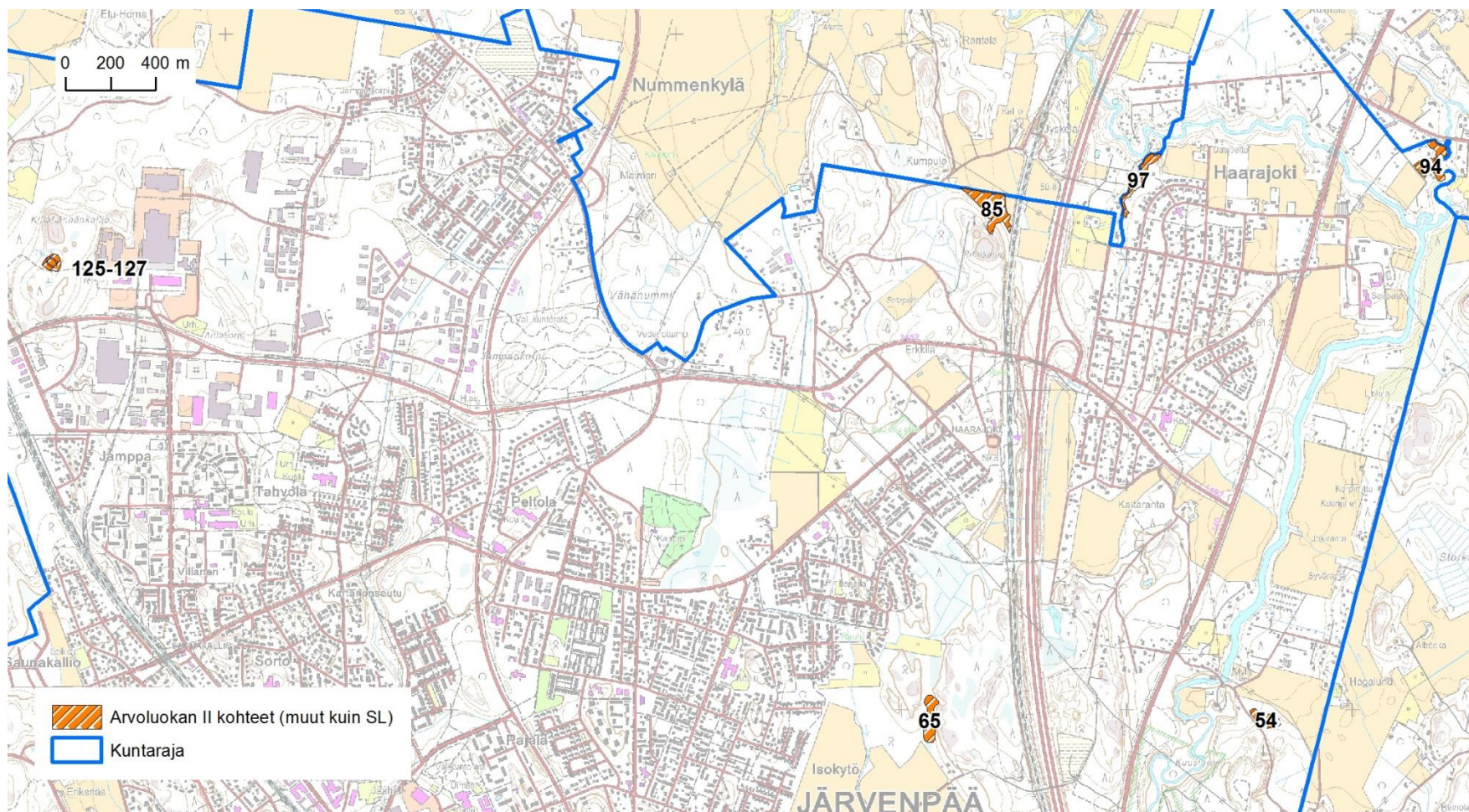
Silmälläpidettävän (NT) ja alueellisesti uhanalaisen (RT) ojatädykkeen (*Veronica beccabunga*) kasvupaikat (pistemäiset kohteet 46, 47 ja 49) Sibeliuksenväylän ja Sipoontien risteyksen ojassa ovat tukahtumassa kookkaiden ruohojen ja heinien alle. Esiintymä on ilmeisesti pienentynyt, sillä Järvenpään luontotietojärjestelmässä sen on merkitty kattavan koko ojan varren Sipoontien risteyksestä pohjoiseen aina Urheilukadun risteykseen saakka. Esiintymää kannattaisi hoitaa niittämällä.

Kuva 27. Arvoluokan II kohteet, joille suositellaan kaavoissa MY-varausta taikka sl- tai luomerkintöjä, Järvenpään lounaisosassa.

Kuva 28. Arvoluokan II kohteet, joille suositellaan kaavoissa MY-varausta taikka SL- tai luomerkintöjä, Järvenpään kaakkoisosassa.

Kuva 29. Arvoluokan II kohteet, joille suositellaan kaavoissa MY-varausta taikka sl- tai luo-merkintöjä, Järvenpään pohjoisosassa.

4. Lähteet

- Ahola, A. 2014: Luontoarvojen selvitys Järvenpään Poikkien kaavarunkoluonnoksen alueella. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Alanen, A., Leivo, A., Lindgren, L. & Piri, E. 1995: Lehtojen hoito-opas. – Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja Sarja B No 26.
- Eurola, S, Huttunen, A. & Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. – Oulanka reports 14. Oulanka Biological Station, University of Oulu.
- Faunatica Oy 2004, 2006, 2008 ja 2011: Järvenpään uhanalaiset perhoset: esiselvitys kasvillisuustietojen perusteella I-VI. – Raportit Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2006: Ketosukkulakoi Järvenpäässä: esiintymispaikan siirron seuranta ja vuoden 2006 havainnot. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2007–2009: Järvenpään kasvillisuusselvitysten täydentäminen. – Paikkatietoaineisto.
- Faunatica Oy 2008: Ketosukkulakoi Järvenpäässä: esiintymispaikan siirron seuranta ja vuosien 2006–2008 havainnot – Loppuraportti. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2010: Järvenpään liito-oravaselvitys 2010. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2013a: Järvenpään liito-oravaselvitys 2013. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2013b: Järvenpään matelija- ja sammakkoeläinselvitys 2012. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2013c: Järvenpään Metsonmäen alueen liito-oravaselvitys keväällä 2013. – Muistio Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2014a: Luontodirektiivin liitteen IV sudenkorentojen esiintymisselvitys Järvenpäässä. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2014b: Luontodirektiivin liitteen IV sukeltajakuoriaisten esiintymisselvitys Järvenpäässä. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2014c: Järvenpään uhanalaisten kovakuoriaisten selvityksiä: vuoden 2014 tulokset. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Faunatica Oy 2014d: Järvenpään viitasammakkoselvitys 2014. – Raportti Järvenpään kaupungille.
- Heikkilä, P., Hokkanen, M., Kotiaho, J. & Päivinen, J. 2008: Lahopuun määrän kehitys ennallistamisen jälkeen Koloveden ja Liesjärven kansallispuistoissa vuosina 2006–2015. – Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 174.
- Heinonen, M. & Manninen, E. 2014: Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavan luontoselvitys – Maastokäyntikohteet ja niiden maakunnallinen arvo. – Raportti Uudenmaan liitolle.
- Hotanen, J.-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. & Tonteri, T. 2008: Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. – Metla, Metsäkustannus, Hämeenlinna.

- Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. – Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo, Helsinki. 4. täysin uudistettu painos.
- Kajava, S., Silver, T., Saarinen, M. & Heikkilä, H. 2002: Purot ja norot metsälain kohteina Lounais-Suomessa. – Metsätieteen aikakauskirja 2/2002:179–189.
- Kangas, A. Aakala, T., Alanen, H., Haavisto, M., Heikkilä, J., Kaila, A., Kankaanpää, S., Kämäri, H., Leino, O., Mäkinen, A., Nurmela, E., Oksa, S., Saari, A., Tikkanen, S.-M. & Wathén, M. 2004: Lahopuuinventoinnin menetelmien vertailu Nuuksion ulkoilualueilla. – Metsätieteen aikakauskirja 1/2004:43–51.
- Koponen, T. 2000: Lehtisammalten määrittäysopas. – Helsingin yliopiston kasvitieteen monisteita 175. 4. uusittu painos. Helsingin yliopiston kasvitieteen laitos. Yliopistopaino, Helsinki.
- Laine, J., Harju, P., Timonen, T., Laine, A., Tuittila, A.-S., Minkkinen, K. & Vasander, H. 2011: The Intricate Beauty of *Sphagnum* Mosses – a Finnish Guide to Identification. – Department of Forest Sciences, University of Helsinki. Vammalan kirjapaino, Vammala.
- Laine, J., Vasander, H., Hotanen, J.-P., Saarinen, M. & Penttilä, T. 2012: Suotyyypit ja turvekankaat. – Metla, Helsingin yliopisto. Metsäkustannus, Hämeenlinna.
- Laine, J., Sallantausta, T., Syrjänen, K. & Vasander, H. 2013: Sata sammalta. – Metsäkustannus Oy.
- Lampinen, R., Lahti, T. & Heikkinen, M. 2015: Kasviatlas 2014. – Helsingin Yliopisto, Luonnontieteellinen keskusmuseo, Helsinki. [<http://koivu.luomus.fi/kasviatlas/>].
- Luonnonsuojeluasetus 1997/2005: 14.2.1997 annettu luonnonsuojeluasetus (160/1997) ja sen 17.11.2005 annettu muutos (913/2005) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1997/19970160>; <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2005/20050913>].
- Luonnonsuojelulaki 1996: 20.12.2006 annettu luonnonsuojelulaki (1096/1996) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1996/19961096>] ja luonnonsuojelulain perustelut (HE 79/1996) [<http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960079>].
- Maa- ja metsätalousministeriö 2012: Kansallinen vieraslajistrategia. – Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki.
- MA-arkkitehdit 2000: Järvenpään maisemaselvitys. – Järvenpään kaupunki.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. – Metsälehti Kustannus, Helsinki. 2. painos.
- Metsäasetus 2010: 21.12.2010 annettu metsäasetus (1234/2010) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20101234>]
- Metsälaki 1996: 12.12.1996 annettu metsälaki (1093/1996) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19961093>] ja metsälain perustelut (HE 63/1996) [<http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960063>] sekä laki metsälain muuttamisesta (1085/2013) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20131085>]
- Ohtonen, A., Lyytikäinen, V., Vuori, K.-M., Wahlgren, A. & Lahtinen, J. 2005: Pienvesien suojele metsätaloudessa. – Suomen ympäristö 727, Pohjois-Karjalan ympäristökeskus, Joensuu.
- Peuhu, E. & Siitonen, J. 2011: Ontot puistopuut ovat merkittävä elinympäristö monimuotoiselle lahopuueliöstölle. – Metsätieteen aikakauskirja 1/2011.

- Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje Suomen ympäristökeskuksen moniste 188. – Suomen ympäristökeskus, Helsinki.
- Raatikainen, K. (toim.) 2009: Perinnebiotooppien seurantaohje. – Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja B 117. Metsähallitus, Vantaa.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki.
- Raunio A., Schulman A. & Kontula T. (toim.) 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 2. Suomen ympäristökeskus, Helsinki.
- Raunio, A., Anttila, A., Kokko, A. & Mäkelä, K. 2013: Luontotyyppisuojelelun nykytilanne ja kehittämistarpeet. Lakisääteiset turvaamiskeinot. – Suomen ympäristö 5/2013. Suomen ympäristökeskus, Helsinki.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. – Ympäristöopas 109, Suomen ympäristökeskus., Helsinki.
- Uudenmaan liitto 2012: Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle. – Uudenmaan liiton julkaisuja E119, Uudenmaan liitto, Helsinki.
- Uudenmaan liitto 2015: Uudenmaan viherrakenteen analysointi Zonation-menetelmällä. – Uudenmaan liiton julkaisuja E145, Uudenmaan liitto, Helsinki.
- Vesilaki 2011: 27.5.2011 annettu vesilaki (587/2011) [<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587>].
- Väre, S. 2002: Ekologinen verkosto Itä-Uudenmaan liiton alueella. – Itä-Uudenmaan liiton julkaisu 74. Itä-Uudenmaan liitto, Porvoo.
- Ympäristöhallinto 2014: Ympäristötiedon hallintajärjestelmä Hertta. – Eliölajit. Tiedot poimittu 3.11.2014/Uudenmaan ELY-keskus
- Ympäristöhallinto 2015: Tiedot suojeluohjelma-alueista, Natura-alueista, yksityismaiden ja valtion maiden luonnonsuojelualueista, arvokkaista kallioalueista ja pohjavesialueista OIVA-tietopalvelussa. – Sähköinen ladattava paikkatietoaineisto. [<http://www.ymparisto.fi/oiva>; tiedot haettu 28.5.2015]
- Ympäristöministeriö 2008: METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet. – Suomen ympäristö 26/2008, ympäristöministeriö, Helsinki.
- Ympäristöministeriö 2015a: Alueellisesti uhanalaisista lajeista. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Uhanalaiset_lajit/Suomen_lajien_punainen_lista_2010/Alueellisesti_uhanalaisista_lajeista], viitattu 29.9.2015.
- Ympäristöministeriö 2015b: Rauhoitetut lajit. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Rauhoitetut_lajit], viitattu 29.9.2015.
- Ympäristöministeriö 2015c: Suomen kansainväliset vastuulajit – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-fi/luonto/lajit/Uhanalaiset_lajit/Kansainvaliset_vastuulajit], viitattu 6.10.2015.

Liite 1. Menetelmät

Selvityksen lähtötietoihin kuuluivat seuraavat aineistot:

- Kartta-aineistot ja ilmakuvat
- Hertta-tietokannan tiedot uhanalaisista ja muista huomionarvoisista lajeista (Ympäristöhallinto 2014)
- Aiemmat Järvenpäässä tehdyt luontoselvitykset (Faunatica Oy 2004, 2006, 2007–2009, 2008, 2010, 2011, 2013a–c, 2014a–d)
- Kasviatlas (Lampinen ym. 2015)
- Tiedot luonnonsuojelu- ja luonnonsuojeluohjelma-alueista (Ympäristöhallinto 2015)
- Järvenpään maisema- ja ympäristöselvitys sekä ekokäytäväselvitys (MA-arkkitehdit 2000, Väre 2002)
- Maakunnalliset ja alueelliset ekokäytävät (Uudenmaan liitto, paikkatietoaineisto)
- Uudenmaan liiton maakuntakaavoituksen yhteydessä laatimat Zonation-menetelmää hyödyntävät luontokohdeselvitykset (Uudenmaan liitto 2015)

Tietoja on käytetty sekä 1) maastotöiden tukena että 2) raportointivaiheessa yksittäisten luontokohteiden luontoarvojen arvioinnissa, luontoarvoihin kohdistuvien mahdollisten vaikutusten arvioinnissa ja kohderajauksien tekemisessä.

Työn tavoitteena oli paikallistaa seuraavat kohteet:

- Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit (Luonnonsuojelulaki 1996, Luonnonsuojeluasetus 1997/2005, Pääkkönen & Alanen 2000)
- Metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt (Metsäasetus 2010, Metsälaki 1996, Meriluoto & Soininen 2002)
- Vesilain mukaiset suojeltavat kohteet (Ohtonen ym. 2005, Vesilaki 2011)
- Maakunnallisesti arvokkaat luontotyytit (Uudenmaan liitto 2012)
- METSO-kohteet (Ympäristöministeriö 2008)
- Uhanalaiset luontotyytit (Raunio ym. 2008)
- Muut huomionarvoiset luontotyytit, erityiset luontoarvot ja luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät alueet (esim. runsaasti lahoppuuta sisältävät kohteet) sekä muilla tavoilla arvokkaat luontokohteet

Lisäksi tallennettiin sijaintitieto selvityksen aikana tavatuista valtakunnallisesti uhanalaisten ja silmälläpidettävien, alueellisesti uhanalaisten ja Suomessa rauhoitettujen sekä muiden huomionarvoisten putkilokasvilajien esiintymistä (Rassi ym. 2010; Ympäristöministeriö 2015a, b ja c).

Huomattavan isojen puuyksilöiden tiedot kirjattiin ylös; yleisesti ottaen tämä tarkoittaa rinnan- korkeusläpimitaltaan vähintään 50 cm olevia lehtipuita ja vähintään 60 cm olevia havupuita.

Työssä noudatettiin soveltuvien osin mm. teosten Pääkkönen & Alanen (2000), Meriluoto & Soininen (2002) ja Söderman (2003) ohjeistuksia ja määrittelyjä huomioitavista luontoarvoista.

Elina Manninen teki maastotyöt 17.6.–24.9.2015. Yhteensä maastotyöhön käytettiin noin 26 henkilötyöpäivää. Selvitysalueet kierrettiin jalan kattavasti läpi kasvillisuutta ja elinympäristöjä havainnoiden. Asutut alueet ja peltoalueet eivät pääsääntöisesti sisältyneet kartoitukseen. Arvokkaiden luontokohteiden sijainnit rajattiin maastossa kartalle. Tarvittaessa paikannuksessa käytettiin apuna tarkkuus-GPS-laitteita (Trimble GeoXT 6000). GPS-mittauksille tehtiin jälkikorjaus. Tällöin päästiin korkean peittävän puuston alueella 1–6 metrin tarkkuuteen ja muilla alueilla alle kahden metrin tarkkuuteen.

Kunkin luontotyyppikuvion kasvillisuus ja kasvilajisto, puuston rakennepiirteet, lahoppuusto sekä muut ominaispiirteet kirjattiin kattavasti maastolomakkeelle. Kasvilajit määritettiin paikan päällä. Määrittämisessä käytettiin Retkeilykasviota (Hämet-Ahti ym. 1998) sekä sammalten määrittämisessä seuraavia teoksia: Koponen 2000 ja Laine ym. 2011, 2013. Luontotyyppin määrittämisessä käytettiin seuraavia oppaita: Alanen ym. 1995, Eurola ym. 1995, Hotanen ym. 2008, Raunio ym. 2008 ja Laine ym. 2012. Kohteet valokuvattiin. Maastotyön aikana havainnoitiin kaikkien eliöryhmien huomionarvoista lajistoa, joista tehdyt havainnot kirjattiin, paikannettiin tarvittaessa GPS-laitteella ja merkittiin kartalle.

Paikkatiedon ja kartta-aineiston käsittely tehtiin ESRI ArcGis-ohjelmistolla; rajauksien tekemisessä ja tulkinnoissa apuna käytettiin tarvittaessa myös ilmakuvatarkastelua (pohjakartat ja ilmakuvat: © Maanmittauslaitos).

Arvokkaista luontotyyppikuvioista laadittiin tekstimuotoinen kuvaus (ks. liite 2), jossa kerrotaan, mikäli kyseessä on jonkin lain määritelmien mukainen kuvio sekä raportoidaan luontoarvoihin vaikuttavista tekijöistä, ominaispiirteistä ja (pääosin kasvi)lajistosta. Luontotyyppikuviot luokiteltiin arvoluokkiin niiden luonnonsuojelullisen arvon perusteella: taulukko 1.1 Faunatican luokittelu ja taulukko 1.2 Suomen ympäristökeskuksen luokittelu (Söderman 2003).

Taulukko 1.1. Arvokkaiden luontotyyppikohteiden arvoluokitus luonnonsuojelullisen arvon perusteella (Faunatican luokittelu).

Hallinnollinen	Kuvaus
I (Huomattavan arvokas)	Alueellisesti huomattavan merkittävä tai jopa valtakunnallisesti merkittävä kohde. Harvinaista lajistoa ja/tai luontotyyppejä. Luontoarvot eivät merkittävästi heikentyneet.
II (Arvokas)	Alueellisesti merkittävä tai paikallisesti huomattavan merkittävä kohde. Luontoarvot eivät merkittävästi heikentyneet.
III (Kohtalaisen arvokas)	Joitakin (tai joskus runsaastikin) paikallisesti merkittäviä luontoarvoja, luontoarvot korkeintaan hieman heikentyneet. Myös alueellisesti merkittäviä luontoarvoja voi olla, mutta tällöin luonnontila on selvästi heikentynyt.
IV (Ei merkittävä)	Vain niukasti luontoarvoja; kohde ei juuri erotu edukseen ympäröivästä alueesta. Luonnontila selvästi heikentynyt.

Taulukko 1.2. Arvokkaiden luontokohteiden luokitteluperustelusteita (Söderman 2003).

Luokka	Kohdetyyppi
A Kansainväliset	Natura-alueet (SAC ja SPA, myös ehdotetut SCI) Kansainvälisesti merkittävät kosteikot ja lintualueet, ns. IBA-alueet Ramsar-alueet
B Kansalliset	Kansallispuistot Luonnonpuistot Soidensuojelualueet Lehtojensuojelualueet Muut valtakunnallisesti arvokkaat luonnonsuojelualueet Erämaa-alueet Koskiensuojelulain mukaiset vesistöt Valtakunnallisten suojeluohjelmien kohteet - kansallis- ja luonnonpuistojen kehittämisohjelma - soidensuojelun perusohjelma - lintuvesien suojeluohjelma - valtakunnallinen harjajensuojeluohjelma - lehtojensuojeluohjelma - rantojensuojeluohjelma - vanhojen metsien suojeluohjelma Valtakunnallisten suojeluohjelmien kriteerit täyttävät kohteet (vaikka kohteet eivät kuulu ohjelmiin) Kansallisesti merkittävät kosteikot ja lintualueet, ns. FINIBA-alueet Kohteet, joilla on luonnonsuojelulain luontotyyppinä Äärimmäisen ja erittäin uhanalaisten ja vaarantuneiden lajien esiintymispaikat Erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikat Kohteet, joilla on vesilain luontotyyppinä
C Maakunnalliset / Seudulliset	Valtakunnallisissa suojeluohjelmissa maakunnallisesti arvokkaiksi luokitellut kohteet Maakuntakaavojen suojelualuevaraukset Maakunnallisesti uhanalaisten lajien esiintymispaikat Maakunnallisesti / seudullisesti merkittävät muut luontokohteet
D Paikalliset	Kohteet, joilla on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä Yleis- ja asemakaavojen suojelualuevaraukset Paikallisesti uhanalaisten tai harvinaisten lajien esiintymispaikat
E Muut	Kohteet, jotka eivät ole yllä mainituissa luokissa, mutta jotka ovat luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta tärkeitä, esimerkiksi suuret, yhtenäiset, tavanomaisen luonnon alueet ja ekologiset käyttävät tai uhanalaisten lajien kannalta tärkeät korvaavat paahdeympäristöt (mm. hiekkakuopat, tie- ja rataleikkaukset)

Metsälakikohteiden osalta on otettu huomioon ns. alueellisen turvaamisen tarve (Meriluoto & Soininen 2002), toisin sanoen luokan III kohteiden määrää on karsittu huomattavasti silloin, kun

kysymyksessä on alueella runsaana esiintyvä elinympäristö. Tämän selvityksen kohteista kyseeseen tulevat kalliot ja lehdot.

Kalliokohde arvioitiin arvokkaaksi, jos sen luonnontila ei ollut merkittävästi heikentynyt ja siellä oli ainakin kaksi, kolme seuraavista luontoarvoista:

- yhtenäinen ja paksu poronjäkälikkö,
- huomionarvoista lajistoa,
- keloja, pötkelöitä ja/tai maapuita,
- tikanpaja,
- vanhoja, lakkapäisiä ja kilpikaarnaisia mäntyjä ja/tai erikoisen muotoisia puita,
- pysyvä puustorakenne,
- pylväsmäisiä katajia,
- louhikkoa ja/tai
- kookkaita siirtolohkareita.

Lehtokohde arvioitiin arvokkaaksi, jos sen luonnontila ei ollut merkittävästi heikentynyt ja siellä oli ainakin kaksi, kolme seuraavista luontoarvoista:

- erityisen vaateliaita tai harvinaisia lehtoruohoja tai -heiniä runsaammin kuin yksittäisinä yksilöinä,
- kookkaita lehtopensaita,
- jaloja lehtipuita,
- erirakenteinen puusto,
- järeää (ylis)puustoa,
- runsaasti lahopuuta,
- lehtipuiden osuus puustossa huomattava,
- luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia pienvesiä ja/tai
- luontotyyppi erittäin (EN) tai äärimmäisen (CR) uhanalainen.

Maakunnallisuuden arvottamisessa käytettiin ensisijaisena kriteeristönä julkaisua

”Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (LAKU)” (Uudenmaan liitto 2012).

Maast selvitys tehtiin Uudenmaan liitolle tekemämme edellisen vastaavan selvityksen

”Uudenmaan maakuntakaavan luontoselvitykset 2014” (Heinonen & Manninen 2014) mukaisesti.

Uhanalaisten luontotyyppien rajaamiseen liittyi myös ehtoja. Uhanalaisiin luontotyyppisiin sisältyy sellaisiakin luontotyyppisiä, jotka ovat kohtalaisen yleisiä, mutta joiden uhanalaisuuskriteerinä on etupäässä laadun heikkeneminen (Raunio ym. 2008). Tästä syystä maastossa rajattiin sellaiset uhanalaisten luontotyyppien esiintymät, jotka ovat riittävän edustavia ja riittävän kokoisia, jotta niillä voisi olla merkitystä luontotyyppin paikallisen, alueellisen tai valtakunnallisen suojelutason kannalta. Toisin sanoen kaikkein epäedustavimpia, epäluonnontilaisimpia taikka mitättömän pieniä

kohteita ei ollut mielekästä rajata muuten kuin aivan poikkeustapauksissa (uhanalaista kasvilajistoa tms.).

Vesilain arvokkaita kohteita ovat luonnontilaisten kohteiden lisäksi myös luonnontilaisen kaltaiset kohteet (Ohtonen 2005). Kajava ym. (2002) määrittelevät luonnontilaisen puron seuraavasti:

”Lakiasiantuntijat tulkitsevat uoman luonnontilaisuutta vesilain näkökulmasta siten, että perattukin uoma voidaan katsoa luonnontilaiseksi, jos luonnontila on merkittävästi palautunut alkuperäisen kaltaiseksi. Luonnontilaisuuden kaltaisuus edellyttää kuitenkin, että perkaus on ollut alun perin suhteellisen kevyt, tietty mutkaisuus on säilynyt uomassa ja lisäksi kasvillisuus on peittänyt alleen perkausjäljet. Voimakkaastikin peratut purot (perkauksesta vähintään 30–40 vuotta) voidaan tulkita luonnontilaisen kaltaisiksi joissain tapauksissa, mikäli eroosio ja puronvarren käsittelemättömyys on palauttanut puron uoman luonnontilaisuuteen liittyvät elementit.” Meriluoto & Soininen (2002) määrittelevät luonnontilaisen kaltaisen uoman siten, että siinä voi olla ”vähäisiä jälkiä uoman perkauksesta, mutta pienveden suojaisuus on säilynyt”. Ohtonen ym. (2005) lisäävät vielä, ettei veden laadun heikkeneminen sulje virtavesiä pois pienvesisäädöksen piiristä.

Liite 2. Luontotyyppikohteiden kuvaukset

ID	1 (kartta s.23)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaidut)		
Luontotyyppi	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kallionyppylään, pellonojaan ja rakennuksiin rajautuvan pienen lehtolaidun arvokkaita piirteitä ovat erirakenteinen puusto ja järeä ylispuusto. Lehtipuita kasvaa kuusen ohella runsaasti. Ylispuusto on uudistusikäistä: kuusten rinnankorkeusläpimitta n. 35 cm. Järeimpien haapojen ja koivujen rinnankorkeusläpimitta on 15–25 cm. Alikasvoksena kasvaa pihlajaa ja harmaaleppää sekä vaahteran (<i>Acer platanoides</i>) ja tammen (<i>Quercus robur</i>) taimia. Lehto on luonnontilaisen kaltainen, sillä joitakin sahakantoja on näkyvillä ja lahoppuuta on melko niukasti. Kenttäkerroksessa kielon (<i>Convallaria majalis</i>) peittävyys on hyvin suuri. Muita runsaita lajeja ovat valkovuokko (<i>Anemone nemorosa</i>), käenkaali (<i>Oxalis acetosella</i>), metsäkurjenpolvi (<i>Geranium sylvaticum</i>), metsäkastikka (<i>Calamagrostis arundinacea</i>), sormisara (<i>Carex digitata</i>), mustikka (<i>Vaccinium myrtillus</i>), ahomansikka (<i>Fragaria vesca</i>), lillukka (<i>Rubus saxatilis</i>), nuokkuhelmikkä (<i>Melica nutans</i>) ja metsäorvokki (<i>Viola riviniana</i>). Pohjakerros on aukkoinen. Runsaampia sammalia ovat suikerosammalet (<i>Brachythecium</i>) erityisesti lehtosuikerosammal (<i>B. rutabulum</i>), lehväsammat (Mniaceae) esim. lehtolehväsammat (<i>Plagiomnium affine</i>), kerrossammal (<i>Hylocomium splendens</i>) ja metsäliekosammal (<i>Rhytidiadelphus triquetrus</i>).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	2 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	5,9		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangas ja käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangas; keski-ikäinen kuusivaltainen tuore kangas, keski-ikäinen sekapuustoinen lehtomainen kangas, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppejä		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 5 ha laajuiset, varttuneet tai sitä vanhemmat, tuoreet ja lehtomaiset kankaat joissa on vähintään kahteen lahoasteluokkaan kuuluvaa lahoppuuta yhteensä yli 10 m ³ /ha sisältäen läpimitaltaan yli 20 cm lahoppuita.		
METSO-valintaperuste	Tuoreen kankaan varttuneet tai uudistuskypsät metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja) lahoppuuta yli 10 m ³ /ha. Luokka I.		
Kuvaus	Puusto ylittää selvästi uudistusian ja on enimmäkseen eri-ikäisrakenteista. Järeimpien ylispuiden (kuusi, haapa) rinnankorkeusläpimitta on 40–50 cm. Vallitsevan latvuskerroksen puiden keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–35 cm. Enimmäkseen metsä on kuusivaltaista mutta sen monimuotoisuutta täydentää eteläosan haapa- ja koivuvaltainen alue ja entisellä pellolla tai niityllä kasvavat kookkaat monirunkoiset raidat. Myrskyn kaatamaa tuoretta ja järeää lahoppuuta on röykkiöittäin kuvion koillisosassa mutta pitemmälle lahonnutta lahoppuutakin löytyy tasaisesti, keskimäärin arviolta useita kymmeniä m ³ /ha. Lahoppuuta on suunnilleen yhtä paljon kuin toisella Kaakkolassa sijaitsevalla runsaslahoppuustoisella kuviolla (kohde 18), jossa suoritettiin lahoppuun määrän mittauksia kolmella ympyräkoealalla (ks. kohteen 18 kuvaus).		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	3, 5–10, 16 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	Yhteensä 2,8		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimaisia (LC) luontotyyppijä		
Kuvaus	Kupukallion edustavimmat avokalliot ja vanhapuustoiset kalliomänniköt on rajattu metsälakikohteina. Maastossa kulkee joitakin polkuja mutta kuluminen on pääosin vähäistä ja poronjäkälikko on yhtenäinen, paikoin paksukin. Monin paikoin on kookkaita siirtolohkareita sekä laajimmilla kallioilla ikivanhoja kilpikaarnamäntyjä ja keloja. Männikkö on lähes kauttaaltaan alle 10 m korkeaa. Monet vanhat puut ovat kuivuuden vuoksi pystyynkuolevia. Lisäksi kasvaa pieniä hidaskasvuisia koivuja ja katajaa. Puustorakenne on enimmäkseen pysyvä. Ruoho-, varpu- ja heinälajisto sekä sammalet ja jäkälät ovat alueen kallioille tyypillisiä: poronjäkälien lisäksi kanerva (<i>Calluna vulgaris</i>), ahosuolaheinä (<i>Rumex acetosella</i>), puolukka (<i>Vaccinium vitis-idaea</i>), metsälauha (<i>Deschampsia flexuosa</i>), polkusara (<i>Carex brunnescens</i>), isohirvenjäkäliä (<i>Cetraria islandica</i>) ja tierasammalet (<i>Racomitrium</i> spp.).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	4 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyyppi	Käenkaali-oravanmarjatyyppin tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Pienessä kivikkoisessa kallionaluslehdossa kasvaa kapeana kaistaleena kallion ja kangasmetsän välissä lehtokasveja kuten valkovuokkoa, käenkaalia, nuokkuhelmikkää, metsäalvejuurta (<i>Dryopteris carthusiana</i>) ja runsaasti kieloa. Pohjakerroksessa kasvaa lehväsamalia. Kallion rakosissa kasvaa lisäksi kivikkoalvejuurta (<i>Dryopteris filix-mas</i>) ja kallioimarretta (<i>Polypodium vulgare</i>). Kuvio on kuusikkoa mutta siellä kasvaa myös yksittäinen järeä haapa (rinnankorkeusläpimitta n. 40 cm).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	11 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	1,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja ruohokorvet)		
Luontotyytit	Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi sekä ruoho- ja heinäkorpi (RhK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi.		
METSO-valinta-peruste	Puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, joissa on lehdoille tyyppillistä lajistollista monipuolisuutta sekä luokassa I lueteltuja kohteita puustoltaan nuoremmat tai vähälahopuustoisemmat kaikkien ravinnetasojen korvet, joilla on vain vähän muuttunut vesitalous ja puustossa luonnontilaisuuteen liittyviä rakennepiirteitä. Luokka II. Kuvio Yhdistyy METSO-kohteena kuvion 18 runsaslahopuustaisen kangasmetsän kanssa.		
Kuvaus	Osa kuviosta on kosteaa korpea, jossa pohjakerrosta vallitsee korpilahkasammal (<i>Sphagnum girgensohnii</i>). Kuvion itäosaa on ilmeisesti joskus ojitettu, se on allikkoinen ja siellä kasvaa vehkaa (<i>Calla palustris</i>), punakoisoa (<i>Solanum dulcamara</i>), ranta-alpia (<i>Lysimachia vulgaris</i>), pitkäpääsaraa (<i>Carex elongata</i>), viitakastikkaa (<i>Calamagrostis canescens</i>), luhtakuirisammalta (<i>Calliergon cordifolium</i>) sekä pensaina mustaherukkaa (<i>Ribes nigrum</i>) ja kiiltopajua (<i>Salix phylicifolia</i>). Allikkoinen osa rajoittuu kumpareeseen, vanhaan kaatopaikkaan, jossa on laaja haitallisen vieraslajin, jättiputken (<i>Heracleum persicum</i> -ryhmä) kasvusto. On mahdollista, että jättiputki leviää kuviolle tulevaisuudessa ellei esiintymää hävitetä. Kosteaa lehdon lajeja kuviolle ovat hiirenporras (<i>Athyrium filix-femina</i>), käenkaali, mesiangervo (<i>Filipendula ulmaria</i>), ojakellukka (<i>Geum rivale</i>), rönsyleinikki (<i>Ranunculus repens</i>), pohjanpunaherukka (<i>Ribes spicatum</i>), valkovuokko, kieli, metsäalvejuuri ja metsäimarre (<i>Gymnocarpium dryopteris</i>). Pohjakerroksessa kasvaa lehtosuikerosammalta (<i>Brachythecium rutabulum</i>), lehvasammalia ja kerrossammalta. Kosteimmissa painanteissa kasvaa runsaasti rentukkaa (<i>Caltha palustris</i>). Lehto- ja korpiosia on hyvin hankala erottaa omiksi kuvioikseen kasvillisuuden mosaiikkimaisen esiintymisen vuoksi. Harmaaleppä ja hieskoivu ovat kuvion kosteimmilla paikoilla valtapuita. Muualla puusto on kuusivaltaista. Sekapuuna kasvaa koivua ja raitaa sekä alispuina pihlajaa, tuomea ja harmaaleppää. Puuston keskimääräinen rinnankorkeuslähpimitta on 20–35 cm. Maalahopuuta on paikoin runsaasti ja pystylahopuutakin kohtalaisesti. Kuviolla on rakennuksen jäänteet ja vanhaa rojua. Muistona asutuksesta kasvaa syreeniä. Vaikka ihmistoiminta näkyy, on kuviota puustorakenteen ja lahopuun määrän perusteella pidettävä luonnontilaisen kaltaisena metsälakikohteena.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	12 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	1,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyypin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
METSO-valinta-peruste	Puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, joissa on lehdolle tyypillistä lajistollista monipuolisuutta ja joissa kasvaa jaloja lehtipuita. Luokka II.		
Kuvaus	Kuvio on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 79. Arvokkaampia piirteitä ovat pieni metsälehmusesiintymä ja pensaskerroksessa esiintyvät kookkaat näsiät (<i>Daphne mezereum</i>) ja lehtokuusamat (<i>Lonicera xulosteum</i>). Lisäksi pensaskerroksessa kasvaa koiranheittä (<i>Viburnum opulus</i>). Aiemmin kohteella on tavattu vaateliasta imikkää (<i>Pulmonaria obscura</i>) ja mustakonnanmarjaa (<i>Actaea spicata</i>). Muu lajisto ilmentää keskiravinteisuutta. Runsaimmat lajit ovat kielo, käenkaali, lillukka, ahomansikka, metsäimmarre, mustikka, sormisara, metsäorvokki, metsäkurjenpolvi, valkovuokko, taikinamarja (<i>Ribes alpinum</i>), metsäkastikka ja nuokkuhelmikkä. Kuvio on rinteessä ja rajautuu osin kallioihin, joiden alla kasvaa kivikkoalvejuurta ja sananjalkaa (<i>Pteridium aquilinum</i>). Rinteen alaosassa kasvaa kosteampien ja rehevämpien paikkojen lajeja kuten sudenmarjaa (<i>Paris quadrifolia</i>), huopaohdaketta (<i>Cirsium helenioides</i>), metsäkortetta (<i>Equisetum sylvaticum</i>) sekä vuohen- ja karhunputkea (<i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Angelica sylvestris</i>). Puusto on kuusivaltaista mutta etenkin kuvion keskiosassa kasvaa runsaasti järeitä haapoja (rinnankorkeuslähpimitaltaan 35–40 cm). Kuusen ohella kasvaa koivua sekä alispuina raitaa, pihlajaa harmaaleppää ja vähän vaahteraakin. Puusto on eri-ikäisrakenteista. Ylimmän yhtenäisen latvuserroksen keskimääräinen rinnankorkeuslähpimita on 20–35 mutta nuorta puustoa on runsaasti. Paikoin on valoisia pienaukkoja. Maalahopuuta on kohtalaisesti, pystylahopuuta niukemmin.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)
			

ID	13 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Metsälaki (ruohokorvet)		
Luontotyytit	Ruoho- ja heinäkorpi (RhK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi.		
Kuvaus	Kuvio on pieni ja paikoin hyvin kostea. Se rajoittuu pohjoisosastaan kaatopaikka-alueen reunaan, jossa puustoa on raivattu. Raivaus on saattanut vaikuttaa kuvion vesitalouteen. Kuviolla on useita isoja maapuita, jotka vaikeuttavat kulkemista. Puusto on pääosin nuorta hieskoivua, pihlajaa ja harmaaleppää, rinnankorkeuslähpimitaltaan 10–20 cm. Pensaskerroksessa kasvaa paatsamaa (<i>Rhamnus frangula</i>), mustaherukkaa, vadelmaa (<i>Rubus idaeus</i>) ja kiiltopajua. Kenttäkerros on monilajinen. Runsaimpia ovat ranta-alpi, rentukka, hiirenporras, rönsyleinikki, ojakellukka, karhunputki, harmaasara (<i>Carex canescens</i>), nurmilauha (<i>Deschampsia cespitosa</i>), rantamatara (<i>Galium palustre</i>), viitakastikka, korpikaisla (<i>Scirpus sylvaticus</i>), korpi-imarre (<i>Phegopteris connectilis</i>) ja suo-ohdake (<i>Cirsium palustre</i>). Pohjakerroksessa luhtakuirisammal, kilpilehväsammas (<i>Rhizomnium punctatum</i>), okarahkasammal ja rämerahkasammal (<i>Sphagnum squarrosum</i>, <i>S. angustifolium</i>) ovat runsaita.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	14 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot)		
Luontotyytit	Juolasarakorpi (NigNK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Pieni korpilaikku sijaitsee tiheään varttuneen taimikon keskellä. Kohteen vesitalous vaikuttaa luonnontilaiselta. Harva puusto on hieskoivikkoa (rinnankorkeusläpimitaltaan n. 5 cm). Lisäksi kasvaa joitakin kiilto- ja tuhkapajuja (<i>Salix phylicifolia</i>, <i>S. cinerea</i>). Kuvio on suurimmaksi osaksi nevapintaa, ja mättäitä on koivujen juurella vain muutamia. Mätäspinoilla ei juuri kasva suotyypille luonteenomaisesti varpuja mutta korpikarhunsammalta (<i>Polytrichum commune</i>) ja punarahkasammalta (<i>Sphagnum magellanicum</i>) toki. Juolasara (<i>Carex nigra</i> ssp. <i>nigra</i>), jousivihvilä (<i>Juncus filiformis</i>), raate (<i>Menyanthes trifoliata</i>), rämerahkasammal ja korpilahkasammal (<i>S. angustifolium</i>, <i>S. girgensohnii</i>) sekä luhtaruohoista kurjenjalka (<i>Comarum palustre</i>) ovat runsaita. Lisäksi kasvaa metsäkortetta ja maariankämmeekkää (<i>Dactylorhiza maculata</i>).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	15 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (räme)		
Luontotyytit	Kangasräme (KgR), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
Kuvaus	Kuvio on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään paikkatietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 78. Räme on kallioiden välinen soistuma, se on ohutturpeinen ja vähälajinen. Metsävarvut puolukka ja mustikka ovat yhtä runsaita tai jopa runsaampia kuin suolajit juolukka (<i>Vaccinium uliginosum</i>) ja suopursu (<i>Ledum palustre</i>). Turpeen ohuudesta johtuen esiintyy korpilajeja: hieskoivu, pajut (reunoilla), pallosara (<i>Carex globularis</i>) ja korpikarhunsammal. Lisäksi kasvaa metsämitikkaa (<i>Melampyrum sylvaticum</i>). Rämerahkasammal on pohjakerroksen valtalaji. Hieskoivu on yhtä runsas kuin mänty ja puusto on rämeeksi järeää (rinnankorkeuslähpimitta 10–15(–20) cm), tosin harvaa. Järeimmät männyt vaikuttavat vanhoilta. Kuviolla on yksi komea kelo.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	17 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (räme)		
Luontotyytit	Kangasräme (KgR), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
Kuvaus	Kuvion luonnontila on heikentynyt, sillä osa soistuman puustosta on raivattu kaatopaikka-alueen tieltä. Kasvillisuus kärsii reunavaikutuksesta. Kuvioon on rajattu raivaamaton osa, jonka kasvillisuutta voidaan edelleen pitää luontotyyppiä edustavana. Vastaavia rämeitä ei Järvenpäässä ole kuin muutamia, minkä vuoksi kohde on rajattu arvokkaana luontokohteena. Puusto on kitukasvuista ja mäntyvaltaista mutta mättäillä kasvaa hieskoivuja ja kuusen taimia. Runsaimmat kenttäkerrosajat ovat tupasvilla (<i>Eriophorum vaginatum</i>), mustikka, puolukka, pallosara, juolukka ja suopursu. Sammalista rämerahkasammal on valtalaji, lisäksi kasvaa suonihuopasammalta (<i>Aulacomnium palustre</i>) ja seinäsammalta (<i>Pleurozium schreberi</i>).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	18 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	5,0		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangasmetsä, käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangas; keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppiä		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 5 ha laajuiset, varttuneet tai sitä vanhemmat, tuoreet ja lehtomaiset kankaat joissa on vähintään kahteen lahoasteluokkaan kuuluvaa lahoppuuta yhteensä yli 10 m ³ /ha sisältäen läpimitaltaan yli 20 cm lahoppuita.		
METSO-valintaperuste	Tuoreen ja lehtomaisen kankaan varttuneet tai uudistuskypsät metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja) lahoppuuta yli 10 m ³ /ha. Luokka I.		
Kuvaus	Kuviolla kasvaa uudistusiän selvästi ylittänyttä sekametsää, jossa kuusi on valtapuu mutta jossa koivu ja paikoin haapa ovat runsaita. Lisäksi kasvaa siellä täällä myös mäntyjä ja raitoja. Puuston keskimääräinen rinnankorkeusläpimitalla on 25–30 cm, mutta etenkin kuvion pohjoisosassa ylispuilla n. 40 cm. Eteläosassa puusto on melko tasaikäistä mutta pohjoisosassa selvästi eri-ikäisrakenteista. Suurin osa järeästä maalahoppuusta on ilmeisesti myrskyn kaatamia puita mutta pitemmälle lahonneita maapuita sekä pystylahoppuita on kuitenkin myös kohtalaisen runsaasti. Kohteella tehtiin lahoppuumittauksia kolmella ympyräkoelalla, joissa mitattiin niiden puiden tunnuksat, joiden syntypiste oli koelalla (ks. menetelmä tarkemmin esim. Kangas ym. 2004). Lahoppuuta on keskimäärin jopa yli 100 m ³ /ha, kerääntymässä vieläkin enemmän eli luonnontilaiseen metsään verrattava määrä. Suomessa luonnontilaisissa metsissä lahoppuuta on yleensä 70–120 m ³ /ha, mutta näin lahoppuustoiset metsät ovat nykyisin harvinaisuuksia. Talousmetsissä lahoppuuta on keskimäärin vain 2,5 m ³ /ha (Heikkilä ym. 2008). Kuviolla on myös pienehkö käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) lehtolaikku, joka on rajattu omana kuvionaan 19.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	19 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I. (Osa kohdetta 18)		
Kuvaus	Kuvio sijaitsee edellisen, runsaslahoppuustoisien kohteen sisällä. Lehto ei erotu kovin selvästi ympäristöstään, minkä vuoksi sitä ei voi pitää metsälain kohteena. Lehdon arvokkaihin piirteisiin kuuluu paitsi runsas lahoppuun määrä, myös kuusen ohella kasvavat järeät haavat. Haapa on suurella osalla kuviosta valtapuu. Kuusten keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–30 cm ja haapojen 20–40 cm. Puusto on eri-ikäisrakenteista ja alispuuna kasvaa pihlajaa, raitaa ja kuvion kosteassa pohjoisosassa harmaaleppää. Kuvion pohjoisosa on kosteaa lehtoa, jossa runsaimpia lajeja ovat rönsyleinikki, viitakastikka, hiirenporras, nurmilauha, korpi-imarre, korpikaisla ja mustaherukka. Lisäksi pohjakerroksessa kasvaa lehtosammalien ohella korpilahkasammalta. Tuoreen lehdon lajistoa ovat taikinamarja, kielo, käenkaali, oravanmarja, mustikka, lillukka, metsäkurjenpolvi, valkovuokko, metsäälvejuuri, nuokkuhelmikkä, metsäimarre ja metsäkastikka. Pohjakerros on aukkoinen ja siellä kasvaa metsälehtäsammalta (<i>Plagiomnium cuspidatum</i>), suikerosammalia ja kerrossammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	20 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Pienellä lehtokuviolla on runsaasti melko kookkaita haapoja (rinnankorkeusläpimitaltaan 20–30 cm). Muuten puusto on kuusivaltaista ja melko tasaikäistä, epäluonnontilaista varttunutta kasvatusmetsää, jota ei voi pitää metsälain kohteena. Sivupuulajina kasvaa koivua ja alikasvoksena pihlajaa. Lahopuuta on niukasti. Arvokkaana piirteenä kuviolla kasvaa runsaasti kookkaitakin metsäruusuja (<i>Rosa majalis</i>) ja kuusamia. Kenttäkerroksessa kieli on valtalaji, lisäksi valkovuokkoa, sinivuokkoa (<i>Hepatica nobilis</i>), sormisaraa, metsäorvokkia, metsäkastikkaa, lillukkaa, ahomansikkaa, mustikkaa, salokeltanoa (<i>Hieracium Sylvatica</i> -ryhmä), ahomataraa (<i>Galium boreale</i>) ja metsäkurjenpolvea. Sekä kenttä- että pohjakerros ovat aukkoisia. Pohjakerroksessa vallitsevat metsäliekosammal ja kerrossammal.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	21 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,8		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Vähintään maakunnallisesti arvokkaisiin metsiin läheisesti kytkeytyneet, luonnontilaiset tai luonnontilaisen kaltaiset metsät		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I.		
Kuvaus	Rinnelehto on osa runsalahoppuustoista kuviota 22. Runsaan lahoppuuston lisäksi arvokkaita piirteitä ovat kookkaat haavat ja raidat (etenkin pellonreunassa). Puuston on kuitenkin kuusivaltaista ja suurelta osin uudistusikäistä. Joukossa kasvaa hieman koivuja ja alikasvoksena pihlajaa. Kenttäkerroslajisto on tavanomaista: kielo, salokeltano, tesma (<i>Milium effusum</i>), lillukka, metsäkastikka, valko- ja sinivuokko, käenkaali, metsäkurjenpolvi, metsäimarre, metsäkorte, metsäorvokki, ahomansikka, metsäälvejuuri, nuokkuhelmikkä ja hiirenporras. Pensakerroksessa kasvaa taikinamarjaa ja vadelmaa ja pohjakerroksessa seinä-, kerros- ja metsälehmäsmalta.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	22 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	3,0		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangasmetsä, käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangas; keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyypppejä		
LAKU*-kriteeri	Vähintään maakunnallisesti arvokkaisiin metsiin läheisesti kytkeytyneet, luonnontilaiset tai luonnontilaisen kaltaiset metsät		
METSO-valintaperuste	Tuoreen ja lehtomaisen kankaan varttuneet tai uudistuskypsät metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja) lahopuuta yli 10 m ³ /ha. Luokka I.		
Kuvaus	Kuviolla on lahopuuta useita kymmeniä, jopa yli sata m ³ /ha, sekä järeitä runkoja että pienempiläpimittaista ja myös pitkälle lahonnutta. Maalahopuun lisäksi on jonkin verran pystylahopuuta ja muutamia keloja. Puusto on kuusivaltaista, seassa kasvaa hieman koivua sekä erikseen rajatulla lehtokuviolla (21) myös haapoja. Puusto samanikäistä kuin muilla Kaakkolan runsaslahopuustoisilla kuviolla (2 ja 18).		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	23–25 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 1,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto ja kostea runsasravinteinen saniaislehto (FT), valtakunnallisesti vaarantuneita (VU) luontotyyppinä sekä puolukka-lillukkatyytin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Eriksnäsiintien ojan varrella on kolme lehtokuviota, joista kasvillisuudeltaan arvokkain, kohde 24, on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 73. Em. esiintymä on Järvenpään luontotietojärjestelmässä mainittu puronvarsilehtona mutta kuvion läpi virtaava puro on perattu oja, jota ei voi pitää vesilain kohteena. Kuvio 24 on rinteessä, jonka alaosassa, ojan varrella on upea kotkansiipikasvusto (<i>Matteuccia struthiopteris</i>) ja kosteaa saniaislehtoa, jossa kotkansiiven ohella kasvaa mm. hiirenporrasta, kevätlinnunsilmää (<i>Chrysosplenium alternifolium</i>), korpi-imarretta, viitakastikkaa, rantanurmikkaa (<i>Poa palustris</i>), mustakonnanmarjaa, suokelttoa (<i>Crepis paludosa</i>), mesiangervoa, karhunputkea, vuohenputkea ja sudenmarjaa sekä isokastesammalta (<i>Plagiochila asplenoides</i>). Luontotietojärjestelmän mukaan kuviolta on löytynyt aiemmin myös silmälläpidettävää (NT) korpinumikkaa (<i>Poa remota</i>), mutta nyt lajia ei havaittu. Ylempänä rinteellä on kuivan lehdon lajistoa kuten puolukkaa, lillukkaa, ahomataraa, ahomansikka, sormisaraa ja nuokkuhelmikkää. Runsausravinteisuutta ilmentää laaja ja arvokas imikkakasvusto ja kookkaat kuusamat, mutta suurimmaksi osaksi rinteiden kasvillisuus on tuoretta keskiravinteista lehtoa; kieloa, metsäimarretta, sini- ja valkovuokkoa, vadelmaa, taikinanmarjaa, mustikkaa, metsäkastikkaa ja metsäkurjenpolvea. Pohjakerroksessa kasvaa suikerosammalia ja metsäliekosammalta. Puusto on kohtalaisen järeää: rinnankorkeuslähimpästä keskimäärin 30–35 cm. Kuusi on valtapuu mutta ohessa kasvaa koivuja ja haapoja sekä alikasvoksena harmaaleppiä, pihlajia ja tuomia. Lahopuuta on kohtalaisesti. Kuviot 23 ja 25 ovat lähinnä kuvio 24 jatkeita, joiden luonnontila on heikompi ja joilta vaateliaimmat lehtolajit puuttuvat. Kasvillisuustyyppiltään ne ovat tuoreita, keskiravinteisia lehtoja. Ne rajattiin arvokkaiksi luontotyyppikuvioiksi käytännössä siksi, että ne täydentävät kuvion 24 luontoarvoja. Osa kuviosta 23 kuuluu lisäksi runsaslahopuustoiseen kuvioon 22.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas) (24) ja III (paikallisesti arvokkaita) (23 ja 25)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen) (24) ja D (paikallinen) (23 ja 25)
			

ID	26 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimaisia (LC) luontotyyppejä		
Kuvaus	Kallion arvokkaisiin piirteisiin kuuluvat paikoin paksu poronjäkälikkö, muutamat vanhat kilpikaarnaiset männyt ja kelot. Kallion päällä kulkee polku mutta pääosin kasvillisuus ei ole kulunut. Kasvillisuus on alueen kallioille tavanomaista: poronjäkälien lisäksi katajaa, kanervaa, puolukkaa, mustikkaa, metsälauhaa, hirvenjäkälää ja kiviäkynsisammalta (<i>Dicranum scoparium</i>).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	27 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehmusesiintymä)		
Kuvaus	Metsälehmusesiintymä on Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 34. Kohteella on yksi pensasmainen lehmus (pistemäinen kohde 137) sekä useita kookkaita ja iäkkäitä katajia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	28 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	1,7		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto, lehmusesiintymä)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppi (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kuvio on voimakkaasti harvennettua lehtoa, jota ei olisi rajattu arvokkaana luontotyyppikuviona, ellei kohteella olisi useita huomionarvoisia pistemäisiä kohteita, jotka nostavat kuvion arvoa (pisteet 133, 138–141): rauhoitetun valkolehdokin (<i>Platanthera bifolia</i>) kasvupaikka ja kaksi metsälehmusesiintymää (näistä eteläisempi on Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 35). Aamuaurinko lämmittää harvapuustoista itään viettävässä rinteessä sijaitsevaa kuviota ja siellä tavattiinkin kolme kyytä päivää paistattelemassa. Kuviolta on harvennettu etupäässä kuusia ja se on haapa- ja koivuvaltainen. Lisäksi kasvaa muutamia raitoja. Puuston on nuorta tai osin varttunutta kasvatusmetsää (puiden rinnankorkeuslähimitta keskimäärin 10–20 cm). Kuvion arvoa nostavat myös lukuisat kookkaat lehtopensaat (erityisesti näsiä ja metsäruusu, joiden lisäksi vähän myös koiranheittä). Kenttäkerrosta peittää kieli. Eteläisemmässä lehmusesiintymässä kasvaa lisäksi melko vaateliasta lehtokasvia kevätlinnunhernettä (<i>Lathyrus vernus</i>). Lehdon luontoarvot palautuvat, kun puusto järeytyy.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	29 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,7		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Eriksnäsin tien varren maisemallisesti arvokas lehto on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 72. Sen arvoa nostavat lukuisat pensasmaiset lehmukset. Kuvio on osin pellonreunaa kohti viettävässä rinteessä, osin kallion alla, valoisa ja lehtipuuvaltainen. Haavan, koivun, raidan, pihlajan ja harmaalepän ohella kasvaa hieman kuusta. Puusto on melko nuorta (keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta 10–25 cm) mutta osa haavoista on kookkaampia, rinnankorkeusläpimitta noin 30 cm. Pensaskerroksessa kasvaa lisäksi tammen ja vaahteran taimia. Kenttäkerroksen valtalajina on kieli, jonka ohella kasvaa myös mm. valkovuokkoa, metsäkurjenpolvea, kurjenkelloa (<i>Campanula persicifolia</i>), metsäkastikkaa, sananjalkaa, lillukkaa, tesmaa ja nuokkuhelmikkää. Runsasravinteisuutta indikoivat näsiä, kuusama ja sinivuokko. Lehdossa on aiemmin tavattu myös imikkää ja kevätlinnunhernettä. Kallion alla ja koloissa kasvaa lisäksi haisukurjenpolvea (<i>Geranium robertianum</i>) ja kivikkoalvejuurta. Pohjakerros on aukkoinen, sen valtalajit ovat metsäliekosammal ja suikerosammalet. Kuviolla on rakennuksen jäänteet. Tien pientareella runsaana esiintyvä haitallinen vieraslaji komealupiini (<i>Lupinus polyphyllus</i>) uhkaa levittäytyä lehtoon.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)
			

ID	30 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot)		
Luontotyytit	Puolukkakorpi (PK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja puolukkakangaskorpi (PKgK), valtakunnallisesti vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä 71. Kuvion länsiosassa kasvaa tiheää varttunutta koivutaimikkoa, muualla kuusi on valtapuu ja sen ohella kasvaa myös mäntyä. Pensaskeroksessa on muutamia tuhkapajuja. Mättäillä kasvaa runsaasti puolukkaa sekä mustikkaa, seinäsamalta kangasmaitikkaa. Mättäiden välissä kasvaa räme- ja korpilahkasammalta, korpikarhunsammalta, jousivihvilää, jokapaikan- ja pallosaraa sekä metsäkortetta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	31 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimaisia (LC) luontotyyppejä		
Kuvaus	Kuvion on vanhapuustoinen, vaikka varsinaisia kilpikaarnamäntyjä ei kasvakaan. Lisäksi on muutamia keloja ja maapuita. Nuoria koivuja kasvaa jonkin verran. Poronjäkälikkö on paikoin paksu, mutta kallion yli kulkevan polun kohdalta kulunut. Kasvillisuus on alueen kallioille tavanomaista: kanervaa, puolukkaa, seinäsammalta, kivikynsisammalta ja hirvenjäkälää.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	32 (kartta s. 23)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Saniaistyytin (FT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 70. Kuviolla on tuoreennäköisiä sahakantoja; suurimmat haavat on ilmeisesti äskettäin kaadettu, joten luonnontila on heikentynyt. Puusto on kuusivaltaista, melko nuorta (rinnankorkeuslähimittat 15–25 cm). Kuusen ohella kasvaa harmaaleppää, tervaleppää, tuomea ja raitaa. Lahopuuta on kohtalaisesti, etenkin maapuita. Kosteaa lehdon lajistoa kasvaa runsaimmin kuvion pohjoisosassa Eriksnäsin ojan varrella: hiirenporrasta, kotkansiipeä, korpi-imarretta, mesiangervoa, suokelttoa, rönsyleinikkiä, ojakellukkaa ja mustaherukkaa sekä Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin kuuluvaa, Etelä-Suomessa jokseenkin harvinaista korpisorsimoa (<i>Glyceria lithuanica</i>). Muita lajeja kuviolla ovat metsäalvejuuri, vadelma, jänönsalaatti (<i>Mycelis muralis</i>), kiolo, käenkaali, lillukka, taikinamarja ja valkovuokko. Pohjakerros on niukka: lajistoon kuuluvat metsälehtväsammal, isokastesammal ja kerrossammal.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti huomattavan arvokas, luonnontila heikentynyt)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
 			

ID	33 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	1,4		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppi (OMaT) tuore keskivirteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lehto on kulttuurivaikutteinen, osin puistomainen, ja sen arvokkaisiin piirteisiin kuuluvat lukuisat hyvin kookkaat koivut, kuuset, kilpikaarnamännyn, haavat ja puistolehmuksiset (rinnankorkeusläpimitta 40–65 cm). Lisäksi kasvaa muutamia pensasmaisia metsälehmäksiä, pihlajaa, raitaa sekä vaahteran ja tammen taimia. Luontoarvoja nostavat myös lahot koivupötkelöt. Kuvion koillisrajalla avoimen ruderaattialueen laidalla kasvaa silmälläpidettävää (NT) musta-apilaa (<i>Trifolium spadiceum</i>) ja kuvion pohjoisosassa harvinaistunutta aholeinikkiä (<i>Ranunculus polyanthemos</i>). Muu kasvilajisto on luontotyyppille luonteenomaista, vaikkakin mukaan mahtuu myös kulttuurin seuralaisia. Runsaimpia lajeja ovat kielo, käenkaali, mustikka, ahomansikka, ahomatara, metsäkurjenpolvi, vadelma, lillukka, taikinamarja, valkovuokko, sormisara, metsäorvokki, kultapiisku (<i>Solidago virgaurea</i>), metsäkastikka, vuohen- ja karhunputki, huopahdake, särmäkuisma (<i>Hypericum maculatum</i>), nurmitädyke (<i>Veronica chamaedrys</i>) ja sananjalka sekä kerros- ja metsäliekosammal. Kaakkoisosassa leviää huolestuttavasti haitallinen vieraslaji komealupiini. Kuvion läpi kulkee polkuja, ja se on tärkeä kaupungin viheralueena, etenkin virkistyskäytön kannalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	34 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (vienansaraesiintymä)		
Luontotyytit	Suurruohoniitty		
Kuvaus	Silmälläpidettävän (NT) ja Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin kuuluvan vienansaran (<i>Carex atherodes</i>) laaja esiintymä ojan varrella on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä biotooppikuviokohtaisena kasviesiintymänä. Esiintymän tila on hyvä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	35–37 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 0,5		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (kookkaita vaahteroita ja muita puita)		
Kuvaus	Pajalan kuntoradan puistossa kasvaa useita huomattavan kookkaita vaahteroita, siperianpihtoja ja puistolehmuksia. Rajatuilla alueilla puiden rinnankorkeusläpimitta on 20–40 cm. Osa puista on monirunkoisia. Vanhat puistopuut ovat usein onttoja tai osin lahoja, ja ne ovat merkittävä elinympäristö monimuotoiselle lahopuueliöstölle (Peuhu & Siitonen 2011). Lisäksi puut ovat arvokkaita kaupungin viherrakenteen kannalta sekä maisemallisesti tärkeitä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	38 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	2,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja pienvesien välittömät lähiympäristöt) ja vesilaki (purot)		
Luontotyyppi	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto ja käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantuneita (VU) luontotyypppejä sekä savimaiden purot, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 1 ha laajuiset, vesitaloudeltaan luonnontilaiset kosteat lehdot, joihin liittyy luonnontilaisen kaltaisina säilyneitä pienvesiä.		
METSO-valintaperuste	Puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, joissa on lehdoille tyyppillistä lajistollista monipuolisuutta ja jotka sijaitsevat pienvesiympäristöissä. Luokka II		
Kuvaus	Puronvarsilehto on sekapuustoinen ja eri-ikäisrakenteinen (kuusi, koivu, mänty, haapa pääpuulajeina ylikasvoksena ja alikasvoksena raitaa, pihlajaa ja harmaaleppää). Ylispuut ovat hyvin järeitä, rinnankorkeuslähpimitaltaan 35–45 cm. Lahopuuta on kohtalaisen runsaasti aivan puron rannassa, muuten niukemmin. Lehto sijaitsee osin rinteessä, jonka yläosassa on tuoretta lehtoa ja alarinteessä, puron partaalla kosteaa lehtoa. Kenttäkerros on monilajinen. Huomionarvoisin laji on silmälläpidettävä (NT) korpinurmikka. Korpinurmikan esiintymä on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä biotooppikuviokohtaisena kasviesiintymänä. Ylärinteen kenttäkerroksen runsaita lajeja ovat kiolo, käenkaali, sudenmarja, metsäkastikka, lillukka, valkovuokko, metsäkurjenpolvi, tesma ja ahomatara. Pensaskeroksessa kasvaa näsiä, vadelmaa, taikinamarjaa ja kuusamaa. Alempana rinteellä ja puron varrella kasvaa korpinurmikan lisäksi muitakin vaateliaita lajeja mm. mustakonnanmarjaa, lehtotähtimöä (<i>Stellaria nemorum</i>), suokelttoa, lehtopalsamia (<i>Impatiens noli-tangere</i>), koiranvehnää (<i>Elymus caninus</i>) ja melko harvinaista etelänhavusammalta (<i>Thuidium delicatulum</i>) sekä lisäksi vuohenputkea, jänönsalaattia, mesiangervoa, luhtalemmikkiä (<i>Myosotis scorpioides</i>), korpikaislaa, rönsyleinikkiä, korpikastikkaa (<i>Calamagrostis purpurea</i>), ojakellukkaa, rentukkaa ja rohtovirmajuurta (<i>Valeriana officinalis</i>) sekä palmusammalta (<i>Climacium dendroides</i>) ja isolehvasammalta (<i>Plagiomnium medium</i>). Pajut ja tuomi muodostavat puron varrella ryteikköjä. Kuvion eteläosassa kasvaa haitallista vieraslajia jättipalsamia (<i>Impatiens glandulifera</i>), joka uhkaa levitä koko kuviolle. Kuvion länsiosan halki rinteän yläosassa kulkee leveä polku. Ihmisten liikkuminen ei kuitenkaan uhkaa kuvion arvokkainta osaa puron varressa. Koska kohteella on luonnontilainen tai siihen rinnastettava (Ohtonen ym. 2005) vesilain puron, kohde luokitellaan kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	39 ja 40 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 0,7		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot)		
Luontotyytit	Luhtainen nevakorpi (LuNK) = sarakorpi (SK), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) ja Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kartanonseudun metsäalueen soistumat ovat olleet aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisina kasviesiintyminä nro 48a ja 48b. Huomattava osa soistumista on märkää nevapintaa. Hieskoivuja ja kasvaa enimmäkseen reunoilla, pajuja myös keskustassa. Runsaita lajeja ovat jouhivihvilä, jokapaikan-, harmaa- ja luhtasara (<i>Carex nigra</i> , <i>C. canescens</i> , <i>C. vesicaria</i>), raate, kurjenjalka, ojasorsimo (<i>Glyceria fluitans</i>), punakoiso, viitakastikka, luhtakuirisammal, oka- ja haprarahkasammal (<i>Sphagnum squarrosum</i> , <i>S. riparium</i>) sekä korpikarhunsammal. Soistumien luonnontila on hyvä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokkaita)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	41 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyyppi	Nuokkuhalmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Pieni lehtolaikku rajoittuu Jäppilänkatuun ja asutukseen. Lehtoa on tien ja ojan varrella laajemminkin, mutta sinne on levinnyt runsaasti vieraslajeja kuten lupiinia, karhunköynnöstä ja jättipalsamia. Tästä syystä arvokkaaksi luontotyyppikuvioksi on rajattu osa, josta vieraslajit puuttuvat mutta jossa on erittäin runsas kevätlinnunherneen kasvusto. Se on kenttäkerroksen valtalajeja, sen seuralaisina kasvaa mm. kieloa, käenkaalia, valkovuokkoa, nuokkuhalmikkää, sormisaraa, metsäkastikkaa, lehtonurmikkaa (<i>Poa nemoralis</i>), ahomataraa ja ahopukinjuurta (<i>Pimpinella saxifraga</i>). Puustossa on kuusen ohella haapaa ja koivua (keskimääräinen läpimitta rinnankorkeudella 20–30 cm) sekä alispuuna raitaa ja tuomea. Lisäksi kasvaa muutamia pihlajan, vaahteran ja lehtikuusen (<i>Larix</i> sp.) taimia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	42 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lehtokuvion poikki kulkee oja, jota ei voi heikon luonnontilan vuoksi pitää vesilain kohteena. Se kuitenkin monipuolistaa kuvion kasvilajistoa. Kuusi on valtapuu kuviolla mutta sen ohella kasvaa haapaa ja koivua. Keskimääräinen puuston rinnankorkeusläpimitta on 20–30 cm mutta ylispuut ovat järeämpiä (rinnankorkeusläpimitta jopa 40 cm). Alikasvoksena on pihlajan, haavan ja harmaalepän taimia sekä pensaskerroksessa tuomea, punaherukkaa, vadelmaa ja kuusamaa. Suurin osa kuviosta on tavanomaista keskiravinteista lehtoa, jossa runsaimpina kenttäkerroslajeina kasvaa kieloa, valkovuokkoa, kultapiiskua, ahomansikkaa, metsäkastikkaa, salokeltanoa, nuokkuhelmikkää, käenkaalia, metsäkurjenpolvea, metsäorvokkia ja sormisaraa. Pohjakerros on hyvin niukka, tavallisimpina lajeina kerros- ja metsäliekosammal. Ojan varrella lisäksi nokkosta, mesiangervoa, rönsyleinikkiä, rönssyrölliä (<i>Agrostis stolonifera</i>), rentukkaa, karhunputkea, ranta-alpea, ojakellukkaa ja katkeratatarta (<i>Pericaria hydropiper</i>). Kuviolla kasvaa silmälläpidettävää (NT), rauhoitettua taponlehteä (<i>Asarum europaeum</i>), joka tosin on selkeästi puutarhakarkulainen.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	43 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto ja käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantuneita (VU) luontotyyppijä		
LAKU*-kriteeri	Luonnonympäristöt, jossa on alueellisesti uhanalaisen (RT) lajin populaatio		
Kuvaus	Lehdon kasvillisuus on kuvion pohjoisosassa kosteaa lehtoa ja eteläosassa tuoretta lehtoa. Kosteaa lehdon runsaimpia lajeja ovat mesiangervo, rönsyleinikki, hiirenporras, viitakastikka, ojakellukka, karhunputki, suo-orvokki, suo-ohdake ja metsäkorte. Pensaskerroksessa kasvaa mustaherukkaa ja paatsamaa. Seassa on tuoreen lehdon lajeja, joita kasvaa runsaammin eteläosassa: käenkaali, valkovuokko, metsäalvejuuri, lehtonurmikka, ahomansikka, vadelma, oravanmarja, kieli, jänönsalaatti, metsäorvokki, mustikka, metsäkastikka ja metsäimarre. Puusto on kuusivaltaista mutta sivupuulajeina kasvaa mäntyä ja koivua. Ylimmän yhtenäisen latvuserroksen rinnankorkeuslähpimitta on keskimäärin 20–25 cm mutta ylispuut ovat järeämpiä (rinnankorkeuslähpimitta n. 35 cm). Alispuina kasvaa koivua, harmaaleppää ja pihlajaa ja lisäksi kasvaa vaahteran taimia. Lehtoa on raivattu pohjoisosasta ja tämä alue on jätetty rajauksen ulkopuolelle. Muuallakin alueella on sahakantoja eli kohteen luonnontila on heikentynyt. Tosin osa kaadetuista puista on tarkoituksella jätetty maastoon lahoamaan, mikä nostaa kuvion luontoarvoja. Lehdossa on myös nähtävillä kulutusta, sillä ympärillä sijaitseva kuntopolku on tärkeä virkistyskohde. Eteläosassa lehto vaihettuu lehtomaiseksi kankaaksi. Kohteeseen on rajattu mukaan alue, jossa on järeämpiä ylispuita ja puustossa kerroksellisuutta. Lehto, varsinkin kuvion pohjoisosan kostea lehto, täydentää sen pohjoispuolella sijaitsevan korpikuvion (nro 44) luontoarvoja ja lisäksi siellä kasvaa alueellisesti uhanalaista korpiorvokkia (<i>Viola epipsila</i>). Korpiorvokkia tavattiin vain yksi verso. Esiintymän säilyminen on epävarmaa etenkin, jos metsää edelleen käsitellään.		
Faunatican arvoluokka	III (alueellisesti arvokas, luonnontila heikentynyt)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	44 (kartta s. 24)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (korpi)		
Luontotyytit	Mustikkakorpi (MK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 51. Puusto on kuusivaltaista, seassa kasvaa hieman hieskoivua ja mäntyä. Puusto kohtalaisen järeää (rinnankorkeusläpimitta 20–30 cm), minkä vuoksi kuviota ei voida pitää vähäpuustoisena metsälain kohteena. Korpi rajautuu voimakkaasti harvennettuun metsään, mikä heikentää sen luonnontilaa, sillä kuvio on pinta-alaltaan pieni ja kärsii siten reunavaikutuksesta. Itse korvessa on myös joitakin sahakantoja mutta osa kaadetuista puista on jätetty maastoon lahoamaan. Mustikka on valtavarpu mutta puolukkaa kasvaa myös kohtalaisen runsaasti ja painanteissa on lisäksi mm. jokapaikansaraa, metsäalvejuurta, metsäkortetta, metsätähteä (<i>Trientalis europaea</i>), suo-orvokkia ja rönsyleinikkiä. Sammaleista korpilahkasammal on runsain, sen lisäksi tavataan rämerahkasammalta, suonihuopasammalta ja korpikarhunsammalta. Muutamassa kosteassa painanteessa on luhtaisuudesta hyötyvää lajistoa kuten okarahkasammalta, korpikaislaa, rantamataraa, kurjenjalkaa ja luhtakuirisammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	45 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Puolukka-lillukkatyytin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi ja käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 46. Arvokkainta kohteessa on sen harvinainen luontotyyppi, kuiva lehto. Tuoretta lehtoa on paikoin alarinteellä. Ylärinteellä lehto vaihtuu melko huomaamattomasti lehtomaiseksi kankaaksi. Puustossa lähes yhtä runsaina kasvavat koivu, haapa ja kuusi. Kuusta on enemmän alikasvoksena (kuusettuminen saattaa uhata lehdon luontoarvoja) ja järeimmät ylispuut (rinnankorkeuslähpimitta 25–35) cm ovat enimmäkseen lehtipuita. Alikasvoksena on runsaasti myös nuorta haapaa. Kuvio rajautuu kahteen vanhaan pihapiiriin, joissa kasvaa järeitä lehtipuita (koivuja, vaahteroita ja raitoja), omenapuita ja erilaisia koristeperennoja, valitettavasti myös haitallista vieraslajia, komealupiinia. Kuivien lehtojen tunnuslajeja kenttäkerroksessa ovat puolukka, mäkilehtoluste (<i>Brachypodium pinnatum</i>), metsämaarianheinä (<i>Hierochloë australis</i>), sananjalka, nuokkuhelmikkä ja lillukka. Tuoreen lehdon lajisto on tavanomaista: kieloa, käenkaalia, oravanmarjaa, metsäkurjenpolvea, sudenmarjaa, vadelmaa, valkovuokkoa ja metsäkastikkaa. Aivan rinteiden alaosassa on myös kosteiden paikkojen lajeja kuten ojakellukkaa ja huopaohdaketta. Pohjakerros on hyvin aukkoinen, runsain laji on metsäliekosammal. Kuivat lehdot, ainakin lajistoltaan näin edustavat, ovat Järvenpäässä erittäin harvinaisia.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)
			

ID	46 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimaisia (LC) luontotyyppejä		
Kuvaus	Avokallion arvokkaisiin piirteisiin kuuluvat kelomännyt, paahteisuus ja kookkaat katajat. Lisäksi kallio rajautuu arvokkaaseen lehmusmetsikköön ja korpilaikkuun suojaten niitä. Kallion laidoilla on useita melko kookkaita muurahaiskekoja, jotka lienevät osa yhtä ja samaa yhdyskuntaa. Kalliolla kasvaa jokunen kookkaampi mänty ja muutamia pihlajan, kuusen, koivun ja haavan taimia. Lajisto on tavanomaista: metsälauhaa, kangasmaitikkaa (<i>Melampyrum pratense</i>), rohtotädykettä (<i>Veronica officinalis</i>), puolukkaa, mustikkaa, kieloa, kivikkoalvejuurta, seinäsammalta, isohirvenjäkälää, kangaskarhunsammalta (<i>Polytrichum juniperinum</i>) ja kivikynsisammalta (<i>Dicranum scoparium</i>). Poronjäkäliäkin on mutta melko niukasti.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	47 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehmusmetsikkö)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuorekangasmetsä		
Kuvaus	Lehmusmetsikkö on ollut tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 45. Kyseessä on Järvenpään runsain lehmusesiintymä. Runkomaisia, rinnankorkeusläpimitaltaan yli 7 cm lehmuksia laskettiin 13 kappaletta. Lisäksi pienempiä ja pensasmaisia oli lukuisia. Jos lehmusten annetaan kasvaa, kohteesta kehittynee tulevaisuudessa luonnonsuojelulain tarkoittama jalopuumetsikkö.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	48 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (ruoho- ja heinäkorvet)		
Luontotyytit	Ruoho-mustikkakorpi (RhMK) ~ruohokangaskorpi (RhKgK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 44. Tosin tässä selvityksessä sen rajausta tarkentui merkittävästi. Korpi on hieskoivuvaltaista (puut rinnankorkeuslähimitaltaan n. 10–20 cm), lisäksi kasvaa kuusen taimia ja reunoilla muutamia mäntyjä. Pensaskerroksessa on joitakin kiiltopajuja ja paatsamia. Mättäillä vallitsee kangasmetsälajisto: mustikkaa, puolukkaa ja seinäsammalta. Rehevien korpien lajistoa ovat viitakastikka, kurjenjalka, ranta-alpi, jokapaikan-, harmaa- ja luhtasara, hiirenporras, jousivihvilä ja korpi-imarre. Runsaimpia sammalia ovat korpilahkasammal ja korpikarhunsammal. Kuvioon kuuluu myös allikko, jonka laidoilla kasvaa kotkansiipeä ja ikävä kyllä myös haitallista vieraslajia komealupiinia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	49 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	1,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja pienvesien välittömät lähiympäristöt) ja vesilaki (purot),		
Luontotyytit	Puolukka-lillukkatyytin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi ja savimaiden purot, äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Monipuolisen laajahkon lehtoalueen poikki virtaa Keravanjokeen laskeva puro. Puro ei vaikuta peratulta ja se mutkittelee. Veden laatu on heikentynyt ja purossa on roskaa mutta sitä on silti pidettävä luonnontilaisen kaltaisena vesilain kohteena. Lehtoaluetta ei voida sen sijaan pitää luonnontilaisena. Osin se on todennäköisesti vanhaa laidunta, osin vanhaa pihapiiriä sekä osin alkuperäistä rinne- ja puronvarsilehtoa. Luontoarvot ovat jossain määrin palautuneet ihmisvaikutuksen loputtua, ja lehtoa voidaan pitää metsälakikohteena luonnontilaisen kaltaisena. Pohjoisosassa on komeita vanhoja mäntyjä ja leveäoksaisia kuusia ja eteläosassa rakennusten jäänteitä ja autiotalo. Ruoho- ja heinälajisto on monipuolinen sekoitus kuivien ja tuoreiden lehtojen lajeja ja kulttuurin suosijoita. Kuivien lehtojen lajistoa ovat mäkilehtoluste, metsä- ja aivotirna (<i>Vicia sylvatica</i>, <i>V. sepium</i>), ahomansikka, sormisara, nuokkuhummikka, ahomatara, lillukka, metsäkastikka, lehtonurmikka, hietakastikka (<i>Calamagrostis epigejos</i>), kevättähtimö (<i>Stellaria holostea</i>), isoaho-orvokki (<i>Viola canina</i>) ja puolukka. Pensaskerroksessa kasvaa katajaa, metsäruusua, kuusamaa ja taikinamarjaa ja pohjakerroksessa suikerosammalia ja seinäsammalta. Kulttuurinsuosijoita ovat mm. peurankello (<i>Campanula glomerata</i>), linnunkaali (<i>Lapsana communis</i>), vuohenputki ja kevättaskuruoho (<i>Thlaspi caerulescens</i>). Varsinaisia viljelykarkulaisia tai -jäänteitä ovat siperianhernepensas (<i>Caragana arborescens</i>), ukkomansikka (<i>Fragaria moschata</i>) ja illakko (<i>Hesperis matronalis</i>). Haitallisista vieraslajeista lupiini uhkaa levitä lehdossa ja lisäksi puron eteläpuolella, pihojen lähellä kasvaa muutama jättiputki, jotka tulisi hävittää ennen kuin kasvusto leviää. Lisäksi kuviolla kasvaa lehtojen yleislajeja kuten käenkaalia, metsäkurjenpolvea ja valkovuokkoa. Kuvion arvoa nostavat nykyään melko harvinaisen aholeinikin esiintymät, jotka ovat ehkä jääne laidunajoista. Puustossa lähes yhtä runsaina kasvavat kuusi ja mänty. Koivua ja haapaa on sivupuulajeina. Pensaskerroksessa ja alikasvoksena on tuomea, vaahteraa ja pihlajaa. Varsinkin kilpikaarnaiset männyt ja puronvarren vanhat tuomet ovat komeita. Puuston keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–30 cm. Lohoa maapuuta on kohtalaisesti. Vaikka lehto ei ole luonnontilainen, se on maisemallisesti upea ja paikallisen luonnon monimuotoisuuden kannalta hyvin tärkeä. Koska kohteella on luonnontilainen tai siihen rinnastettava (Ohtonen ym. 2005) vesilain puron, kohde luokitellaan kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

ID	50 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 2,9		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja pienvesien välittömät lähiympäristöt), vesilaki (purot)		
Luontotyytit	Käenkaali-mesiangervotyyppiin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi sekä sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) ja vuohenputkityypin (AegT) tuoreita runsasravinteisia lehtoja ja savimaiden purot, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalaisia (CR) luontotyyppiä		
Kuvaus	Mikonkorvesta etelään Keravanjokivarren lehdot ovat lähes kokonaan kutistuneet kapeiksi nauhoiksi asutuksen ja joen väliin. Paikoin on jäljellä laajempiakin kokonaisuuksia, joista ehkä arvokkain on Sotakylän peltoaukean eteläpuolinen puronvarsi (puro on vesilain kohde). Puusto on em. puronvarressa tosin melko nuorta (kuusta, koivua, haapaa ja harmaaleppää rinnankorkeusläpimitta n. 15–25 cm), kun muualla jokivarressa kasvaa hyvinkin järeitä kuusia ja koivuja (rinnankorkeusläpimitta jopa 60 cm). Tuomi ja pajut muodostavat monin paikoin läpitunkemattomia ryteikköjä. Lehtojen runsasravinteisuudesta kertoo imikän, mustakonnanmarjan, kotkansiiven, lehtotähtimön (<i>Stellaria nemorum</i>), lehtoleinikin (<i>Ranunculus cassubicus</i> -ryhmä), kevätlinnunherneen, näsiän, koiranheiden ja kuusaman esiintyminen. Mahdollisesti lehdoissa esiintyy myös samoja vaateliaita kevätukukijoita kuin pohjoisempana Lemmenlaaksossa kuten pystykiurunkannusta (<i>Corydalis solida</i>) ja keltavuokkoa (<i>Anemone ranunculoides</i>). Joen partaalla kasvaa monia tavallisia rantojen ruohoja ja heiniä, mm. luhtalitukkaa (<i>Cardamine pratensis</i>), luhtalemmikkiä, rentukkaa, koiranvehnää (<i>Elymus caninus</i>), rantayrttiä (<i>Lycopus europaeus</i>), konnanleinikkiä (<i>Ranunculus sceleratus</i>), rantakukkaa (<i>Lythrum salicaria</i>), rönsyleinikkiä, rantaminttua (<i>Mentha arvensis</i>) ja ojasorsimoa (<i>Glyceria fluitans</i>). Maisemallisesti tärkeitä ovat monet vanhat, osin lahot, alun perin koristepuina istutetut valkosalat (<i>Salix alba</i>), joista suurimmat ovat rinnankorkeusläpimitaltaan jopa 45 cm. Viljelyjäänteinä tavataan myös herukkapensaita, omenapuita ja tammia. Haitallinen vieraslaji karhunköynnös leviää rantalehdoissa huolestuttavasti. Vaikeakulkuisuuden ja piha-aitojen vuoksi kaikkialla ei ollut mahdollista tehdä maastokartoitusta mutta rajaukset täydennettiin mahdollisuuksien mukaan ilmakuvien avulla. Koska kohteella on luonnontilainen tai siihen rinnastettava (Ohtonen ym. 2005) vesilain puron, kohde luokitellaan kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

ID	51 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	10,6		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja pienvesien välittömät lähiympäristöt), vesilaki (purot)		
Luontotyytit	Sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) ja vuohenputkityypin (AegT) tuoreita runsasravinteisia lehtoja sekä savimaiden purot, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalaisia (CR) luontotyyppiä, hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskirasvanteinen lehto, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi ja käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskirasvanteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 5 ha laajuiset, luonnontilaiset tai luonnontilaisen kaltaiset, runsaslehtipuustoiset varttuneet tai sitä vanhemmat metsät, joissa on lahoa lehtipuuta yli 5 m ³ /ha		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I		
Kuvaus	Isonkydön purolaakson lehto on tunnistettu arvokkaaksi luontokohteeksi jo aiemmin (huomionarvoinen kasviesiintymä nro 14 Järvenpään luontotietojärjestelmässä). Lisäksi osa siitä on rajattu jo aiemmin myös metsälakikohteina. Kohde on koko Uudenmaan mittakaavassa poikkeuksellisen laaja, runsasravinteisten puronvarsilehtojen kokonaisuus ja sen luonnontila on säilynyt hyvänä. Tällöin on suositeltava sen kaavoittamista suojelualueeksi. Puusto on lähes koko kuviolla eri-ikäisrakenteista. Järeimpien ylispuiden (kuuset, koivut ja männyt) rinnankorkeuslähimittana on 30–40 cm. Alispuina kasvaa harmaaleppää, raitaa, pihlajaa, haapaa, tuomea ja vaahteraa. Puron partaalla kasvaa runsaammin harmaaleppää sekä kiilto- ja tuhkapajua ja halavaa (<i>Salix pentandra</i>). Paikoin kasvaa laajemmin myös nuorta kuusta. Ylimpänä rinteillä vallitsee keskirasvanteinen tuore lehto ja puron partaalla kostea lehto. Runsaasravinteisuudesta kertoo imikän, mustakokkonmarjan, näsiän, lehtoleinikin, lehtokortteen (<i>Equisetum pratense</i>), suokelton, kevätlinnunsilmän ja lehtotähtimön esiintyminen. Viimeksi mainittu on monin paikoin kenttakerroksen valtalaji. Puronvarressa on myös silmälläpidettävän (NT) korpinurmikan kasvupaikka. Moottoritien ja Vanhan Lahdentien välisellä osuudella kasvaa lisäksi vaateliasta lehtosinijuurta (<i>Mercurialis perennis</i>). Muita kohteella kauttaaltaan runsaita lajeja ovat hiirenporras, käenkaali, metsäkastikka, vadelma, sormisara, vuohenputki, valkovuokko, kielo, sudenmarja, tesma ja metsäkurjenpolvi. Puronvarressa lisäksi mm. mesiangervo, luhtalemmikki, rentukka, mätässara (<i>Carex cespitosa</i>), leskenlehti, nokkonen, rönsyleinikki, käenkukka (<i>Lychnis flos-cuculi</i>), koiranvehnä, korpikaisla, luhtalitukka, rohtovirmajuuri, rantakukka ja rantanurmikka sekä pensaskerrossa puna- ja mustaherukka. Puron itäpuolella Saukonkadun varren talojen pihat ulottuvat monin paikoin rantaan saakka. Lehtokasvillisuus on herkkä kulumiselle, joten kulkemista alueella saattaa olla hyvä rajoittaa. Pihoilta lehtoon on levinnyt haitallista vieraslajia jättipalsamia, jonka runsastumista alueella on hyvä seurata ja tarvittaessa ryhtyä toimenpiteisiin sen hävittämiseksi. Koska kohteella on luonnontilainen tai siihen rinnastettava (Ohtonen ym. 2005) vesilain puron, kohde luokitellaan kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	I (alueellisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	52 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,05		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (niitty)		
Luontotyytit	Tuoreet pienruohoniityt, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Kolme niittyalaikua siirrettiin Lemmenlaakson sorakuopalle Nummenkylästä vuonna 2006. Tällöin yritettiin pelastaa äärimmäisen uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan ketosukkulakoin (<i>Scythris laminella</i>), elinympäristöä, joka oli jäämässä rakentamisen alle. Lajin on sittemmin todettu hävinneen niittyalaikulta. (Faunatica 2006, 2008) Laikuilla kasvaa edelleen muutamia hyvälaatuisille tuoreille pienruohoniityille luonteenomaisia lajeja kuten silmälläpidettävää (NT) ketoneilikkaa (<i>Dianthus deltoides</i>), kissankelloa (<i>Campanula rotundifolia</i>), ahopukinjuurta, päivänkakkaraa (<i>Leucanthemum vulgare</i>), metsäapilaa (<i>Trifolium medium</i>), punanataa (<i>Festuca rubra</i>), huopakeltanoa (<i>Pilosella officinarum</i>), ahomansikkaa, isoaho-orvokkia ja hopeahanhikkia (<i>Potentilla argentea</i>). Niityt kaipaivat kuitenkin pikaista hoitoa, sillä korkeakasvuiset heinät ja ruohot, esimerkiksi timotei (<i>Phleum pratense</i>), hietakastikka, pujo (<i>Artemisia vulgaris</i>) ja maitohorsma (<i>Epilobium angustifolium</i>) ja jopa männyn taimet uhkaavat tukahduttaa alleen pienikasvuiset lajit. Myös lupiini uhkaa levitä niityille. Hoitotoimiksi suositellaan niittoa ja puun taimien repimistä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	53 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,02		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (keltasauramoesiintymä)		
Kuvaus	Keltasauramon (<i>Anthemis tinctoria</i>) kasvupaikka on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 49. Tässä selvityksessä rajausta tarkentui huomattavasti. Keltasauramo on ahojen ja ketojen laji, joka on viime vuosikymmeninä taantunut voimakkaasti. Järvenpäässä tunnetaan vain tämä yksi kasvupaikka. Seurallaislajina kasvaa ketokelttoa (<i>Crepis tectorum</i>). Haitallinen vieraslaji komealupiini uhkaa kasvupaikkaa.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	54 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,7		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Luonnonympäristöt, joissa on alueellisesti uhanalaisen (RT) lajin populaatio		
Kuvaus	Lehto on Lemmenlaakson luonnonsuojelualueen lehdon (kuvio 55) jatke Vaahteratien itäpuolella. Kohteen puusto on selvästi nuorempaa kuin tien länsipuolen luonnonsuojelualueella ja paikoin pusikkoista. Merkkejä harvennuksista on nähtävillä. Pääosin kasvillisuus on tyyppillistä keskiravinteista tuoretta lehtoa, mutta joukossa kasvaa muutamia vaateliaampia lajeja kuten mustakonnanmarja ja alueellisesti uhanalainen, rauhoitettu soikkokaksikko (<i>Listera ovata</i>) ainoalla tunnetulla kasvupaikallaan Järvenpäässä. Kuviolla kasvaa myös muutamia kosteiden lehtojen lajeja kuten suokelttoa ja mätässaraa.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	55 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	6,4		
Lakistatus	Kuuluu Natura 2000 -verkoston alueeseen FI0100044 (Lemmenlaakson lehto) ja Lemmenlaakson luonnonsuojelualueeseen (YSA013019)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppi (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja imikkä-lehto-orvokkityyppi (PuViT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 2 ha laajuiset, varttuneet tai sitä vanhemmat lehdot, joissa on kahteen eri lahoasteluokkaan kuuluvaa lahopuuta yhteensä yli 10 m ³ /ha sisältäen läpimitaltaan vähintään 20 cm lahopuita		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa kasvava puusto on yli 100-vuotiasta ja joissa lahopuuston määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I		
Kuvaus	Kohde on osa Lemmenlaakson luonnonsuojelualuetta ja Natura-aluetta. Rajatulla alueella Natura-luontotyyppi on boreaaliset lehdot. Puusto on selvästi uudistusiän ylittänyttä (ylispuiden läpimitta rinnankorkeudelta 30–45 cm). Kuusi on valtapuu ja sen ohella kasvaa koivua ja haapaa. Alispuina on pihlajaa ja etenkin joen rannassa tuomea. Lahopuuta on runsaasti, arviolta useita kymmeniä m³/ha ja lahopuujatkumo on hyvä. Lehto-orvokki (<i>Viola mirabilis</i>), kevätlinnunherne ja mustakonnanmarja sekä pensaista näsiä ja kuusama ovat paikoin hyvin runsaita. Osin lehto on kuitenkin keskiravinteista ja lajisto tavanomaista: käenkaalia, oravanmarjaa, kieloa, valkovuokkoa, metsäkastikkaa ja taikinamarjaa sekä pohjakerroksessa metsälieko-, kerros- ja lehvasammalia. Rannan tuomitiheiköissä kasvaa lisäksi monia ranta- ja kosteiden lehtojen lajeja kuten suokelttoa, hiirenporrasta, rönsyleinikkiä, korpi-imarretta, karhunputkea ja syyläjuurta (<i>Scrophularia nodosa</i>). Kohteella on aiemmin tavattu myös vaateliaita kevätkukkijoita kuten keltavuokkoa ja pystykiurunkannusta.		
Faunatican arvoluokka	I (valtakunnallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	A (kansainvälinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012)

ID	56 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	3,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut) ja ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (perattu puro)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskivirteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja savimaiden purot, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on jo aiemmin tunnistettu arvokkaaksi ja se on järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 13. Kohteen arvo perustuu sen ekologiseen merkitykseen peltoja halkovana purokäytävänä ja mahdollisesti myös ekokäytävänä Isonkydönpuron metsäalueelta pohjoiseen. Puro on suoristettu ja perattu. Sen varrella on saraikkoo ja suurruohoniittyä sekä pajukkoa, joka on todennäköisesti tärkeä peltojen linnuille. Kohteen pohjois- ja eteläpäässä on kulttuurivaikutteisia lehtoalueita. Pohjoisosan laajempi lehto on tärkeä virkistyskäytön kannalta. Se on harvennusten vuoksi puistomainen. Puusto on uudistuskypsää kuusta, koivua ja haapaa (läpimitta rinnankorkeudelta 20–35 cm). Lehtoa on paikalla laajemminkin, mutta arvokkaaksi luontotyyppikohteeksi on rajattu osa, jossa lehtokasvillisuus on edustavinta. Runsaimpia lajeja ovat käenkaali, karhunputki, metsäkastikka, metsäorvokki, valkovuokko, ahomansikka, oravanmarja, metsäkurjenpolvi, nuokkuhelmikkä, metsäälvejuuri, sudenmarja ja kultapiisku. Kulttuurinsuosijoita ovat mm. maitohorsma ja nokkonen ja polkujen varrella piharatamo (<i>Plantago major</i>). Pensaskerroksessa kasvaa punaherukkaa, metsäruusua, vadelmaa ja lehtipuiden taimia. Puron varrella on kosteampaa ja siellä tavataan myös rönksyleinikkiä, mesiangervoa, koiranvehnää, ojakellukkaa ja nurmilauhaa.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

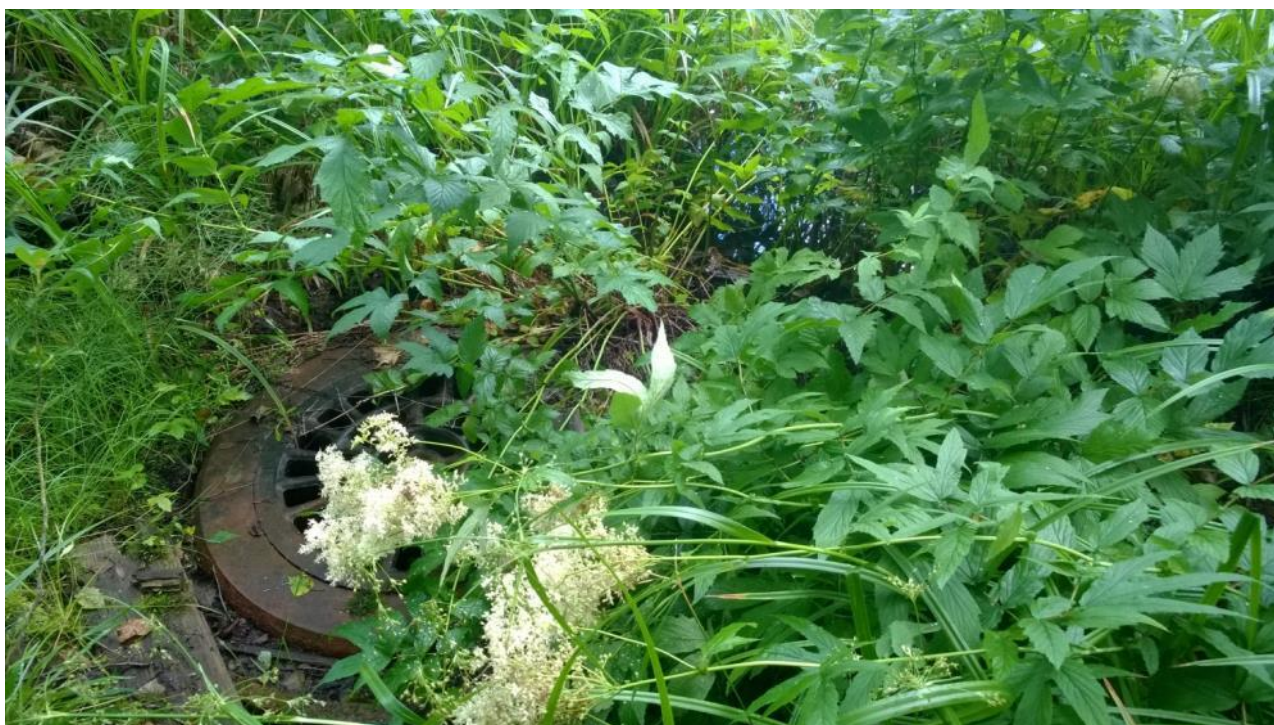
ID	57 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,07		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset suot)		
Luontotyytit	Juolasarakorpi (NigNK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 26. Tiedoista poiketen kyseessä ei kuitenkaan ole räme vaan nevakorpi. Kuvio on hyvin pieni ja vähälajinen ja sen luonnontila lieenee kärsinyt ympäröivästä metsäkäsittelystä. Hieskoivu on valtapuu. Reunoilla kasvaa nuoria kuusia ja mäntyjä sekä tuhka- ja virpajapajua (<i>Salix cinerea</i> , <i>S. aurita</i>). Mättäillä kasvaa metsävarpuja mustikkaa ja puolukkaa ja lisäksi kangasmaitikkaa ja suonihuopasammalta. Nevapinnoilla kasvaa lähes ainoastaan jokapaikansaraa sekä sammalista räme- ja kalvakkarahkasammalta (<i>Sphagnum angustifolium</i> , <i>S. papillosum</i>) ja korpikarhunsammalta		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	58 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,06		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehmusesiintymä)		
Kuvaus	Metsälehmusesiintymässä on muutama pieni puumainen ja useita pensasmaisia lehmuksia. Yksi Järvenpään suurimmista lehmusesiintymistä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	59 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,06		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (luonnontilaltaan selvästi heikentynyt lähde)		
Luontotyytit	Lähde, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kivrinteen lähde on toinen Järvenpään aiemmin tunnetuista lähteistä. Lähteessä on kaivonkansi eikä se siis ole luonnontilainen. Sen ympärillä kasvaa runsaasti korpikaislaa ja mesiangervoa eikä varsinaista lähdekasvillisuutta. Lähiympäristö ei siis ole metsäasetuksen (1234/2010) tarkoittamaa vyöhykettä, jonka puusto ja pensaskerros sekä pysyvän veden läheisyys luovat ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmaston. Kohteen ennallistaminen lienee hyvin vaikeaa, sillä lähteen toisella puolella kulkee oja ja toisella puolella kävelytie.		
Faunatican arvoluokka	IV (ei merkittävä)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	E (muu)

ID	60 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (ruoho- ja heinäkorvet)		
Luontotyytit	Ruoho- ja heinäkorpi (RhK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi.		
Kuvaus	Korpi on metsälakikohteena luonnontilaisen kaltainen, sillä sitä on aikoinaan ojitettu. Oja on kuitenkin jo tukkeutunut ja paikalla kasvaa luontotyyppille ominaista lajistoa, mm. runsaasti maariankämmeä. Kohteella kasvaa tiheää hieskoivikkoa sekä kiilto- ja tuhkapajuja ja paatsamaa. Muita runsaita lajeja ovat mesimarja (<i>Rubus arcticus</i>), viita- ja korpikastikka, rätvänä (<i>Potentilla erecta</i>), jokapaikan- ja tähtisara (<i>Carex nigra</i>, <i>C. echinata</i>), metsäalvejuuri, jouhi- ja röyhyvihvilä (<i>Juncus filiformis</i>, <i>J. effusus</i>), hiirenporras, suo-ohdake, metsäkorte ja rönsyleinikki sekä sammalista suonihuopasammal, korpilahkasammal, korpikarhunsammal ja kerrossammal.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	61 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,05		
Lakistatus	Vesilaki (lähde/lampi)		
Luontotyytit	Lähde, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Vanhan Lahdentien ja Lahden moottoritien välissä sijaitsevan Änäsin lähteen luonnontila on heikko. Ympäriällä on rakennusten jätteitä, korkeaa joutomaiden ruohokasvillisuutta ja romua. Myös lampeen on päätynyt jätteitä. Muistona asutuksesta on jäljellä laituri ja jolla. Lampi on kokonaan vesikasvien peitossa, runsaimpina isovesiherne (<i>Utricularia vulgaris</i>) ja uistinviita (<i>Potamogeton natans</i>). Kohteen ennallistamista kannattaisi harkita. Vaikka lähde/lampi on vesilain kohde, sitä ei silti voi pitää hallinnollisesti kansallisesti merkittävänä, koska luonnontila on niin selvästi heikentynyt. Se voidaan kuitenkin luokitella paikallisesti merkittäväksi, sillä se saattaa olla ennallistamiskelpoinen.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	62 (kartta s. 25)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimainen (LC) luontotyyppi		
Kuvaus	Kalliokuvion arvokkaita piirteitä on jyrkänne, joka rajoittuu Isonkydönpuron arvokkaaseen lehtoalueeseen (kuvio 51) sekä muutama selvästi vanha mänty ja yksi kelo. Kalliolla kasvaa myös joitakin pieniä kuusen ja haavan taimia sekä katajia. Jyrkänteellä kasvaa runsaasti kivikko- ja metsäalvejuurta, kallioimarretta sekä iäkäs pihlaja. Muita lajeja kuviolla ovat puolukka, metsälauha, kanerva, kangasmaitikka, metsätähti, kevätpiippo (<i>Luzula pilosa</i>), poronjäkälet, isohirvenjäkäle, tierasammalet, kivikynsisammal, seinäsammal, isokorallisammal (<i>Ptilidium ciliare</i>) ja kangaskarhunsammal		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	63 ja 64 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 2,0		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset suot)		
Luontotyytit	Pallosarakorpiräme (PsKR) = korpiräme (KR), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Rämeet ovat olleet jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisina kasviesiintyminä nro 11a ja 11b. Rämeiden luonnontila on hyvä, vaikka molempien ympäriltä metsää on harvennettu. Ojituksia ei ole tehty. Mäntyä kasvaa rämeillä harvassa (puiden keskimääräinen läpimitta rinnankorkeudelta n. 25 cm) ja alikasvoksena kuusta ja koivua. Kuvioilla on joitakin keloja. Runsaimmat lajit ovat mustikka, juolukka, pallo-, jokapaikan- ja tähtisara, isokarpalo (<i>Vaccinium oxycoccos</i>), lakka (<i>Rubus chamaemorus</i>), suopursu, kanerva, puolukka, kangasmaitikka ja tupasvilla sekä itäisemmällä rämeellä lisäksi kataja ja paatsama. Runsaimpia sammalia ovat kangas- ja rämerahkasammal (<i>Sphagnum capillifolium</i>, <i>S. angustifolium</i>) ja korpikarhunsammal.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokkaita)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	65 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	0,9		
Lakistatus	Metsälaki (ruoho- ja heinäkorvet)		
Luontotyytit	Ruohokangaskorpi (RhKgK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Monimuotoisuuden kannalta erityisen merkittävät ojittamattomat tai vesitaloudeltaan vain vähän muuttuneet korvet. Luokka I.		
Kuvaus	Kohde on jo aiemmin rajattu metsälakikohteena. Se on myös Järvenpään luontotietojärjestelmässä mainittu lehmusesiintymänä (huomionarvoinen kasviesiintymä nro 12), mutta tässä selvityksessä ei kuviolla tavattu lehmusta. Puusto on kuusivaltaista, mutta seka- ja alispuina kasvaa myös koivua sekä harmaa- ja tervaleppää. Puuston keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–30 cm. Ympäröiviä metsiä on käsitelty mutta korven luonnontila vaikuttaa hyvältä. Eteläosassa on tosin muutamia sahakantoja. Monipuolisen kenttäkerroksen runsaimpia lajeja ovat hiirenporras, oravanmarja, käenkaali, suo-orkki, ranta-alpi, liilukka, mustikka, puolukka, rönsyleinikki, jokapaikan- ja tähtisara, nuokkotalvikki (<i>Orthilia secunda</i>), nurmilauha, metsäimarre, rentukka, metsäälvejuuri, korpikaisla, vanamo (<i>Linnaea borealis</i>) ja korpi- ja metsäimarre. Pensaskerroksessa kasvaa paatsamaa ja mustaherukkaa sekä pohjakerroksessa korpi- ja okarahkasammalta, kilpilehväsamalta, korpikarhunsammalta ja luhtakuirisammalta. Kohde on Järvenpää laajin luonnontilaltaan hyvänä säilynyt rehevä korpi.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)

ID	66 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Pihoihin ja hevoslaitumeen rajautuvan lehtokaistaleen puusto on pääosin uudistuskypsää. Keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–35 cm. Kuusen ja koivun ohella kasvaa runsaasti haapaa. Puusto on myös erikäisrakenteista. Alispuina kasvaa lisäksi pihlajaa ja vaahteraa, tuomea sekä pensaskerroksessa paatsamaa, vadelmaa ja punaherukkaa. Laitumeen rajoittuvalla osalla kasvaa lisäksi nuorta harmaaleppää ja pajuja. Kielo on kenttäkerroksen valtalaji. Muita runsaita lajeja ovat käenkaali, metsäkastikka, metsäalvejuuri, metsäkurjenpolvi, lillukka, valkovuokko, purtojuuri (<i>Succisa pratensis</i>), sudenmarja, metsäorvokki, mustikka, metsäimarre ja nuokkuhelmikkä. Pohjakerroksessa kasvaa isomyyränsammalta (<i>Atrichum undulatum</i>), suikerosammalia ja kerrossammalta. Kuvion lähellä on kaadettu lehtipuita ja osa hakkuutähteistä on kasattu kuvion rajalle. Kuviolla tavattiin siilin poikanen. Kohteen risukasat ovat siilille sopivaa elinympäristöä. Lehtikarikkeen joukosta se löytää ravinnokseen selkärangattomia eläimiä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	67 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lehtolaikku rajautuu pihoihin ja voimalinjaan. Sen pohjoispuolista metsää on harvennettu voimakkaasti ja kuviollakin on merkkejä harvennuksista. Puusto on enimmäkseen nuorta kasvatusmetsää (kuusi, koivu ja haapa) mutta osa ylispuista on rinnankorkeuslähpimitaltaan jo 25 cm. Alikasvoksena on lisäksi harmaaleppää ja pihlajaa. Kuvion arvokkaisiin piirteisiin kuuluvat runsas lehtipuusto, pienet pähkinäpensaat (<i>Corylus avellana</i>) ja erittäin runsas koiranheisikasvusto. Pensaskerroksessa kasvaa lisäksi tuomea, tammen ja vaahteran taimia, metsäruusua, taikinamarjaa, punaherukkaa, kuusamaa, paatsamaa ja näsiää. Vaateliaammista lehtoruohoista kasvaa mustakonnanmarjaa. Muuten kenttäkerroksessa on tavanomaista tuoreen keskiravinteisen lehdon lajistoa, mm. kieloa, käenkaalia, oravanmarjaa, sudenmarjaa, metsäälvejuurta, nuokkuhelmikkä, valkovuokkoa, ahomansikkaa, kultapiiskua ja metsäorvokkia. Pohjakerroksessa kasvaa metsälehtösammalta, myyränsammalta ja suikerosammalia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	68 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,05		
Lakistatus	Vesilaki (lähde) ja metsälaki (lähteen välitön lähiympäristö)		
Luontotyytit	Lähde, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi ja ruohokorpi (RhK) Valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Lähde ei ole täysin luonnontilainen sillä siitä on johdettu putki läheiseen Kaitarannan tekolampeen ja siitä ilmeisesti aikoinaan lähtenyt puro on padottu. Lähteen vesi on kuitenkin kirkasta ja sen ympäristössä on ruohokorven lajistoa: hiirenporrasta, korpikaislaa, käenkaalia, oravanmarjaa, kangasmaitikkaa, vehkaa, rentukkaa, tähtisaraa, mesiangervoa, suo-ohdaketta, suo-orvokkia, rönsyleinikkiä, karhunputkea, metsäkortetta, okarahkasammalta ja korpikarhunsammalta. Lähteessä kasvaa isovesitähteä (<i>Callitriche cophocarpa</i>). Vaikka lähde on vesilain kohde, sitä ei silti voi luokitella kansallisesti arvokkaaksi, sillä sen luonnontila on heikentynyt.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	69 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	metsälaki (ruoho- ja heinäkorvet)		
Luontotyytit	Ruohokangaskorpi (RhKgK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Korven luonnontila on heikentynyt ympäröivien ojitusten vuoksi, mutta sen luontoarvoja nostaa lähellä sijaitseva lähde (kohde 68). Kuviot muodostavat yhdessä arvokkaan kokonaisuuden. Kuviolla kasvaa nuorehkoa kuusta ja hieskoivua (läpimitta rinnankorkeudelta 10–20 cm) ja joitakin järeäköjä (rinnankorkeusläpimitta n. 30 cm) haapoja. Alikasvoksena ja pensaskerroksessa on tuomea, paatsamaa ja tuhkapajua sekä vieraslaji tertsuseljaa (<i>Sambucus racemosa</i>). Kuusen taimia on melko runsaasti. Kosteimmilla paikoilla kasvaa mm. korpikaislaa, hiirenporrasta, suo-ohdaketta, suo-orvokkia, rönsyleinikkiä, rönssyrölliä, korpi- ja viitakastikkaa, isoalvejuurta (<i>Dryopteris expansa</i>), metsäkortetta, musta- ja punaherukkaa, luhtakuirisammalta ja okarahkasammalta. Kuvion reunoilla, kuivemmilla paikoilla vallitsevat kangasmetsä- ja lehtolajit: metsäalvejuuri, riidenlieko (<i>Lycopodium annotinum</i>), mustikka, vadelma, metsätähti, käenkaali ja oravanmarja sekä suikerosammalet.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	70–72 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 4,1		
Lakistatus	metsälaki (pensaikko- ja avoluhdet), vesilaki (lammet)		
Luontotyytit	Pajuluhta (PaLu), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi sekä sara- ja ruoholuhta (SRhLu), avoluhta, Etelä-Suomessa silmälläpidettävä (NT) ja valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) luontotyyppi sekä luontaisesti runsasravinteiset lammet, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Möllärinmäen lammet (tunnettu myös Mäyränojan lampina tai kosteikkona) on kaivettu laskeutusaltaiksi vuonna 2002 osana Tuusulanjärvi-projektia. Kasvillisuus on rehevää pelloilta valuvien ravinteiden ansiosta. Hevoslaidun ulottuu lammen rantaan. Se on ympäröivine avo- ja pensaikkoluhtineen kuitenkin arvokas luontokohde, varsinkin sijaitessaan linnustoarvojen vuoksi suojellun Tuusulanjärven Natura-alueen läheisyydessä. Vesi- ja rantakasvillisuudessa on monia runsasravinteisuutta ilmentäviä lajeja: leveäosmankäämi (<i>Typha latifolia</i>), kilpukka (<i>Hydrocharis morsus-ranae</i>), isolimaska (<i>Spirodela polyrhiza</i>), kurjenmiekkä (<i>Iris pseudacorus</i>) ja ratamosarpio (<i>Alisma plantago-aquatica</i>). Muita runsaita lajeja ovat ulpukka (<i>Nuphar lutea</i>), järvikaisla (<i>Schoenoplectus lacustris</i>), järvikorte (<i>Equisetum fluviatile</i>), pitkäpää-, pullo- ja viiltosara (<i>Carex elongata</i> , <i>C. rostrata</i> , <i>C. acuta</i>), punakoiso, rantayrtti, rantamatara, myrkkypeikko (<i>Cicuta virosa</i>), rantanenätti (<i>Rorippa palustris</i>), keltaängelmä (<i>Thalictrum flavum</i>) ranta- ja terttualpi (<i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>L. thyrsoiflora</i>) ja karhunputki. Pensaikkoluhdassa vallitsevat kiilto- ja tuhkapaju mutta niiden ohella kasvaa harmaaleppää ja hieskoivua. Kuvion eteläosassa pajukkoa on raivattu hevoslaitumen edustalta.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas kokonaisuus)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)

ID	73 (kartta s. 32)		
Pinta-ala (ha)	0,6		
Lakistatus	metsälaki (pensaikko- ja avoluhat)		
Luontotyytit	Pajuluhta (PaLu), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi sekä ruokoluhta (RuLu), avoluhta, Etelä-Suomessa silmälläpidettävä (NT) ja valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) luontotyyppi		
Kuvaus	Rannalla, luonnonsuojelulain mukaisten tervaleppäkorpien (-luhtien) (kuviot 74 ja 75) välissä on lajistollisesti vähämerkityksellisempi pensaikko- ja ruokoluhta, joka kuitenkin täyttää metsälain kriteerit. Pajuista kiilto- ja tuhkapaju ovat vallitsevia puuvartisia mutta niiden joukossa kasvaa myös hieskoivuja. Ruokoluhta vaihtuu järven puolella vähittäin ilmaversoiseksi vesikasvillisuudeksi.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

Kuva otettu Uudenmaan ELY-keskukselle tehtyjen vesikasviselvitysten aikana vuonna 2014

ID	74, 75 ja 77 (kartta ss. 31 ja 32)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 2,0		
Lakistatus	Luonnonsuojelulaki (tervaleppäkorpi) ja metsälaki (metsäluhdet)		
Luontotyytit	Tervaleppäluhta (TeLu), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi.		
LAKU*-kriteeri	Luonnontilaisen kaltaiset, pienialaisia laikkuja tai kapeita rantaluhtia selvästi laajemmat (> 1 ha) metsäluhdet (kohde 77) ja ojittamattomat tervaleppäluhdet (kohteet 74 ja 75)		
METSO-valintaperuste	Tervalepikkaiset metsäluhdet. Luokka I		
Kuvaus	Tuusulanjärven itärannan luhdat täyttävät luonnonsuojelulain kriteerit ja edustavat yleisintä hiirenporras-vehkavaltaista tervaleppäluhtatyyppiä. Tervaleppä on valtapuulaji. Osa puista on selvästi vanhoja: rinnankorkeuslähimitaltaan 20–30 cm. Eteläisimmässä kohteessa (77) Järeimmät ylispuut ovat rinnankorkeuslähimitaltaan jopa 40 cm. Lahoja lehtipuita on kohtalaisesti. Alikasvoksena kasvaa lisäksi jonkin verran tuomea, harmaaleppää, hieskoivua ja pihlajaa sekä pajuja. Pensaskerrossa kasvaa lisäksi mustaherukkaa ja paatsamaa. Luhdissa oli vetisiä allikoita eli rimpipintaa myös kesällä. Rimpipintojen lajeja ovat vehka, kurjenmiekka, tervtualpi, ratamosarpio, viiltosara, kurjenjalka, järvikorte ja myrkykeiso. Välipinnoilla tavataan mm. rantamataraa, rantayrttiä, korpikaislaa, ranta-alpea, pitkäpääsaraa, rantakukkaa, jokileinikkiä (<i>Ranunculus lingua</i>), suoputkea (<i>Peucedanum palustre</i>), viitakastikkaa ja luhtalemmikkiä. Mättäiden ruohovartisista ovat hiirenporras, punakoiso, mesiangervo, nokkonen ja keltaängelmä. Eteläisimmän kohteen läpi virtaa Räikilänoja sekä leveä, mahdollisesti kaivettu, kanava, joka ei kuitenkaan sanottavasti heikennä kohteen luonnontilaa. Ojassa ja kanavassa kasvaa myös vesikasveja kuten kiehkuraärvää (<i>Myriophyllum verticillatum</i>) ja pikkuvitaa (<i>Potamogeton berchtoldii</i>). Järvenrantametsissä leviää huolestuttavasti haitallinen vieraslaji karhunköynnös (<i>Calystegia sepium</i>).		
Faunatican arvoluokka	I (alueellisesti huomattavan arvokkaita)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	76 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Keskiravinteiset järvenrantakalliot, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
Kuvaus	Kallio on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 39. Sen arvo perustuu etupäässä erikoiseen kasvillisuuteen. Ruoho- ja heinäkasvillisuus on monilajista. Siellä kasvavista kasveista ketoneilikka on silmälläpidettävä (NT) ja keltamatar (<i>Galium verum</i>) vaarantunut (VU). Osa keltamataroista lieenee kuitenkin risteymiä paimenmataran (<i>Galium album</i>) kanssa ja osa takaisinristeymiä keltamataran kanssa. Viljelykarkulaisina tai -jäänteinä tavataan valko- ja kaukasianmaksaruohoa (<i>Sedum album</i>, <i>S. spurium</i>). Varsinkin jälkimmäinen leviää aggressiivisesti ja saattaa tukahduttaa alleen muuta kasvillisuutta. Muita lajeja kohteella ovat saksan- ja hopeahanhikki (<i>Potentilla thuringiaca</i>, <i>P. argentea</i>), keltaängelmä, ahdekaunokki (<i>Centaurea jacea</i>), keltamaksaruoho (<i>Sedum acre</i>), nurmi- ja ketotädyke (<i>Veronica chamaedrys</i>, <i>V. arvensis</i>), oja- ja siankärsämö (<i>Achillea ptarmica</i>, <i>A. millefolium</i>), tuoksusimake (<i>Anthoxanthum odoratum</i>), särmäkuisma, kissankello, ahomansikka, niittysuolaheinä (<i>Rumex acetosa</i>), rantakukka, koiranheinä (<i>Dactylis glomerata</i>), nurmilauha ja nurmirölli (<i>Agrostis capillaris</i>). Valitettavasti kohteella tavataan myös haitallista vieraslajia karhunköynnöstä. Nuotiopaikka kertoo, että kallio on ilmeisesti myös suosittu veneilyretkikohde.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	78 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Lehdot, joissa kasvaa yksittäin tai ryhminä saarnia		
Kuvaus	Järvenrantalehdon pääpuulajina on tervaleppä mutta luontotyyppinä ei voida pitää varsinaista tervaleppäluhtaa, sillä vetisiä allikoita ei ole ja kenttäkerroksessa vallitsevat lehtolajit. Tervalepän ohella kasvaa kookkaita pihlajia ja muutama saarni. Alikasvoksena kasvaa pihlajaa, tuomea ja harmaaleppää. Lisäksi on runsaasti saarnen taimia. Osa puustosta on järeää ja vanhaa (ylispuiden läpimitta rinnankorkeudelta jopa 35–45 cm) ja lahoa lehtipuuta on kohtalaisen runsaasti, mikä nostaa kuvion arvoa. Kenttäkerroksessa kasvavat vuohenputki, sudenmarja, mesiangervo, kieli, käenkaali, metsäkurjenpolvi, metsäalvejuuri, hiirenporras, karhunputki, ranta-alpi, kurjenmieikka, rentukka ja pensaskerroksessa kuusama, punaherukka ja vadelma. Vieraslajeista tavataan terttuseljaa ja tuoksuvatukkaa (<i>Rubus odoratus</i>).		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	79 (kartta s. 32)		
Pinta-ala (ha)	2,0		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (maakunnallisesti arvokas puisto)		
LAKU*-kriteeri	Puistot, jotka ovat puustoltaan monipuolisia ja joissa on lahonneita, kuten onttoja, lehtipuiden järeitä puuyksilöitä		
Kuvaus	Keudan ammattiopiston puistossa kasvaa lukuisia huomattava järeitä ja vanhoja (rinnankorkeusläpimitaltaan 1–1,5 m) tammia, saarnia ja lehmuksia. Useat puut ovat onttoja. Lisäksi puistossa kasvaa iäkkäitä kuusia, pihtoja, poppeleita, jalopähkinöitä (<i>Juglans</i> sp.), koristeomenapuita, vaahteroita ja ruotsinpihlajia (<i>Sorbus intermedia</i>). Rakennusten takana rantametsässä kasvaa lukuisia kookkaita, osin lahoja saarnia.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	80 (kartta s. 33)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (saniaiskorvet)		
Luontotyytit	Saniaiskorpi (SaK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut jo aiemmin Metsäkeskuksen tiedossa ja rajattu metsälakikohteena. Ympäröivää metsää on hakattu ja vaikka kohteen puusto on jätetty koskemattomaksi, on tuuli kaatanut kuviolla runsaasti järeitä puita ja se on erittäin vaikeakulkuinen. Luontoarvot ovat jonkin verran kärsineet, sillä paikoin puiden kaatuminen on aiheuttanut maan vettymistä ja mikroilmasto on muuttunut äärevämmäksi. Luontoarvot kuitenkin palautuvat, sillä saniaiskorven lajisto on edelleen paikalla vallitseva. Pystyssä seisovat tervalepät, koivut ja kuuset ovat varttuneita (rinnankorkeuslöpimitaltaan 20–25 cm). Lisäksi kasvaa kuusen ja pihlajan taimia. Valossa runsastuvaa vadellmaa on paljon. Pensaskerroksessa kasvaa lisäksi paatsamaa, tuomea ja virpajua. Kenttäkerroksen lajeista runsaimpia ovat hiirenporras, viita- ja korpikastikka, korpi-imarre, metsäalvejuuri, metsäimarre, käenkaali, röyhyvihvilä, mustikka, nurmilauha, oravanmarja ja rönsyleinikki. Pohjakerroksessa vallitsevat korpi- ja okarahkasammal.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	81 (krtta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	0,04		
Lakistatus	Vesilaki (lampi)		
Luontotyytit	Metsälampi, valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) ja Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kappelin lampea ympäröi varttunut, ylitiheä taimikko eikä ympärillä ole Metsäasetuksen tarkoittamaa välitöntä lähiympäristöä, jossa on ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmasto, joten metsälakikohdetta ei rajattu. Lammen rannoilla kasvaa pajukkoa, nuoria koivuja ja kuusia sekä mm. ratamosarpiota, leveäosmankäämiä, ojalpakkkoa (<i>Sparganium microcarpum</i>), jouhivihvilää, luhtasaraa ja ojasorsimoa. Lampi on tärkeä sammakkoeläimille ja siellä tavattiin vuoden 2012 selvityksessä (Faunatica 2013b) rupikonaa, vesiliskoa ja tavallista sammakkoa. Vaikka lampi on vesilain kohde, sitä ei voi luokitella kansallisesti arvokkaaksi, sillä kokonaisuutena kohteen luontoarvot ovat melko vähäiset.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	82 (kartta s. 27)		
Pinta-ala (ha)	0,7		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (korpi)		
Luontotyytit	Mustikkakorpi (MK), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Jampankorvessa on luultavasti aiemmin ollut laajempi korpialue, josta ko. kuvio on jääne talousmetsäympäristössä. Kuvio rajautuu pohjoisosassaan harvennukseen ja taimikkoon. Puusto on niin hyväkasvuista, ettei kohdetta voi pitää metsälain tarkoittamana vähäpuustoisena suona. Kuusen ohella kasvaa koivua ja harmaaleppää sekä joitakin mäntyjä. Keskimääräinen rinnankorkeuslähimitta on 10–25 cm. Korpi vaihtuu melko jyrkästi tuoreeksi kankaaksi ja kohde on rajattu yhtenäisen rahkasammalpeitteen mukaan. Valtalajit kenttäkerroksessa ovat mustikka ja puolukka. Lisäksi siellä kasvaa hieman metsäkortetta, pallosaraa, nuokkotalvikkia, kangasmaitikkaa, viitakastikkaa, jousivihvilää ja maariankämmeikkää. Pensaskerroksessa kasvaa joitakin paatsamia ja tuhkapajuja. Lähes yhtenäisellä mätäsennalla vallitsee korpilahkasammal. Lisäksi pohjakerroksessa kasvaa rämerahkasammalta ja korpikarhunsammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	83 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppi (OMaT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Asutuksen keskellä sijaitsevan lehtolaikon arvokkaihin piirteisiin kuuluvat hyvin järeä ylispuusto (kuusten ja koivujen keskimääräinen läpimitta rinnankorkeudelta on jopa 50–60 cm) ja pensaskerroksessa kasvavat kuusamat. Ylimmän yhtenäisen latvuserroksen rinnankorkeusläpimitta on 20–35 cm. Alispuina kasvaa lisäksi tuomea, harmaaleppää ja pihlajaa. Vaahteran taimia on melko runsaasti. Kenttäkerroksessa kasvaa tavanomaisia OMaT-lehdon lajeja (mm. oravanmarja, sudenmarja, käenkaali, kielo, valkovuokko, metsäorvokki, metsäkurjenpolvi, lilukka, metsäalvejuuri, sormisara ja ahomansikka). Aukkoisessa pohjakerroksessa tavataan metsäliekosammalta ja suikerosammalia. Lehto on luonnontilaisen kaltainen, sillä lahoppuuta on niukasti ja sieltä löytyy jonkin verran vanhaa romua sekä joitakin sahakantoja.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	84 ja 85 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 2,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut) ja muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore runsasravintainen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi ja mustikkatyyppin (MT) tuore kangas; keski-ikäinen kuusivaltainen tuore kangas, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Tuoreen kankaan puuston rakennepiirteiltään monipuoliset metsiköt, joissa on eri lahovaiheessa olevia maapuita ja kookkaita yksittäisiä haapoja. Luokka II.		
Kuvaus	Eirakenteisessa metsässä on kohtalaisesti lahopuuta (arviolta keskimäärin n. 5–10 m³/ha, kerääntymissä enemmänkin) ja muutamia järeitä kuusiylispuita (läpimitta rinnankorkeudelta jopa 55 cm) sekä järeitä kolohaapoja. Muuten puusto on varttunutta tai paikoin uudistuskypsää kasvatusmetsää (rinnankorkeusläpimitaltaan 20–35 cm). Alispuina ja myös pensaskerroksessa kasvaa lisäksi pihlajaa, harmaaleppää, raitaa ja tuomea. Rinteessä on muutama iäkäs kilpikaarnainen mänty. Kohteella on saarekkeena pieni lehtolaikku (kuvio 84), jossa kenttäkerrokskasvillisuus eroaa selvästi ympäröivästä mustikkavaltaisesta kangasmetsästä. Lehtolaikussa on muutama kookas kuusiylispuu ja runsaasti lehtipuualikasvosta. Kuvion arvo perustuukin puuston erirakenteisuuteen ja runsaaseen lehtipuustoon. Kuviolla on myös jonkin verran lahoa lehtipuuta. Ruoho- ja heinälajisto on lehtotyyppille tavanomaista: kieloa, metsäimarretta, lillukkaa, käenkaalia, sini- ja valkovuokkoa, metsäorvokkia, metsäkurjenpolvea, nuokkuhelmikkää, metsäkastikkaa, metsäkortetta ja ahomansikkaa sekä hieman hiirenporrasta ja pensaskerroksessa taikinamarjaa. Pohjakerroksessa kasvaa kerrossammalta ja isokastesammalta.		
Faunatican arvoluokka	kokonaisuus: II (paikallisesti huomattava arvokas) ja lehtokuvio yksinään: III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen) (84) ja C (seudullinen) (85)
			

ID	86 ja 87 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 1,1		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot ja kivikot)		
Luontotyytit	kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimaisia (LC) luontotyyppejä		
Kuvaus	Pihtikallion kahdesta avokalliolaikusta pohjoisempi on jo aiemmin rajattu metsälakikohteena. Se on kulkemisesta melko kulunut. Eteläisempi kuvio on laajempi ja luonnontilaisempi ja siihen liittyy sen eteläpuolella louhikko (kuvio 87). Louhikko on luontoarvoiltaan melko vaatimaton mutta se voitiin rajata metsälakikohteena osaksi kallioaluetta. Se on myös selvästi ympäristöstään erottuva. Avokallioiden liepeillä on harvaa kitukasvuista männikköä, jonka seassa on joitakin pieniä kuusia. Kasvilajisto on tavanomaista; poronjäkälien lisäksi mm. kanervaa, isohirvenjäkälää ja puolukkaa sekä hieman kalliohatikkaa (<i>Spergula morisonii</i>).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	88 ja 89 (kartta s. 28)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 0,9		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Imikkä-lehto-orvokkityypin (PuViT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi ja käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskirasvainen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lemmenjoen luonnonsuojelu- ja Natura-alueesta pohjoiseen Keravanjokivarressa säilyneet lehdot rajautuvat kapeina nauhoina peltoihin tai taimikoihin. Siellä täällä jokivarressa tapaa vaatelaita lehtokasveja, esimerkiksi kookkaita kuusamia. Laajimmat lehtolaikut rajattiin arvokkaina luontotyyppikohteina. Lehtolaikuissa kasvaa runsaasti kulttuurinsuosijalajeja ja puusto on epäluonnontilaista, minkä vuoksi ne eivät ole metsälain tarkoittamia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Arvokkain lehtokuvio (88) on haapavaltainen (seassa kasvaa myös koivuja, raitoja ja kuusia), ja sen kenttäkerroksessa kasvaa vaatelaita lajeja kuten imikkää ja lehto-orvokkia ja lisäksi huomionarvoisen laaja mäkilehtolustekasvusto. Haavikko on pääosin melko nuorta (läpimitta rinnankorkeudelta n. 20 cm) mutta kookkaampiakin puita kasvaa jonkin verran. Länsirannalta rajattu kuvio (89) on keskirasvainen ja lajistoltaan vaatimattomampi sekä kuusivaltainen. Osa kuusista on järeitä (läpimitta rinnankorkeudelta jopa 40 cm) mutta pääosin puusto on melko nuorta. Tavanomaisempia lehtolajeja molemmilla kuvioilla ovat käenkaali, metsäkurjenpolvi, kielo, nuokkuhelmikkä ja metsäkastikka. Muut lajit ovat enemmän tai vähemmän kulttuurinsuosijoita kuten vuohenputki, nurmilauha, purtojuuri, nokkonen ja mesiangervo.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	90 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto) ja vesilaki (norot)		
Luontotyyppit	Lillukka-sinivuokkotyyppin (RHeT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi ja havumetsävyöhykkeen norot, puutteellisesti tunnettu (DD) luontotyyppi		
Kuvaus	Pihoihin rajautuvakulttuurivaikutteinen lehtolaikku on jäänne yhtenäisestä jokivarren lehtoalueesta Haarajoella. Laajempia lehtokokonaisuuksia on säilynyt muualla Haarajoen alueella (kuviot 91–95 ja 97). Arvokkaimpia piirteitä kuviolla ovat pensaskerroksen kuusamat ja näsiät ja kenttäkerroksessa vaateliäs lehtolaji mustakonnamarja. Lisäksi kuviolla on peruskarttaan merkitsemätön noro. Puusto on erirakenteista. Järeimmät ylisuuset ovat rinnankorkeusläpimitaltaan n. 35 cm mutta ylimmän yhtenäisen latvuserroksen puut 15–25 cm. Kuusen ohella kasvaa melko runsaasti haapaa. Alikasvoksena on harmaaleppää ja pensaskerroksessa pihlajan taimia ja tuomea. Kohteen luontotyyppiluokittelu on hankalaa. Kohteessa on lehtokasvillisuutta jäänteinä asutuksen keskellä. Hyviä luontotyyppin ilmentäjälajeja puuttuu lajistosta, koska kasvillisuuden koostumus on sattumanvarainen otos aiemmin monilajisemmasta kasviyhteisöstä. Vaateliäiden lehtopensaiden esiintymisen perusteella lehto luokiteltiin runsasravinteiseksi. Pensaskerroksessa on lisäksi runsaasti taikinamarjaa. Yleisimmät kenttäkerroslajit ovat kielo, lillukka, metsäkastikka, ahomansikka, valkovuokko, metsäalvejuuri, metsäkorte, tesma, metsäimarre ja kultapiisku. Noron varrella kasvaa lisäksi hiirenporrasta, rönsyleinikkiä, mustaherukkaa ja leskenlehteä. Noro oli kartoitushetkellä elokuussa lähes kuivillaan, eikä sen luontoarvoja voi pitää niin merkittävänä, että kohde luokiteltaisiin kansallisesti arvokkaaksi, vaikka se onkin vesilain kohde.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	91 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	3,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Puolukka-lillukkatyytin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi, sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi ja käenkaali-mesiangervotyytin (OFit) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Vähintään 2 ha laajuiset, varttuneet tai sitä vanhemmat lehdot, joissa on kahteen eri lahoasteluokkaan kuuluvaa lahopuuta yhteensä yli 10 m ³ /ha sisältäen läpimitaltaan vähintään 20 cm lahopuita		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa lahopuuston määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I.		
Kuvaus	Kohde on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 2. Se on laajin Haarajoella säilynyt jokivarsilehto. Sen lajistossa on niin runsaasti vaatelaita lajeja, kookkaita kuusamia sekä lehtotyyppejä rinteiden yläosan kuivasta lehdestä joen rannan kosteaan suuruholehtoon, että on perusteltua suositella sen kaavoittamista suojelualueeksi. Lahopuuta on runsaasti ja siitä merkittävä osa koivupötkelöitä. Puusto on erirakenteista ja ylimpiin latvuserroksiin kuuluvien kuusten, koivujen ja mäntyjen läpimitta rinnankorkeudelta 25–40 cm. Haavat ovat hieman nuorempia (läpimitta rinnankorkeudelta 15–30 cm). Alispuina on harmaaleppää, pihlajaa ja tuomea. Kuusamaa kasvaa paikoin tiheikköinä. Pensaskeroksessa kasvaa lisäksi metsäruusua, mustaherukkaa, taikinamarjaa ja näsiä. Rannassa on myös pajukkoa. Vaateliampia lajeja kenttäkerroksessa ovat lehtotähti, lehto-orvokki, mustakonnanmarja, lehtopalsami ja mäkilehtoluste. Tavallisempaan lehtolajistoon kuuluvat kielo, lillukka, käenkaali, valkovuokko, jänönsalaatti, tesma, sudenmarja, metsäorvokki, ja metsäkurjenpolvi. Lähempänä rantaa mesiangervo ja vuohenputki ovat runsaita. Kuivien lehtojen lajistoa on ylärinteessä, jossa kasvaa myös kilpikaarnaisia mäntyjä: puolukkaa, lillukkaa, ahomataraa, ahomansikkaa, mustikkaa ja sormisaraa. Pohjakerros on aukkoisen. Tavallisia sammallajeja kuviolla ovat kerrossammal ja isokastesammal.		
Faunatican arvoluokka	II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	92 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Lillukka-sinivuokkotyytin (RHeT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi		
Kuvaus	Kulttuurivaikutteinen lehtolaikku rajautuu länsipuoleltaan pihaan ja itäpuoleltaan nuoreen männikköön sekä rannassa pajukkoon. Puusto ja aluskasvillisuus ovat aukkoisia, ja valoisuudesta voimakkaana kilpailijana hyötynyt metsäkastikka on runsas. Kuviolla on vanha rakennuksen kivijalka ja viljelyjäänteinä omenapuu. Kuvion reunalla, pihaniityllä kasvaa harvinaista hakarasaraa (<i>Carex spicata</i>). Ylispuina kasvaa joitakin järeitä kuusia, koivuja ja mäntyjä (läpimitta rinnankorkeudelta 40–45 cm). Muutenkin puusto on varttunutta tai uudistuskypsää. Haapaa ja raitaa kasvaa sivupuulajeina. Luontoarvoja lisäävät muutamit kolohaavat. Kenttäkerroksessa kasvaa paitsi tavallisia tuoreiden lehtojen lajeja (kieloa, metsäkurjenpolvea, nuokkuhelmikkää, lillukkaa ja valkovuokkoa, metsäorvokkia ja tesmaa) myös vaateliaampia ja runsasravinteisuutta ilmentäviä kasveja kuten mäkilehtolustetta, lehtoleinikkiä ja letohorsmaa (<i>Epilobium montanum</i>). Viimeksi mainittu voi olla myös puutarhasta lehtoon siirtynyt laji. Muita kulttuurivaikutuksesta hyöttyviä lajeja ovat peurankello, vuohenputki, nokkonen, purtojuuri ja rönsyleinikki. Pensaskerroksessa kasvaa pihlajan taimia, mustaherukkaa ja metsäruusua ja pohjakerroksessa kerrossammalta ja metsäliekosammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	93 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	0,5		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyypin (OMaT) tuore keskivänteinen lehto ja käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) kostea runsasvänteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantuneita (VU) luontotyyppiä		
Kuvaus	Edellistä kuviota (92) vastapäätä joen rannalla on lehtolaikku, josta valtaosa on runsasvänteistä kosteaa lehtoa ja jossa kasvaa vaateiasta lehtopalsamia. Kauempana rannasta on tuoretta lehtoa, josta vaateiimmat lehtolajit puuttuvat. puusto on eri-ikäisrakenteista. Kuusi ja koivu ovat valtapuulajeja ja niistä järeimmät ovat rinnankorkeuslähimitaltaan jopa 40 cm. Kuviolla kasvaa lisäksi yksi monihaaraainen, huomattavan järeä (lähimitta rinnankorkeudelta n. 50 cm) raita. Alispuina ja pensaskerroksessa kasvaa tuomea ja harmaaleppää sekä rannassa pajuja. Lahopuuta on kohtalaisesti. Kolopuut ja lahoppokellöt lisäävät kuvion luontoarvoja. Kosteaa lehtoa ruohoja ja heiniä ovat mm. mesiangervo, metsäkorte, sudenmarja, ojakellukka, metsäalvejuuri, rönksyleinikki, punaherukka, vuohenputki, nurmilauha, vadelma, käenkaali ja metsäkurjenpolvi. Kuviolla on pari allikkoa, joissa kasvaa vehkaa. Kauempana rannasta erityisesti kiolo, ahomansikka, kevätpiippo, taikinamarja ja ahomatara ovat runsaita. Käenkaalia kasvaa runsaasti koko kuviolla. Pohjakerroksessa kasvaa metsäliekosammalta, suikerosammalia, isokastesammalta ja metsälehtösammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	94 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	1,0		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaidut)		
Luontotyytit	Sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi ja käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, joissa on lehdolle tyypillistä lajistollista monipuolisuutta (runsas lehtoruohoisto, lehtopensaita, vaateliaat lehtolajit). Luokka II		
Kuvaus	Lehdon arvokkain piirre ovat pensaskerroksen lukuisat huomattavan kookkaat kuusamat. Lisäksi kuviolla on laajoja mäkilehtolusteen kasvustoja. Kuten muissakin Haarajoen jokivarsilehdoissa, puusto on erirakenteista ja kookkaimmat ylispuut rinnankorkeuslähimitaltaan n. 40 cm. Rannan lähellä on kosteaa suurruoholehtoa ja kauempana rannasta tuoretta lehtoa. Pohjoisosassa on kuusen ja koivun ohella runsaasti haapaa ja nuorta vaahteraa. Kuvio on pinta-alaltaan niin suuri ja luonnontilaltaan hyvin säilynyt, että se on luokiteltava paikallisesti huomattavan arvokkaaksi. Myös lahopuuta on kohtalaisesti ja etenkin pohjoisosassa jopa runsaasti lahoja koivupötkelöitä. Tuoreitten lehtojen vaateliaista lehtoruohoista tavataan lehto-orvokkia, muu lajisto on tavanomaisempaa: kieloa, lillukkaa, metsäkastikkaa, metsäalvejuurta, käenkaalia, metsäorvokkia, valkovuokkoa ja sormisaraa. Lehdon kosteammassa osassa kasvaa mm. mesiangervoa, metsäkurjenpolvea, nokkosta, ojakellukkaa, metsäkortetta, hiirenporrasta ja rönsyleinikkiä sekä aivan rannassa lisäksi rantakasveja kuten ranta-alpia, kurjenmiekkää ja viiltosaraa. Pohjakerroksessa kasvaa mm. metsäliekosammalta.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (seudullinen)
			

ID	95 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Puolukka-lillukkatyytin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Rinnelehto rajautuu vanhojen autiotalojen pihapiireihin, jossa on runsaasti romua ja roskaa. Arvokkaimpiin piirteisiin kuuluu Järvenpäässä harvinainen luontotyyppi ja huomattavan järeä puusto sekä lahoppuun runsaus. Kookkaimpien kuusten, koivujen ja mäntyjen läpimitta rinnankorkeudelta on 40–50 cm. Haavat ovat nuorempia (rinnankorkeusläpimitta 20–25 cm) ja alispuina kasvaa myös harmaaleppää, tuomea, raitaa ja pihlajaa. Pensaskerroksessa kasvaa runsaasti koiranheittä, taikinamarjaa ja kuusamaa. Tavallisimpia ruohoja heiniä ovat kielo, sormisara, puolukka, ahomansikka, lillukka, mustikka, kultapiisku, ahomatara, metsäapila ja metsäkurjenpolvi. Monin paikoin kenttäkerrokskasvillisuus on hyvin niukkaa.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	96 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	1,4		
Lakistatus	Metsälaki (rantaluhdat)		
Luontotyytit	Pajuluhta (PaLu), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi ja sara- ja ruoholuhta (SRhLu) (avoluhta), valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) ja Etelä-Suomessa silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi		
Kuvaus	Keravanjokeen laskevan sivuhaaran rannoilla ja mutkiin muodostuneilla särkillä on rehevää luhtakasvillisuutta laajana yhtenäisenä alueena. Paikoin on tiheitä pajukoita ja paikoin avoluhtaa, jossa runsaita ovat mm. leveäosmankäämi, myrkkyykeiso, viilto- ja luhtasara, ruokohelpi (<i>Phalaris arundinacea</i>), vehka, järvikorte ja ranta-alpi. Rannoilla kasvaa lisäksi hieskoivuja.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	97 (kartta s. 29)		
Pinta-ala (ha)	0,7		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut ja pienvesien välittömät lähiympäristöt) ja vesilaki (purot)		
Luontotyytit	sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) tuore runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi ja käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Hyvin luonnontilaisesti mutkittelevan, Keravanjokeen laskevan puron itärannalla on kapealti samankaltaista runsasravinteista lehtoa kuin lähellä sijaitsevassa Haarakoen laajimmassa jokivarsilehdossa (kuvio 91). Puron länsiranta kuuluu Tuusulaan. Puusto on paikoin melko nuorta (kuusta, koivua ja vähän mäntyä) mutta järeitä ylispuita on lukuisia (läpimitta rinnankorkeudelta jopa 45 cm). Aivan puron partaalla on kostea suuruoholehtoa ja kauempana rannasta, rinteessä tuoretta lehtoa. Lajisto on enimmäkseen tavanomaista tuoreille lehdolle (käenkaali, lillukka, metsäkurjenpolvi, kielo ja metsäkastikka), mutta runsasravinteisuudesta kertoo mm. mäkilehtolusteen, mustakonnanmarjan ja kuusaman esiintyminen. Puron rannalla kasvaa mm. mesiangervoa, ojakellukkaa, huopaohdaketta, syyläjuurta, koiranvehnää, seittitakiaista, vuohenputkea ja leskenlehteä. Puro on luonnontilainen vesilain kohde, minkä vuoksi kohde on luokiteltava kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)

ID	98–101 (kartta s. 26)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 3,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät) ja metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaisen lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi ja käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen kankaan puustoltaan varttuneet tai uudistuskypsät metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja), eri laholuokkiin kuuluvaa lahopuuta yli 5 m ³ hehtaarilla. Luokka II		
Kuvaus	Pietilässä asutukseen lomassa, voimalinjaraivion molemmin puolin on säilynyt uudistuskypsää lehtomaista kangasmetsää, jossa on kohtalaisen runsaasti lahopuuta, osa jo pitkälle lahonneutta (hyvä lahopuujatkumo). Puuston keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 20–35 cm ja järeimpien ylispuiden jopa 45 cm. Kuusi on valtapuu mutta sen ohella kasvaa koivua ja, etenkin koillisosassa, runsaasti haapaa. Voimalinjaraivion koillispuolella on kahden rakennuksen jäänteet. Kangasmetsän sisällä on kaksi metsälain lehtokuviota, jotka ovat lajistoltaan vaatimattomia mutta joiden arvokkaisiin piirteisiin kuuluu järeä puusto ja runsas lahopuun määrä. Lehdot myös erottuvat ympäröivästä kangasmetsästä melko hyvin metsävarpujen puuttuessa kenttäkerroksesta. Tavallisimpia lehtolajeja kuviolla ovat mm. käenkaali, lillukka, kielo, metsäalvejuuri, ahomansikka, metsäkurjenpolvi, metsäkastikka ja metsäimarre. Pensaskerroksessa kasvaa taikinamarjaa ja pohjakerroksessa seinä- ja kerrossammalta sekä lehväsamalia. Koillisosassa kasvaa lisäksi mäkilehtolustetta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokkaita)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	102 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (kookkaita mäntyjä)		
Kuvaus	Vanhankyläniemen kärjessä kasvaa lukuisa joukko komeita, hyvin iäkkäitä kilpikaarnaisia mäntyjä ja keloja. Puut ovat maisemallisesti tärkeitä. Niiden rinnankorkeuslähimittana on 35–55 cm. Kuviolla kasvaa myös järeäköjä tervaleppiä (lähimittana rinnankorkeudelta 30–40 cm) ja pohjoispäässä lisäksi iäkkäitä katajia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	103 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	2,1		
Lakistatus	Luonnonsuojelulaki (jalopuumetsiköt) ja metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Vuohenputkityypin (AegT) tuore runsaravinteinen lehto, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen (CR) luontotyyppi ja jalopuulehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
LAKU*-kriteeri	Lehdot, joissa kasvaa runkoläpimitaltaan vähintään 7 cm vaahteroita yhteensä vähintään 20 runkoa hehtaarilla		
METSO-valintaperuste	Lehdot, joissa kasvaa kookkaita vanhoja tai lahovikaisia jaloja lehtipuita yksittäin tai ryhminä. Luokka I.		
Kuvaus	Terveyskeskuksen länsipuolella mäessä sijaitseva jalopuulehto on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 37b. Puusto on erirakenteista (ylin yhtenäinen latvuserkos rinnankorkeusläpimitaltaan 20–35 cm) ja ylispuusto (kuuset, koivut ja männyt) on hyvin järeää (rinnankorkeusläpimitta jopa 50 cm). Arvokkain piirre on kuitenkin alispuina kasvavat vaahterat, joista osa vanhoja ja lahoja. Lisäksi kasvaa haapaa sekä runsaasti saarnen ja tammen taimia, jotka tosin ovat luultavasti saaneet alkunsa Vanhankylänniemen alueella istutettujen puiden siemenistä. Myös vaahteran taimia on paljon eli lehto säilyy jalopuustoisena tulevaisuudessakin eikä kuusettuminen uhkaa sen luontoarvoja. Lahopuuta on parhaimmillaan useita kymmeniä m³/ha. Runsaimmat kenttäkerroslajit ovat kielo, vuohenputki, metsäalvejuuri, hiirenporras, nuokkuhelmikki, rönsyleinikki, käenkaali, oravanmarja, metsäkurjenpolvi, metsäimarre, salokeltano, valkovuokko, sormisara, jänönsalaatti ja karhunputki. Pensaskeroksessa kasvaa kuusamaa, koiranheittä, vadelmaa ja taikinamarjaa sekä pohjakeroksessa kerrossammalta, suikerosammalia, isomyyränsammalta ja metsälehtväsammalta. Kulttuurivaikutuksesta kertoo ukkomansikan, kyläkellukan (<i>Geum urbanum</i>) ja koiranheinän esiintyminen. Kohde on luonnonsuojelulain tarkoittama jalopuumetsikkö, joka tulee suojella kaavoituksessa.		
Faunatican arvoluokka	I (alueellisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	104 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	2,8		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (perinneympäristökokonaisuus)		
Luontotyytit	Karut kalliokedot, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi sekä karut pienruohokedot ja tuoreet pienruuhoniityt, valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalaisia (CR) luontotyyppejä		
LAKU*-kriteeri	vähintään 0,5 ha laajuiset, hoitamattomat, kuivat niityt tai kedot, joiden eliölajisto on edustavaa ja monimuotoista		
Kuvaus	Vanhankylänniemen kallioketojen ja niittyjen muodostama usean hehtaarin kokonaisuus on poikkeuksellisen arvokas koko Uudenmaan mittapuulla. Kohde on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 37a, jolle suositetaan hoito- ja käyttösuunnitelman tekemistä. Kohde hyötyisi säännöllisestä niitosta ja vieraslajien poistosta. Parhaimpia selvityksessä havaittuja perinnebiotooppien huomionarvoisia putkilokasvilajeja (Raatikainen 2009) ovat silmälläpidettävä (NT) ketoneilikka, vaarantunut (VU) keltamatar, ruoholaukka (<i>Allium schoenoprasum</i>), valkomaksaruoho (viljelykarkulainen), hakarasara, peurankello, mäkilemmikki (<i>Myosotis ramosissima</i>), aholeinikki ja verikurjenpolvi (<i>Geranium sanguineum</i>, viljelykarkulainen). Lisäksi aiemmissa selvityksissä kohteella on havaittu hiirenhäntää (<i>Myosurus minimus</i>), kevätädtykettä (<i>Veronica verna</i>), hietalemmikkiä (<i>Myosotis stricta</i>) sekä silmälläpidettäviä jakkiä (<i>Nardus stricta</i>) ja papelorikkoa (<i>Saxifraga granulata</i>). Muita tässä selvityksessä havaittuja karujen kallioketojen tyyppilajeja ovat keltamaksaruoho, tuoksusimake, viherjäsenruoho (<i>Scleranthus annuus</i>), ahosuolaheinä, huopakeltano, mäkitervakko (<i>Lychnis viscaria</i>) ja ahdekaunokki. Karujen pienruohoketojen ja -niittyjen tyyppilajeja kohteella ovat lisäksi kissankello, ahomansikka, hakamaapoimulehti (<i>Alchemilla subcrenata</i>), punanata, päivänkakkara, metsäapila ja nurmiröllä. Kohteen arvoa lisäävät lukuisat hyvin kookkaat, monesti lahot tai ontot (jalo)puut kuten vaahterat, saarnet, tammet, männyt ja pihlajat yksittäin tai ryhminä. Kookkaimpien puiden ympärysmitta lähenee metriä. Perinneympäristön huonoa tilaa indikoivia, ns. miinuslajeja (Raatikainen 2009) kohteella ovat mm. pelto-ohdake (<i>Cirsium arvense</i>), koiranputki (<i>Athriscus sylvestris</i>) ja nokkonen. Lisäksi haitallinen vieraslaji komealupiini uhkaa vallata alaa. Myös koristekasvikarkulaisina, laajoina kasvustoina kasvavat pallomehiparta (<i>Jovibarba globifera</i>) ja kaukasianmaksaruoho saattavat syrjäyttää alkuperäislajistoa. Lisäksi keltamataraa uhkaa haitallisen vieraslajin, paimenmataran, esiintyminen. Lajit risteävät keskenään ja puhdas keltamatar on käynyt uhanalaiseksi.		
Faunatican arvoluokka	I (alueellisesti huomattavan arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	C (maakunnallinen)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	105 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,8		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaidut)		
Luontotyyppi	Puolukka-lillukkatyyppin (VRT) kuiva keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Väärämäen lehdon arvokkaiisiin piirteisiin kuuluvat rauhoitetun valkolehdokin kasvupaikka ja järeä, monipuolinen ja erirakenteinen puusto. Ylispuina on jättimäisiä kuusia ja kilpikaarnaisia mäntyjä (läpimitta rinnankorkeudelta jopa 55 cm). Keskimäärin vallitsevan latvuserroksen puuston rinnankorkeusläpimitta on 20–35 cm. Havupuiden ohella kasvaa melko runsaasti haapaa ja hieman nuoria vaahteroita, tammia, raitoja, koivuja, tuomia ja pihlajia. Lehtipuiden taimia on pensaskerroksessa paljon eli lehto säilyy sekapuustoinen tulevaisuudessa eikä kuusettuminen uhkaa sitä. Lahopuuta on niukasti. Kuivan lehdon lajistoa on eniten kuvion keskiosassa, kumpareen päällä, ja rinteiden alaosassa on myös tuoreitten lehtojen lajeja. Kenttäkerroksessa kasvaa kieloa, nuokkuhelmikkää, puolukkaa, mustikkaa, metsäkastikkaa, valkovuokkoa, metsäimarretta, metsälauhaa, ahomansikkaa, metsäkurjenpolvea, ahomataraa ja kivikkoalvejuurta. Pensaskerroksessa kasvaa paatsamaa, katajaa, metsäruusua ja vadelmaa sekä pohjakerroksessa mm. kerrossammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	106 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Käenkaali-mesiangervotyyppin (OFIT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lehtolaikun luonnontila on heikentynyt, sillä se rajautuu taimikkoon ja tasaikäiseen nuoreen kasvatusmännikköön ja kuviolla kasvaa runsaasti kulttuurinsuosijalajeja. Kuviolla on muutamia isoja sahakantoja, mutta puusto on kuitenkin eri-rakenteista. Lehto rajattiin arvokkaana luontokohteena, koska ylispuina on jättimäisiä kuusia (rinnankorkeusläpimitta jopa 60 cm), joista yksi pystyyn kuollut. Lisäksi on muutamia kookkaita (läpimitta rinnankorkeudelta n. 35 cm) lahoja raitoja, jotka ovat luonnon monimuotoisuudelle hyvin tärkeitä. Sivupuulajeina kasvaa nuorehkoa koivua, haapaa, vaahteraa, tuomea ja pihlajaa. Lehtipuiden taimia on runsaasti. Kenttäkerroksen valtalaji on kiolo ja lisäksi yleisinä kasvavat mesiangervo, hiirenporras, rönsyleinikki, valkovuokko, metsäkastikka, metsäalvejuuri, metsäkurjenpolvi, salokeltano ja lillukka. Muita lajeja ovat mm. mustikka, ojakellukka ja kulttuurivaikutuksesta hyötynneet koiranputki ja nokkonen. Pensaskerroksessa kasvaa paatsamaa ja lehtipuiden taimia sekä pohjakerroksessa metsäliekosamalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	107 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (rantaluhdat)		
Luontotyytit	Tervaleppäluhta (TeLu), valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Tervalepikko rajautuu Möllärinmäen luhtaan ja Vähäjärveen. Kuvio on kapea kaistale ruovikon ja sara-ruoholuhtan välissä. Se ei täytä luonnonsuojelulain luontotyyppin kriteereitä; mätäs- ja rimpipintojen vaihtelu ei ole selvää eikä mättäillä kasva saniaisia. Kohteen luonnontilaa heikentää siellä esiintyvä haitallinen vieraslaji karhunköynnös. Kyseessä on kuitenkin pysyvästi kostea, luhtainen tervaleppäyhdyskunta, jossa muut puulajit eivät ole kilpailukykyisiä tervalepän kanssa. Tervalepän ohella kasvaa hieman hieskoivua, tuomea ja kiiltopajua. Puusto on melko nuorta (rinnankorkeusläpimitta alle 20 cm). Ruohovartistilajisto on monipuolinen. Runsaimpia lajeja ovat viitakastikka, mesiangervo, ranta-alpi, suoputki, punakoiso, pelto- ja järvikorte (<i>Equisetum arvense</i>, <i>E. fluviatile</i>), korpikaisla, kurjenmiekka, rönsyleinikki, nokkonen, luhtalitukka, kurjenjalka, myrkkyykeiso, pitkäpääsara ja vehka. Lisäksi kasvaa hieman mustaherukkaa.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	108 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,4		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaidut)		
Luontotyytit	Käenkaali-mesiangervotyyppin (OFIT) kostea runsasravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohde on ollut jo aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 38. Tässä selvityksessä aiempaa rajausta muutettiin niin, että mukaan otettiin myös niemenkärjen järeät vaahterat ja tervalepät. Vanhan rajauksen mukaisella osalla kuvio on hyvin kapea kaistale rannassa, jossa se rajautuu puistonurmeen. Venevalkaman tieltä on raivattu jonkin verran puustoa mutta rannassa on kuitenkin jäljellä sen verran rantalehdon kasvillisuutta ja järeitä puita, että lehto voitiin rajata arvokkaana luontotyyppikohteena. Se on myös maisemallisesti arvokas. Koivu ja tervaleppä ovat valtapuulajit. Niiden keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 25–35 cm mutta kookkaimmat puut ovat rinnankorkeusläpimitaltaan jopa 50 cm. Lisäksi kasvaa muutamia saarnia (viljelykarkulaisina/istutettuina), vaahteroita ja pihlajia. Lehtipuiden taimia on runsaasti. Pensaskerroksessa kasvaa lisäksi tuomea, vadelmaa, koiranheittä, taikinamarjaa, mustaherukkaa, paatsamaa ja metsäruusua. Ruohovartisista esiintyy kieloa, mesiangervoa, hiirenporrasta, nokkosta, karhunputkea, sudenmarjaa, nurmilauhaa, keltaängelmää ja metsäkurjenpolvea sekä kulttuurivaikutuksesta hyötyvinä koiranputkea, kyläkellukkaa ja pujoa. Vieraslajeina kasvaa tervtuseljaa ja karhunköynnöstä. Jälkimmäinen on levinnyt lähes kaikkialle Tuusulanjärven rantametsiin.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	109 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehto)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskivänteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Kumpareen päällä on aluskasvillisuudeltaan paikoin kulunut lehtolaikku, johon kuuluu frisbeegolfradan maalialue. Kulkuväylä maalialueelle on jätetty rajauksen ulkopuolelle. Lehto on rajattu arvokkaana luontotyyppikohteena, koska sen puusto on huomiota herättävän kookasta. Vaahteroiden ja kilpikaarnaisten mäntyjen läpimitta rinnankorkeudelta on jopa 65 cm. Lisäksi on yksi järeä tammi sekä runsaasti nuorta vaahteraa ja pihlajaa sekä katajaa. Jalopuut ovat mitä todennäköisimmin istutettuja eikä lehto ole luonnontilainen. Kenttäkerrosta peittää kielo. Sen ohella kasvaa ahomataraa, nurmitädykettä, särmäkuismaa, kurjenkelloa, ahomansikkaa, kyläkellukkaa, lehtonurmikkaa, metsälauhaa ja mustikkaa. Kulttuurivaikutteisen kuvion luontotyyppiä ei ole helppo määrittää, mutta lajeista suurin osa on yleisiä tuoreissa lehdoissa, vaikkakin luontotyytin nimilajit puuttuvat lajistosta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	110 ja 111 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (kookkaita lahoja lehtipuita)		
Kuvaus	Alun perin istutusalkuperää olevat erittäin kookkaiden, osin lahojen vaahteroiden ja valkosalavien sekä alkuperäislajiin kuuluvien tervaleppien kasvupaikat on rajattu arvokkaina luontokohteina. Kuvio 110 on osin vanhaa hylättyä pihapiiriä. Järeimpien puiden rinnankorkeuslähimitta on jopa 1 m. Salavat ovat pienempiä (lähimitta rinnankorkeudelta 20–40 cm), mutta niistäkin monet ovat lahoja ja siksi arvokkaita. Puissa on rikkikääpää (<i>Laetiporus sulphureus</i>; kuva), eteläistä lajia, joka kasvaa useimmiten puistojen ikivanhoissa tammissa ja Etelä-Suomen tammimetsissä mutta jolle kelpaavat isäntälajiksi muutkin lehtipuut. Vanhat puistopuut ovat usein onttoja tai osin lahoja, ja ne ovat merkittävä elinympäristö monimuotoiselle lahopuueliöstölle (Peuhu & Siitonen 2011).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	112 (kartta s. 31)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (järeitä tammia)		
Kuvaus	Kohde on osa Järvenpään luontotietojärjestelmässä olevaa huomionarvoista kasviesiintymää nro 37b. Paikalla on aiemmin ollut Järven rantaan asti ulottuva rantalehto, jossa on ilmeisesti tervalepän ohella kasvanut jaloja lehtipuita. Nyttemmin rannan puusto raivattu ja paikalla kasvaa mesiangervovaltaista kosteaa suuruuhoniittyä. Tien lähellä puusto on raivattu nurmikentän tieltä. Nurmikentän ja mesiangervoniityn väliin on jätetty rivistö arvokkaita ikivanhoja tammia, joista monet ovat lahoja ja onttoja. Puiden läpimitta rinnankorkeudelta on 50–85 cm. Tammien alla kasvaa vielä joitakin lehtokasveja kuten mustakonnanmarjaa sekä vaahteran taimia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

Kuva on huhtikuulta 2015, jolloin tammiin käytiin asentamassa kovakuoriaispyydyksiä Järvenpään lahopuukuoriaisselvitystä varten

ID	113 ja 114 (kartta s. 32)		
Pinta-ala (ha)	31,8		
Lakistatus	Kuuluu Natura 2000 -verkoston alueeseen FI0100046 (Tuusulanjärven lintuvesi) ja lintuvesiensuojeluohjelmaan LVO010008 (Tuusulanjärven pohjois-, länsi- ja eteläosat)		
Luonto-tyypit	Koivuluhta (KoLu), valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) ja Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) luontotyyppi, pajuluhta (PaLu), valtakunnallisesti silmälläpidettävä luontotyyppi sekä ruoko- ja kaislaluhta (RuKsLu), korteluhtaa (KorLu) ja sara- ja ruoholuhta (SRhLu), valtakunnallisesti elinvoimaisia (LC) ja Etelä-Suomessa silmälläpidettäviä luontotyyppejä		
LAKU*-kriteeri	Vesistöjen metsä-, pensaikko- ja avoluhtien yhdistelmistä koostuvat, vähintään 30 hehtaarin laajuiset luonnontilaiset tai vähän ojitetut luhtakokonaisuudet sekä luonnonympäristöt, joissa on alueellisesti uhanalaisen (RT) lajin populaatio		
METSO-valintaperuste	Koivikkaiset lahoppuustoiset rantaluhdat, joissa on metsäluhdille tyypillistä märkäpintojen ja mätäspintojen vuorottelua. Luokka I		
Kuvaus	Tuusulanjärven pohjoisosan länsiranta on otettu mukaan Natura-verkostoon linnustoarvojensa vuoksi mutta alueella on myös Natura-luontotyyppejä: kostea suurruohokasvillisuus sekä vaihtelun runsaasti ja rantasuot. Luhtaan on paikoin kaivettu pihoihin johtavia kanavia, jotka eivät kuitenkaan merkittävästi heikennä kohteen luontoarvoja. Metsäluhta on hieskoivuvaltainen mutta koivun ohella kasvaa myös melko runsaasti tervaleppää ja hieman vähemmän harmaaleppää sekä raitaa ja muita pajuja, tuomea ja paatsamaa. Puiden rinnankorkeuslähpimitta on n. 10–20 cm. Lahoppuuta on kohtalaisen runsaasti ja siitä merkittävä osa pystyyyn kuolleita puita. Metsäluhdan ruohovartislajisto on monipuolista. Runsaampiin lajeihin kuuluvat mesiangervo, korpi- ja viitakastikka, viilto- ja pitkäpääsara, ranta-alpi, metsä- ja peltokorte, rentukka, suoputki, kurjenjalka, myrkkyykeiso, kurjenmiekka, kurjenjalka, suo-orvokki ja punakoiso. Allikoissa on lisäksi vehkaa ja raatetta. Sammalista tavataan okarahkasammalta ja luhtakuirisammalta. Laajalla alueella kasvaa alueellisesti uhanalaista (RT) korpiorvokkia. Lajin kasvupaikka on rajattu omana kuvionaan 114. Sara- ja ruoholuhtaa on eniten järven pohjukassa ja korte- ja ruokoluhtaa rajatun alueen eteläosassa. Luhta vaihtuu ilman selvää rajaa vesikasvillisuudeksi. Periaatteessa luhtakasvillisuus eroaa vesikasvillisuudesta turvekerroksensa puolesta, jonka alla on mutaa tai liejua. Ilmaversoinen, vesikasvillisuuteen kuuluva ruovikko on pyritty jättämään rajauksen ulkopuolelle. Rajaus on tehty osin ilmakuva apuna käyttäen.		
Faunatican arvoluokka	kokonaisuus: I (valtakunnallisesti arvokas) ja korpiorvokin kasvupaikka yksinään: II (alueellisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	A (kansainvälinen) (113) ja C (maakunnallinen) (114)
			

*Luonnonympäristöjen arvottamisen kriteeristö Uudellemaalle (Uudenmaan liitto 2012).

ID	115 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset suot)		
Luontotyytit	Ruohokangaskorpi (RhKgK), valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi		
Kuvaus	Kolmen pienen lammikon ympärillä on rehevää korpikasvillisuutta. Kuvion luonnontila on hieman heikentynyt, sillä kevyen harvennuksen jälkiä on näkyvillä ja puusto on pääosin nuorta; kuusten sekä koivujen ja muiden lehtipuiden läpimitta rinnankorkeudelta on n. 10–20 cm. Pensaskerroksessa kasvaa kuusen ja vaahteran taimia. Lammikoiden ympärillä tavataan lisäksi kiiltopajuja ja paatsamaa. Kuvio edustaa kuitenkin Järvenpäässä harvinaista luontotyyppiä ja lisäksi siellä on muutamia luonnon monimuotoisuudelle tärkeitä lahoja harmaaleppiä ja vanhoja raitoja, minkä vuoksi se rajattiin arvokkaana luontokohteena. Lammikot monipuolistavat luontoarvoja. Runsaimpia kenttäkerroslajeja ovat hiirenporras, metsäalvejuuri, metsäkorte, nurmilauha, rönsyleinikki, käenkaali, ahomansikka, ojasorsimoo ja metsäkurjenpolvi. Pohjakerroksessa tavataan mm. okarahkasammalta, palmusammalta ja luhtakuirisammalta. Lammikoissa on pikkulimaskaa (<i>Lemna minor</i>) ja isovesitähteä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	116 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,03		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (lehmusesiintymä)		
Kuvaus	Metsälehmusesiintymä on ollut aiemmin tiedossa Järvenpään luontotietojärjestelmässä huomionarvoisena kasviesiintymänä nro 67. Tässä selvityksessä rajausta tarkentui huomattavasti. Esiintymässä on useita pensasmaisia lehmäksiä ja muutama nuori puumainen.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	117 ja 118 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 1,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät) sekä Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Mustikkatyytiin (MT) tuore kangas ja käenkaali-mustikkatyytiin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppiejä sekä käenkaali-oravanmarjatyytiin (OMaT) tuore keskiväntinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen tai tuoreen kankaan puustoltaan varttuneet metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja), eri laholuokkiin kuuluvaa lahopuuta yli 5 m ³ hehtaarilla. Luokka II		
Kuvaus	Kuviolla on lahopuuta arviolta 5–10 m ³ /ha. Osa lahopuusta on vain pieniläpimittaista mutta kerääntymissä on kookkaampiakin maapuita. Puusto on kuusivaltaista ja pääosin melko nuorta (keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta 15–20 cm) mutta etenkin kuvion pohjoisosassa on järeitä ylispuita (läpimitta rinnankorkeudelta 30–40 cm). Eteläosassa on lisäksi järeitä haapoja. Kuusen ja haavan ohella kasvaa koivua ja joitakin raitoja. Puusto on eri-ikäisrakenteista; alikasvoksena on kuusen ja lehtipuiden (harmaalepän, haavan, pihlajan, raidan ja koivun) taimia. Metsä ei ole luonnontilaista, sillä joitakin sahakantoja on nähtävillä. Myös metsälakikohteena rajattu lehto-osa on luonnontilaisen kaltainen. Sen arvoa nostaa kohtalaisen suuri lehtipuuston ja lahopuun määrä. Harmaalepän taimia on runsaasti, eli lehto säilynee tulevaisuudessa lehtipuustoisena. Muuten lehdon lajisto on vaatimatonta, kyseiselle lehtotyyppille luonteenomaista; runsaimpia lajeja ovat käenkaali, metsäalvejuuri, vadelma, metsäimarre, lillukka, kielo, metsäkurjenpolvi, ahomansikka, rönssyleinikki, metsäorvokki ja metsäkastikka. Pohjakerroksessa tavataan isokastesammalta, metsäliekosammalta, lehväsamalia ja suikerosammalia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	119 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,9		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaiset lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi sekä käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen kankaan puustoltaan varttuneet tai uudistuskypsät metsiköt, joissa on kookasta eri laholuokkiin kuuluvaa lahopuuta yli 10 m ³ hehtaarilla ja lehdot joissa lahopuun määrä on yli 10 m ³ /ha. Luokka I		
Kuvaus	Kohde on lähes kokonaan lehtoa, vain reunoilla kasvillisuustyyppi vaihtuu vähittäin ja kapealti lehtomaiseksi kankaaksi, minkä vuoksi metsälakikohdetta ei rajattu erikseen. Lehto onkin melko epäselvärajainen. Lisäksi puusto ei ole erirakenteista vaan erotettavissa on vain kaksi puujaksoa. Lehdon arvoa nostaa kuitenkin kookas ylispuusto (läpimitta rinnankorkeudella jopa 40–45 cm) ja runsas lahopuun määrä (arviolta keskimäärin 10–20 m³/ha, kerääntymissä enemmänkin) niin, että se voitiin rajata luonnontilaisen kaltaisena metsälain erityisen tärkeänä elinympäristönä. Myös kenttäkerroskasvillisuuden perusteella kasvillisuustyyppi on määritettävissä helposti tuoreeksi lehdoksi. Arvokkaita piirteitä ovat lisäksi, että maakuusissa on palojälkiä ja kuviolla on useita koivupökölöitä. Kuusi on valtapuu, sen ohella kasvaa koivua, mäntyä, haapaa ja harmaaleppää. Pensaskeroksessa on lisäksi pihlajan taimia. Kuvio rajautuu voimakkaasti harvennettuihin metsiin, mutta lehdon puusto on jätetty lähes koskemattomaksi. Aluskasvillisuus on tavanomaista. Runsaimpia lajeja ovat käenkaali, kielo, metsäkastikka, lillukka, metsäimarre, nuokkuhelmikkä, vadelma, valkovuokko, kultapiisku, sormisara, metsäkurjenpolvi, sudenmarja ja ahomansikka. Mustikka ja puolukka runsastuvat kohti reunoja. Pohjakerroksessa kasvaa seinäsammalta, lehtoruusukesammalta (<i>Rhodobryum roseum</i>) ja kerrossammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	120 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	1,8		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangas ja käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppijä		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen ja tuoreen kankaan puuston rakennepiirteiltään monipuoliset metsiköt, joissa on runsaasti lahoja pystypuita. Luokka II.		
Kuvaus	Metsän arvokkaita piirteitä ovat järeä puusto (ylispuut rinnankorkeuslähimitaltaan jopa 40 cm) sekä useat lahovikaiset ja pystyyn kuolleet kuuset, joissa on tikankoloja. Kuusen ohella kasvaa koivua ja haapaa. Puustoa on harvennettu, ja se on uudistuskypsää. Maalahopuuta on melko niukasti. Kenttäkerroksessa vallitsevat metsävarvut mutta paikoin kasvaa lehtoruohojakin. Lehtolaikut ovat kuitenkin niin epäselväräjäisiä ja pieniä, ettei niitä voi tunnistaa metsälain kohteiksi. Pensaskerroksessa kasvaa runsaasti pihlajaa.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	121 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,1		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot ja louhikot)		
Luontotyytit	Karu avoin laakea sisämaakallio, elinvoimainen (LC) luontotyyppi		
Kuvaus	Kohteella on matala jyrkänne. Itse kallio on pieni, ja siihen liittyy eteläosassa louhikkoa. Jyrkänteen partaalla kasvaa katajia ja iäkäs kitukasvuinen koivu ja kilpikaarnamänty. Kivikossa on myös katajia ja sekä kitukasvuisia kuusia, koivuja ja mäntyjä. Osa puista on pystyynkuolevia. Ruohovartis- sekä sammal- ja jäkälälajisto on vaatimatonta: puolukkaa, mustikkaa, metsäkastikkaa, seinäsammalta, kivikynsisammalta, tierasammalia, kalliopalmikkosammalta (<i>Hypnum cupressiforme</i>) ja hieman poronjäkäliä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	122 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,6		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, valtakunnallisesti elinvoimaisia (LC) luontotyyppejä		
Kuvaus	Kohteella on polku ja nuotiopaikka ja kasvillisuus sekä jäkälikkö on paikoin kulunut. Kohteella kasvaa kuitenkin lukuisia iäkkäitä mäntyjä. Kelomännnyssä on lisäksi tikanpaja, poronjäkälikkö on paikoin paksu ja osa katajista on pylväsmäisiä. Kohteella on myös muutama siirtolohkare. Kohde rajautuu taimikkoon, ja pieniä puita on kaadettu myös kalliolla eli luonnontila on hieman heikentynyt mutta toisaalta kevyen raivaamisen ansiosta kallio on pysynyt avoimena. Mäntyjen ohella kalliolla kasvaa joitakin koivuja ja kuusia. Muukin kasvi- ja jäkälälajisto on tavanomaista; kanervaa, puolukkaa, mustikkaa, metsälauhaa, kangaskarhunsammalta ja isohirvenjäkälää.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

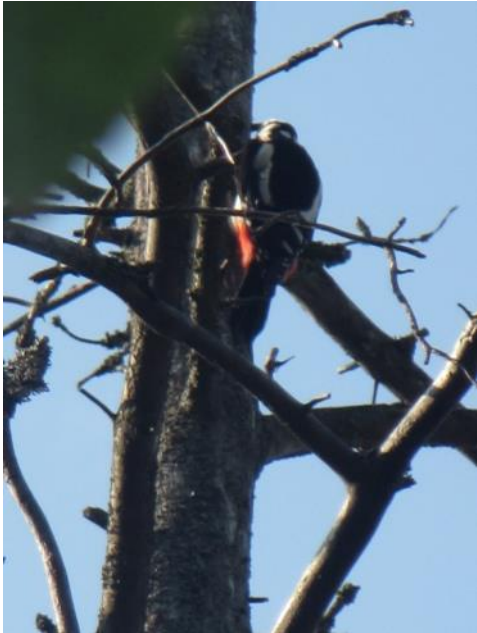
ID	123 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,2		
Lakistatus	Metsälaki (vähäpuustoiset suot)		
Luontotyytit	Isovarpuräme (IR), Etelä-Suomessa silmälläpidettävä (NT) ja valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) luontotyyppi		
Kuvaus	Pienen rämeläikun luonnontila vaikuttaa hyvältä. Kohteella kasvaa harvaa männikköä ja kitukasvuista hieskoivua. Rämeeltä on ulkoilijoiden mukaan saatu kohtalainen karpalosato. Myös puolukkaa ja juolukkaa oli runsaasti. Muita lajeja kohteella ovat suopursu, tupasvilla, suokukka (<i>Andromeda polifolia</i>) sekä räme- ja punarahkasammal. Kohteella on iso siirtolohkare.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	124 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,6		
Lakistatus	Metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
Kuvaus	Lehtolaikku rajautuu tiiviisti tiehen ja asutukseen. Puusto on eri-ikäisrakenteista ja järeimmät ylispuut ovat rinnankorkeuslähpimitaltaan 35–40 cm ja ylimmän yhtenäisen latvuserroksen puut 20–30 cm. Kuusi on valtapuu, sen ohella kasvaa runsaasti koivua ja haapaa. Lisäksi alikasvoksena on nuorta lehtipuuta (etenkin harmaaleppää, vaahteraa ja pihlajaa). Lehdolla on arvoa myös suojametsänä asutuksen ja junaradan välissä. Vaateliaammista lehtolajeista kohteella kasvaa sinivuokkoa ja koiranheittä mutta muuten lajisto on tavanomaista: metsäkurjenpolvea, metsäkastikkaa, kieloa, ahomataraa, jänönsalaattia, lillukkaa, käenkaalia, rönsyleinikkiä, puolukkaa, mustikkaa, salokeltanoa, metsäkortetta, metsäalvejuurta ja hiirenporrasta. Pohjakerroksessa kasvaa metsäliekosammalta, kerrossammalta, metsälehväsammalta, isomyyränsammalta, lehtoruusukesammalta ja suikerosammalia.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	125–127 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 0,5		
Lakistatus	Metsälaki (pienvesien välittömät lähiympäristöt) ja vesilaki (lammet)		
Luontotyytit	Saraneva (SN), Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) ja valtakunnallisesti elinvoimainen (LC) luontotyyppi, isovarpuräme (IR), Etelä-Suomessa silmälläpidettävä (NT) ja valtakunnallisesti elinvoimainen luontotyyppi, kangasräme (KgR), valtakunnallisesti silmälläpidettävä luontotyyppi sekä metsälampi, Etelä-Suomessa vaarantunut ja valtakunnallisesti elinvoimainen luontotyyppi		
Kuvaus	Kiilahännänkallion lampi neva- ja rämereunuksineen on Järvenpäässä ainutlaatuinen. Se on jo aiemmin ollut tiedossa metsälakikohteena. Kohteen luonnontila on hyvä. Lampea ympäröivä neva on pullo- ja jouhisaravaltainen (<i>Carex rostrata</i>, <i>C. lasiocarpa</i>). Muu lajisto on niukkaa mutta saranevoille tyypillistä: isokarpaloa, tupasvillaa, riippasaraa (<i>C. magellanica</i>), raatetta sekä sara- ja okarahkasammalta (<i>Sphagnum fallax</i>, <i>S. squarrosum</i>). Kohteen luoteisosassa on hyvin kapealti suopursuvaltaista isovarpurämettä mutta muualla suoreunus vaihtuu kangasrämeen kautta kangasmetsäksi. Lammessa kasvaa lummetta (<i>Nymphaea alba</i>). Lammessa lisääntyy viitasammakko (Faunatica 2013b), joka on EU:n luontodirektiivin IV(a) liitteen laji ja jonka lisääntymis- tai levähdyspaikan hävittäminen tai heikentäminen on kielletty luonnonsuojelulain 49 § nojalla. Viitasammakon lisäksi lammessa tavataan tavallista sammakkoa, vesiliskoa ja rupikonaa. Koska kohteella on vesilain kohde, se luokitellaan kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	II (paikallisesti huomattavan arvokas kokonaisuus)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	B (kansallinen)
			

ID	128 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,7		
Lakistatus	Metsälaki (karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat kalliot)		
Luontotyytit	Kalliometsä ja karu avoin laakea sisämaakallio, valtakunnallisesti elinvoimaisia (LC) luontotyyppijä		
Kuvaus	Kiilahännän kallio täyttää hyvin metsälain erityisen tärkeän elinympäristön kriteerit. Siellä on iäkkäitä kilpikaarnamäntyjä, joista osa kasvunsa lopettaneita, lakkapäisiä sekä keloja ja tikan pajapuita. Vanhoissa puissa on lisäksi palojälkiä. Lisäksi kohteella on lohkarikkoja. Kohteella kulkee polku, jonka ympäristössä kasvillisuus on kulunut mutta muualla poronjäkäläpeite ja kasvillisuus ovat luonnontilaisia. Kohde on epäilemättä tärkeä virkistyskäytön kannalta yhdessä Kiilahännän lammen ja suon (kohteet 125–127) kanssa. Kasvilajisto on alueen kallioille tavanomaista: mm. katajaa, kanervaa, puolukkaa, mustikkaa, kivikynsisammalta ja kangaskarhunsammalta.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
 			

ID	129 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	2,2		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangas ja käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppijä		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen tai tuoreen kankaan puustoltaan varttuneet metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja), eri laholuokkiin kuuluvaa lahoppuuta yli 5 m ³ hehtaarilla. Luokka II		
Kuvaus	Kangasmetsässä on kohtalaisen paljon lahoppuuta ja suurimmaksi osaksi erirakenteinen, uudistusiän ylittänyt puusto. Kuusen ohella kasvaa monipuolisesti lehtipuita: koivua ja haapaa (yli- ja alikasvoksessa) sekä nuorempaa pihlajaa, raitaa, harmaaleppää ja tuomea (alikasvoksena). Lisäksi kasvaa jonkin verran mäntyä. Vallitsevan latvuserroksen läpimitta rinnankorkeudelta on keskimäärin 25–35 cm ja järeimpien ylispuiden n. 40 cm. Lahoppuuta ei ole tasaisesti vaan enimmäkseen kerääntymissä. Kuvion sisällä on noronuoma, jota ei ole merkitty peruskarttaan. Noron lähiympäristö rajattiin metsälakikohteena (kohde 130).		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

ID	130 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Vesilaki (noro) ja metsälaki (pienveden välitön lähiympäristö)		
Luontotyytit	Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi ja havumetsävyöhykkeen noro, puutteellisesti tunnettu (DD) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Norojen rantametsät, jotka ovat puuston rakennepiirteiltään ja puulajisuhteiltaan monipuolisia tai runsalahopuustoisia. Luokka II		
Kuvaus	Kuviolla on peruskarttaan merkitsemätön noro, jonka ympärillä on kosteaa lehtoa. Noron päälle on kaatunut melko runsaasti lahopuita. Uoma liittyy läheiseen Kiilahännänkallion lampeen (kuvio 125). Keväällä 2012 uomassa on havaittu soidintavia viitasammakoita (Faunatica 2013b). Kartoitushetkellä syyskuussa uoma oli lähes kuivillaan. Kuvioon rajattu se osa noroa (ja ympäröivää lehtoa), joka vaikuttaa suunnilleen luonnontilaisen kaltaiselta (vähäisiä vanhoja jälkiä perkauksesta). Kuvion pohjoispuolella noro muuttuu selvästi suoraksi ojaksi. Noron partaalla kasvaa kuusta, koivua, haapaa ja harmaaleppää. Lisäksi on muutama tervaleppä ja mänty. Puusto on melko nuorta (keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta 15–25 cm) mutta joukossa on muutamia järeämpiäkin ylispuita. Pensaskerroksessa tavataan paatsamaa, tuomea, vaahteran taimia ja vadelmaa. Kenttäkerroksessa kasvaa mm. iso- ja metsäalvejuurta, hiirenporrasta, käenkaalia, kieloa, metsäkortetta, rönsyleinikkiä, viitakastikkaa, suo- ja metsäorvokkia, nokkosta ja ahomansikkaa. Pohjakerroksessa runsaita ovat palmusammal, korpirahkasammal, kerrossammal, suikerosammalet ja lehväsammalet. Vaikka kohteella on vesilain noro, sen luontoarvot ovat kuitenkin melko vähäiset, jolloin sitä ei voi luokitella kansallisesti arvokkaaksi.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	131–135 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	yhteensä 4,8		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (runsaslahopuustoiset kangasmetsät) sekä metsälaki (rehevät lehtolaikut)		
Luontotyytit	Mustikkatyytin (MT) tuore kangas ja käenkaali-mustikkatyytin (OMT) lehtomainen kangasmetsä = keski-ikäiset kuusivaltaiset tuoreet ja lehtomaiset kankaat, valtakunnallisesti silmälläpidettäviä (NT) luontotyyppiejä sekä Käenkaali-oravanmarjatyytin (OMaT) tuore keskiravinteinen lehto, valtakunnallisesti vaarantunut (VU) luontotyyppi		
METSO-valintaperuste	Lehtomaisen tai tuoreen kankaan puustoltaan varttuneet metsiköt, joissa on kookasta (puustossa läpimitaltaan yli 20 cm paksuja runkoja), eri laholuokkiin kuuluvaa lahoppuuta yli 5 m ³ hehtaarilla ja puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, joissa on lehdoille tyypillistä lajistollista monipuolisuutta (runsas lehtoruohosto, lehtopensaita, vaateliaat lehtolajit) Luokka II		
Kuvaus	Runsaslahopuustoiset metsäkuviot ja metsälain mukaiset lehtolaikut muodostavat edustavan kokonaisuuden Purolantien pohjoispuolella. Ylispuut, lähinnä kuuset, ovat hyvin järeit: suurimmat rinnankorkeusläpimitaltaan jopa 55 cm. Lahoppuuta on arviolta keskimäärin 5–10 m ³ /ha. Pohjoisimmalta lehtokuvioilta (kuvio 132) on löydetty silmälläpidettävää (NT) tuoksumataraa (<i>Galium odoratum</i>) (Faunatica 2013c), joka on vaatelia ja harvalukuinen lehtolaji. Pohjoisin lehtokuva soveltuu siten myös METSO-kohteeksi. Toiset kaksi lehtokuvioita (134 ja 135) ovat lajistoltaan vaatimattomia ja ne on määritetty vain metsälain kohteiksi. Kuusen ohella metsiköissä kasvaa koivua ja haapaa. Lisäksi on muutamia mäntyjä ja alikasvoksena pihlajaa ja tuomea. Myös vaahteran taimia on jonkin verran. Vallitsevan latvuserroksen keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 25–30 cm. Lehtojen kenttäkerroskasvillisuus on ko. lehtotyyppille luonteenomaista: käenkaalia, oravanmarjaa, metsäalvejuurta, ahomansikkaa, ahomataraa, nuokkuhelimikkää, kieloa, kultapiiskua, mustikkaa, metsäkastikkaa, metsäimarretta ja valkovuokkoa. Pensaskerroksessa kasvaa lisäksi punaherukkaa, vadelmaa ja taikinamarjaa sekä pohjakerroksessa mm. lehtoruusukesammalta, kerrossammalta ja seinäsammalta. Kuvioilla on rakennusten kivijalkoja.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)
			

ID	136 (kartta s. 30)		
Pinta-ala (ha)	0,3		
Lakistatus	Ei lainsäädännöllinen kohde; muu arvokas elinympäristö (vienan- ja mahdollisesti hetesaraesiintymä)		
Kuvaus	Ojan varrella on muutamia silmälläpidettävä (NT) ja Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin kuuluvan vienansaran kasvustoja. Koko ojan varrella kasvaa lisäksi todennäköisesti niin ikään silmälläpidettävää hetesaraa (<i>Carex acutiformis</i>), jota on tavattu paikalla aiemminkin. Ojanvarsi on osa Järvenpään luontotietojärjestelmän huomionarvoista kasviesiintymää nro 21. Kartoitushetkellä sara ei kukkinut joten lajinmäärittystä ei voitu varmasti tehdä.		
Faunatican arvoluokka	III (paikallisesti arvokas)	Hallinnollinen arvoluokka (Söderman 2003)	D (paikallinen)

Faunatica

Tuntosarvet aitoon luontoon

Kutojantie 11

02630 Espoo

<http://www.faunatica.fi/>

Marko Nieminen

p. 0400 – 628 328

FT, toimitusjohtaja

marko.nieminen@faunatica.fi

Kari Nupponen

p. 0400 – 333 688

FM, projektipäällikkö

kari.nupponen@faunatica.fi

Aapo Ahola

p. 050 – 562 2751

FM, tutkimussuunnittelija

aapo.ahola@faunatica.fi

Elina Manninen

p. 050 – 538 4777

FM, tutkimussuunnittelija

elina.manninen@faunatica.fi